

PONÈNCIA MARC

ARA TOCA CATALUNYA

PONÈNCIA 1	
Propostes socialistes per al món actual	03
PONÈNCIA 2	
Un projecte per a Catalunya	37
PONÈNCIA 3	
Organització, Estatuts i Codi Ètic	76

COMISSIÓ 1

**PROPOSTES
SOCIALISTES
PER AL MÓN
ACTUAL**

ARA TOCA CATALUNYA

ÍNDIX

1. Anàlisi de la situació internacional	05
1.1 Escenari	05
1.2 Un nou marc després de la pandèmia	08
1.3 Tendències i desafiaments	10
• Patrons demogràfics i models socials i laborals	10
• Grans desafiaments globals: Emergència Climàtica, Desigualtat(s) i Digitalització.....	11
• Desafiaments polítics: Extrema dreta i Retrocés de la democràcia	13
2. El paper i el missatge de la socialdemocràcia	15
2.1 Fites, oportunitats i reptes	15
2.2 Claus per avançar	18
• De l'agregació de polítiques públiques a la construcció del <i>demos</i> col·lectiu: una alternativa democràtica a la fragmentació, a l'individualisme i al comunitarisme identitari	18
• Dels compromisos a mitjà termini al <i>mainstreaming</i> de la perspectiva climàtica	22
• De la gestió de la crisi a un nou consens per la igualtat	24
• De l'impuls a la digitalització a la regulació i la inclusió digitals	26
• Del cordó sanitari a la desconstrucció de la "guerra cultural" de l'extrema dreta.....	27
• Del lideratge dins de la UE al lideratge d'una nova UE: integració, participació, autonomia estratègica, política internacional per la democratització.....	29
3. Governar el progrés, dissenyar el futur	31
• El socialisme espanyol al capdavant	32

1. Propostes socialistes per al món actual

2. 1. Anàlisi de la situació internacional

3. 1.1. ESCENARI

4. La caiguda del mur de Berlín i l'ensulsiada del bloc soviètic a partir de 1989 va representar la fi de la *guerra freda*, sorgida l'endemà de la Segona Guerra Mundial de l'enfrontament entre els dos grans blocs geopolítics vencedors, i va donar pas al que es coneix com *l'era de la globalització*.
5. A cavall del desenvolupament de noves tecnologies de la informació i la comunicació (digitalització, internet i telèfons mòbils principalment) i de la sobtada hegemonia política dels valors liberals d'Occident (alguns es van precipitar a parlar de la *fi de la història*, perquè l'ensorrament del comunisme va fer entrar en crisi tots els socialismes), l'augment exponencial del comerç mundial, de les empreses transnacionals i les cadenes internacionals de producció, de la mobilitat transfronterera (professional, però sobretot turística i després migratòria) i dels continguts culturals compartits (cinema i música al capdavant) configuren un món molt més proper i interdependent a l'empara d'institucions globals reforçades com l'ONU, l'OMC o els tractats de no proliferació d'armes i de nous espais com les cimeres del G-7 o el G-20.
6. Durant vint anys, la globalització sembla definitivament consolidada com el nou paradigma de les relacions internacionals i la geopolítica i cridada, per tant, a esdevenir un nou ordre mundial. Tanmateix, els resultats d'aquesta globalització emmarcada i empesa pel neoliberalisme —molt mercat i poca regulació i redistribució a escala mundial— són contradictoris i fan que tingui els peus de fang:
7. creixement elevat i fort desenvolupament, però basats en el consumisme i les energies fòssils sobreexplotadores dels recursos naturals i desencadenants de l'escalfament del planeta;
8. sortida de la pobresa de milions de persones, però amb un fortíssim augment de les desigualtats a tots nivells com exemplifica, entre d'altres, l'aparició de poders econòmics mundials inabastables i amb molta capacitat d'ingerència (estats com els petroliers, empreses com les tecnològiques, fortunes multimilionàries refugiades en paradisos fiscals) en contrast amb la precarietat de milions de treballadors i famílies i amb l'abandó de molts territoris (el continent africà sobretot);
9. configuració del sud-est asiàtic i sobretot la Xina com la gran fàbrica del món que acumula recursos i genera nova centralitat i dependències en multitud de sectors econòmics en contrast amb la deslocalització de la producció de milers d'empreses occidentals;

10. millores impensables en la capacitat de comunicació i la interrelació cultural a escala global, però acumulació de desesperació i ressentiment dels qui se senten perdedors de la globalització (les zones desindustrialitzades d'Occident, el món musulmà, antigues potències) davant el que consideren com a uniformització cultural, marginació política i superioritat moral.
11. Els colpidors atemptats d'Al-Qaeda al cor dels EUA l'11 de setembre de 2001 són el primer senyal que la globalització també és qüestionada i que, com a mínim, no estarà exempta de tensions. Lluny de llegir correctament aquest senyal, la guerra iniciada en resposta pels americans a l'Iraq i l'Afganistan no tanca sinó que encara obre més la ferida i després del miratge de la Primavera Àrab (2010-2012), ja a la segona dècada del segle, la desestabilització de tot l'Orient Mitjà (portada al paroxisme per l'ISIS) es converteix en el primer gran factor que fa trontollar la globalització.
12. El segon factor, encara més important, és evidentment la gran crisi, primer econòmica, després social i finalment política de 2008-2014. Una crisi que esmena la plana als fonaments neoliberalers de la globalització i debilita sobretot Occident. Tanmateix, malgrat algunes proclames retòriques sobre la necessitat de *refundar el capitalisme* i l'immens trasbals que provoca la crisi, els països occidentals capdavanters i les grans institucions mundials no surten del marc del neoliberalisme a l'hora d'interpretar els problemes i buscar les solucions.
13. Finalment, serà la pandèmia de la covid-19 (2020-2022) concatenada amb la guerra d'Ucraïna iniciada per Rússia el febrer de 2022 les que faran, per la via dels fets, aparèixer els primers grans símptomes que la globalització nascuda de la fi de la guerra freda està esgotada.
14. L'evidència de l'extremada dependència industrial, i fins i tot tecnològica i/o científica en alguns camps, del sud-est asiàtic i la Xina, i la crisi de les cadenes de subministrament comencen a fer virar la centralitat econòmica de l'eficàcia i les taxes de beneficis a la seguretat en la disponibilitat de béns i serveis i de l'expansió comercial continuada a la protecció duanera.
15. Alhora el caràcter de superpotència de la Xina, que iguala en moltes variables als EUA després d'anys d'alt creixement i d'acumulació de recursos, és ja un fet i la geopolítica sembla tornar a configurar dos grans pols al voltant dels quals s'organitzen les relacions internacionals: els BRICS (ampliats recentment amb altres països de talla mitjana del que s'anomena el *sud global*) sota el lideratge del gegant asiàtic i els països OCDE seguint la locomotora nord-americana (inclòs el terreny militar amb el renovat protagonisme de l'OTAN i de les aliances del Pacífic).
16. En darrer lloc, com a tercer gran símptoma, destaca el canvi de paradigma polític: la democràcia pluralista occidental deixa de ser la referència cap a on orientar canvis en els sistemes polítics dels països per passar a ser contestada per l'atractiu creixent de les propostes autoritàries antimodernes, fins i tot entre la ciutadania de molts estats occidentals.

17. Europa i la UE encaren aquest nou escenari de desglobalització parcial amb dues guerres a les seves portes (la guerra d'Ucraïna, amb una participació indirecta molt rellevant, i una nova guerra entre Israel i part de Palestina, on el rol europeu és molt més confús), el creixent paper de les forces polítiques *nativistes* i/o autoritàries (al front dels governs d'Itàlia i Hongria entre d'altres i marcant el pas de molts debats polítics, singularment els de les dretes) i la corba descendent del seu pes demogràfic a escala mundial, però havent superat la sortida de la Gran Bretanya de la Unió i la crisi de la pandèmia/guerra d'Ucraïna amb la seva unitat enfortida i amb nous instruments de governança molt poderosos en l'àmbit polític i econòmic (programa de vacunació únic, mutualització del deute, política energètica comuna, etc.).
18. Aquesta nova fortalesa de la UE sorgida de la voluntat dels estats, amb el suport de la majoria de la ciutadania i dels agents econòmics i socials, davant de situacions d'excepció li permet pensar en ser un autèntic actor global i sobretot afrontar una nova ampliació cap a l'Est que la doti de més gruix i consolidi l'estabilitat del continent. El camí cap a l'Europa federal sembla endegat.
19. En aquest context, el paper d'Espanya ha anat guanyant protagonisme en el si de la UE i a escala mundial a mesura que el govern socialista consolidava el seu recorregut i podia desplegar la seva aposta europeïsta. L'Espanya governada des de 2011 pel PP de Rajoy, resignada i seguidora acrítica dels mandats conservadors, era assenyalada com un dels països culpables de la crisi de 2008 que havien de pagar-ne el preu més alt. Aquest complex feia d'Espanya un país sense personalitat pròpia ni full de ruta en política europea i internacional.
20. En contrast, l'arribada al govern d'Espanya dels socialistes el 2018 obre una nova etapa de voluntat de participació, d'idees clares i de saber fer en política exterior. Amb el president Pedro Sánchez al capdavant, secundat molt especialment per Josep Borrell (primer ministre d'Afers Exteriors espanyol i després alt comissionat de la UE), Espanya aposta per ocupar el lloc que li correspon a la Unió, especialment després de la sortida del Regne Unit, liderant les respostes europees innovadores a les crisis de la pandèmia i la guerra d'Ucraïna, entre les quals destaquen els fons europeus Next Generation de recuperació i resiliència i el model de l'*excepció ibèrica* en la lluita contra la pujada del preu de l'electricitat.
21. El resultat de les eleccions europees de 2019, que dona al socialisme espanyol el caràcter de subgrup S&D més gran de l'eurocambra, li permet obtenir la presidència del grup i reforçar així la seva capacitat d'incidència; mentre l'horitzó de la Presidència de la UE al segon semestre de 2023 li dona la legitimitat per assumir el lideratge proactiu i compartit que vol exercir a Europa i en l'escena internacional (amb el Mediterrani i Llatinoamèrica com a prioritats).
22. L'actuació del govern socialista espanyol en el context de la UE aquests últims anys és un clar exemple de com es pot compaginar la defensa dels drets i els interessos del país amb

la lleialtat i la solidaritat en el procés de construcció europea, tant des dels estats com des de les institucions europees.

23. 1.2. UN NOU MARC DESPRÉS DE LA PANDÈMIA

24. En els últims anys hem pogut constatar de forma molt clara les diferències entre el model polític i econòmic neoliberal i el model progressista.

25. Durant la gran crisi econòmica i social de 2008-2014, una crisi provocada pels excessos neoliberals de desregulació, privatitzacions, endeutament incontrolat i minimització dels poders públics, vàrem conèixer els efectes de l'aplicació del primer model a escala europea i espanyola.

26. Les receptes imposades d'austeritat, pujades indiscriminades d'impostos, insolidaritat i desmantellament dels serveis públics no van fer sinó agreujar la crisi, i ens van ficar en una espiral d'empobriment, desigualtat, desafecció i crispació social que va portar la UE al llindar del descrèdit, fins a arribar al punt de posar en qüestió l'euro i el trencament intern amb la divisió nord/sud i el Brexit. Afortunadament, a partir del 2015, després del desastre de la intervenció financera de Grècia, el Banc Central Europeu va decidir virar el rumb i va instaurar una política monetària expansiva de compra d'actius i d'última garantia que juntament amb una baixada acusada del preu internacional del petroli van assentar les bases d'una recuperació econòmica a tot Europa i també a Espanya. Una recuperació econòmica que malgrat tot va ser lenta perquè fins al 2018 no vam ser capaços de recuperar els nivells dels indicadors anteriors a la crisi.

27. L'altra cara de la moneda ha quedat sortosament palesa arran de la crisi 2020-2022 nascuda de la concatenació de la pandèmia de covid-19 i la guerra arran de la invasió russa d'Ucraïna. Una crisi sobtada i aguda que, a més de forçar l'aturada abrupta i gairebé general de l'economia europea en la fase de la pandèmia i de generar una inflació severa d'un alt impacte sobre el poder adquisitiu de les famílies i les empreses en la fase de la guerra, ha comportat un allau de milions de refugiats i ha posat de manifest molts dèficits i dependències estructurals de la UE. Dependències en matèria de ciència aplicada, de subministrament d'energia, de capacitat militar i sobretot de producció industrial en sectors sensibles com els semiconductors o les bateries elèctriques.

28. Però davant aquests reptes ingents, immediats per a la majoria de la ciutadania i determinants per al futur col·lectiu d'Espanya i Europa, aquesta vegada les polítiques desplegadas han estat les del model progressista. La resposta de la UE a la crisi de la pandèmia i la guerra d'Ucraïna s'han caracteritzat per la rapidesa, la cooperació i la solidaritat, la voluntat d'intervenció pública i la visió estratègica a mitjà termini.

29. Pivotant de nou sobre els valors fundacionals de la Unió, la democràcia i l'estat del benestar (amb el sistema públic de salut al capdavant), els governs europeus han consensuat els

tancaments interiors i exteriors de fronteres anticovid, el programa de compra massiva i coordinada de vacunes, el suport pressupostari i militar a Ucraïna, l'aprovisionament alternatiu de tot el petroli i gas necessaris i, sobretot, l'emissió de deute europeu mancomunat que ha permès finançar un vastíssim fons d'ajuts econòmics a la recuperació postpandèmia, a la lluita contra la inflació i a la posada en marxa de mesures de transformació estructural i resiliència davant futures crisis.

30. Transició ecològica i autonomia energètica, reindustrialització, creixement del sistema europeu d'R+D, digitalització i reorganització de les capacitats diplomàtiques i militars són els objectius finals de la UE amb aquestes mesures. Unes mesures d'èxit que han contribuït decisivament a una recuperació més ràpida de la crisi (tot i que avui la paràlisi de la guerra d'Ucraïna impossibilita encara l'estabilització dels fluxos de productes estratègics com el petroli, els cereals i els fertilitzants i, per tant, el control de la inflació, malgrat les polítiques monetàries restrictives en marxa) i que han permès desplegar l'escut social imprescindible per donar una resposta justa a la crisi.
31. L'experiència més que positiva de l'aplicació del model progressista a l'última gran crisi ha deixat un nou marc polític després de la pandèmia, en paral·lel a l'abandonament progressiu de l'era de la globalització neoliberal. Aquest marc polític és el de la revalorització del paper de l'Estat, de la regulació i la intervenció dels governs, del caràcter essencial dels serveis públics. La immensa majoria dels experts, dels agents socials i de la ciutadania pensen que l'Estat i els poders públics han estat encertats i decisius en la resposta (els negacionistes i els ultraliberals presents en el debat públic al principi de la crisi han acabat sucumbint sota el pes dels fets) i la percepció generalitzada és que el desprestigi a priori del que és públic ha quedat enrere.
32. Tanmateix, aquest nou marc coherent amb les polítiques progressistes i portat pel seu èxit fàctic no està garantint de forma generalitzada, ni en termes electorals ni sociològics, l'èxit dels partits progressistes. Els valors progressistes associats a la redistribució, a la igualtat i a la integració i sobretot, com dèiem més amunt, a la democràcia pluralista no tenen tendència a ampliar-se i consolidar-se entre la ciutadania sinó que el reconeixement del paper de l'Estat en la vida pública sembla orientar-se en molts sectors cap als valors de la seguretat, el control i l'autoritat.
33. Aquesta situació s'explica perquè les tendències de fons i els grans desafiaments de l'era de la globalització persisteixen i continuen marcant el terreny polític en què vivim. Si la crisi de 2008-2014 comporta la reaparició al primer pla de totes les propostes polítiques de replegament comunitari identitari (nacionalismes, populismes, feixismes, ultraconservadorismes tradicionalistes o integrismes religiosos en diferents graus, combinacions i variants) davant el descrèdit de les propostes neoliberals causants dels problemes i incapaces de fornir les solucions i davant el desprestigi de l'alternativa progressista, en particular del socialisme democràtic, precisament per les seves connivències amb el neoliberalisme durant la globalització, el canvi radical en la forma d'abordar la crisi 2020-2022 desplegant de nou amb convicció i èxit propostes

socialdemòcrates i federalistes recolzades en el lideratge d'allò públic posa altra vegada en evidència els plantejaments neoliberals, però no aconsegueix desprestigiar el comunitarisme identitari perquè les propostes progressistes no apareixen i no es perceben encara com a prou madures i potents per fer front als grans desafiaments (emergència climàtica, desigualtat(s) i transició digital) heretats de la globalització en els que encara vivim. Aquest és doncs el següent pas que han de donar les propostes socialdemòcrates.

34. 1.3. TENDÈNCIES I DESAFIAMENTS

35. Patrons demogràfics i models socials i laborals

36. Malgrat que els experts consideren que el *peak birth* (l'any del màxim naixement de persones a la història de la humanitat) ja es va donar el 1990 i que la població global de la terra ja només creix per raons vegetatives i per l'augment de l'esperança de vida (arribarà a un màxim de 10.500 milions d'habitants a la segona part d'aquest segle per després començar a disminuir) i malgrat que totes les prediccions *malthusianes* de desastres i col·lapses per superpoblació des del segle XIX han resultat equivocades, els desequilibris poblacionals a escala mundial entre un nord ric envellit i un sud pobre encara molt jove continuen representant una font de grans contrastos i inquietuds.
37. La longevitat de les nostres societats fruit de molts anys de millores en salut i benestar és un fet molt positiu que comporta noves i bones oportunitats individuals i col·lectives (entre d'altres, la creixent *silver economy*) però que també comporta el seu envelliment, el que tensa el mercat laboral i els serveis públics, però sobretot afecta la percepció general del futur i el balanç entre dinamisme i immobilitat davant els riscos i canvis.
38. Les migracions, empeses tant per l'atracció del nord com a lloc per aconseguir un futur millor per a les vides pròpies i les de les seves famílies de moltes persones com pels desastres causats per la guerra i la violència o per fenòmens naturals, i, d'altra banda, inherents a la història de la humanitat, són alhora una necessitat evident per compensar l'envelliment d'aquestes societats però també un repte ingent, de vegades ben resolt i de vegades no, en termes de garantia de la cohesió social i d'integració cultural i política.
39. El racisme i la xenofòbia, sempre latents i sovint explícits entre bona part de les persones, són el símptoma de llarg camí que queda per encetar en l'abordatge d'aquest repte.
40. Pel que fa als models socials i laborals vigents, en un món que molts sociòlegs divideixen entre nòmades cosmopolites i sedentaris nacionals (en proporcions encara molt diferents, tanmateix), destaquen tres tendències.
41. En primer lloc, la consolidació de la diversitat local en enfront de l'homogeneïtat global. Diversitat local de formes familiars i d'hàbits i preferències de vida (culturals, sexuals, alimentàries...), però alhora patrons i models homologables en un imaginari cultural global cada cop més compartit.

42. En segon lloc, la continuada acceleració de la concentració urbana a totes les escales, des del despoblament rural i la baixa densitat de moltes parts de territori fins al creixement de totes les ciutats mitjanes i l'explosió de les megaciutats. La geografia del present s'entén sobretot com una vasta xarxa d'àrees metropolitanes.
43. En tercer lloc, les transformacions del món del treball causades per les polítiques de reducció de jornada i de protecció de salaris i rendes, per l'aparició arran de la pandèmia de les condicions tècniques per a l'extensió massiva del teletreball i el desenvolupament de l'anomenat treball de plataforma però sobretot per la creixent automatització de les tasques sobre la base de la robotització i a la IA.
44. En aquest terreny, sembla que la dignitat del treball torna a tenir possibilitats de guanyar la partida a la generalització de la precarietat laboral (*minijobs*, falsos autònoms, treball submergit, rotacions extremes...).
45. Tanmateix, el moviment social de més abast i profunditat en el que està immers el món occidental és sense dubte el de la lluita per la igualtat plena i efectiva entre dones i homes que impulsa el feminisme. Tant en el camp teòric dels valors i el relat com en el de les mobilitzacions i el compromís individual i, sobretot, en el dels canvis reals, el moviment està essent imparabile malgrat les dificultats (inèrcies seculares) i l'oposició (defensors del model del passat) són formidables.
46. Ben segur queda molt camí encara per assolir totes les fites que permetran afirmar que el patriarcat ha quedat enrere (molt especialment la del repartiment equitatiu de les cures i el treball domèstic o reproductiu) i molts moments de patiment absurd (singularment per la resistència violenta de molts homes, massa dels quals acaben comenten intolerables assassinats masculistes de dones), però els avenços per a les dones (contra el sexisme, en favor del control de les seves vides, en l'accés al poder polític i a moltes parcel·les abans vetades de l'activitat laboral i social, en la seva visibilitat) són inqüestionables. Un avenços que donen les energies per portar aquesta gran lluita col·lectiva, per a les dones i per als homes, fins al final, és a dir fins a la consecució d'una societat més igualitària i justa per tothom gràcies al seu èxit.
47. **Grans desafiaments globals: Emergència Climàtica, Desigualtat(s) i Digitalització**
48. L'era de la globalització de matriu neoliberal, de la mà de l'augment exponencial de la producció i de la mobilitat i la connectivitat (incloses les telecomunicacions, grans consumidores d'energia), mina definitivament la sostenibilitat ambiental del planeta ja molt precària, després de molts decennis de sobreexplotació i d'ús massiu d'energies fòssils des de l'inici de la modernitat.
49. Som en una crisi mediambiental d'enormes proporcions que avui està ja en fase d'emergència amb alteracions perceptibles del clima (i per a molts científics amb risc de caos climàtic si se supera un determinat punt de no-retorn en el grau d'escalfament de la

temperatura mitjana del planeta) i afectacions, per tant, a tots els éssers vius que compartim el nostre planeta.

50. La fràgil situació dels mars (amb el problema dels microplàstics al capdavant) i de molts ecosistemes únics, la dràstica disminució de la biodiversitat, les catàstrofes naturals extremes, la contaminació de l'aire, l'escassetat d'aigua dolça o la saturació dels residus són alguns dels problemes mundials ingents associats a aquesta crisi mediambiental.
51. Aquest desafiament planetari, que molts estats intenten abordar seguint el marc de l'Acord de París de 2015 impulsat per les Nacions Unides (els esforços dels països de la UE són notables i fins i tot la Xina ha endegat un pla d'electrificació complerta de la seva flota de vehicles) però que ara com ara no sembla encarat en la seva resolució, comporta una angoixa difusa entre la població que porta a plantejaments i actituds de tot ordre, des del negacionisme teòric fins a les tesis de decreixement radical passant per la passivitat del curt termini o la impotència, i la consciència, que vol ser majoritària, de la implicació social i política.
52. L'absoluta centralitat política d'una transició ecològica justa, basada en el realisme, però portadora d'esperança i que aplegui grans majories socials, sembla una prioritat inexcusable.
53. La(es) desigualtat(s) és l'altre gran desafiament que la globalització emmarcada pel neoliberalisme no només no ha resolt en molts aspectes sinó que ha agreujat.
54. Desigualtat entre països en termes econòmics (espoli de recursos, dependència financera i, per tant, econòmica, divergència immensa de rendes), que ja no és entre el *Nord i el Sud* tradicionals perquè la Xina i altres països com els estats petrolers són tant o més rics que els països OCDE, i en termes polítics (l'arquitectura de relacions internacionals no ha estat mai i no és encara igualitària).
55. Desigualtat entre la ciutadania dels països: desigualtat estructural entre dones i homes (en seguretat, recursos i visibilitat); desigualtat en l'accés a les rendes i al treball digne i, per tant, a molts béns i serveis fins i tot bàsics en determinades franges de població o territoris; desigualtat en el reconeixement i les oportunitats de col·lectius discriminats com el de les persones racialitzades, l'LGTBI+ o les persones amb discapacitat (portada massa sovint a extrems de menyspreu explícit i odi); desigualtat en la mateixa condició de ciutadania com per a la majoria de les persones procedents de la immigració; desigualtat en l'accés als serveis públics o al món digital.
56. La desigualtat, a més d'injusta i injustificable (els temps de la resignació sobre la base de cosmovisions religioses, filosòfiques o polítiques haurien d'haver passat), és un element de profunda frustració perquè mina les expectatives de futur que les persones tenen en les seves vides, les de les seves famílies o les de la seva comunitat i, per tant, és també el principal dissolvent de la cohesió social a qualsevol nivell.

57. La percepció de desigualtat enverina les relacions i trenca la voluntat de participació compartida en qualsevol projecte obrint la porta a les nocives dinàmiques de confrontació i imposició. Combatre amb tots els mitjans la desigualtat és sense dubte un imperatiu moral i polític.
58. La digitalització és un desafiament inherent a la globalització, alhora una de les seves condicions de possibilitat i un dels seus exponents.
59. La digitalització, basada en la revolució tecnològica dels ordinadors, internet, els telèfons mòbils, la robotització, les xarxes socials i, fins avui, els algorismes i la intel·ligència artificial (IA), ens porta informació, comunicació i coneixement immediats (és a dir instantanis i quasi sense intermediació) i potencialment inesgotables i durables. Alhora fa possible la desmaterialització de molts continguts, la superació de la distància en molts més camps i l'asincronia.
60. El seu impacte està present en gairebé tots els àmbits de les nostres vides (producció i treball, lleure, relacions personals, comerç, provisió de serveis i no diguem la guerra) i configura un món virtual que desdobra el món real.
61. Les empreses multinacionals vinculades a la digitalització lideren l'economia mundial i han demostrat una capacitat molt gran per quedar-se al marge de les normes i per esdevenir vehicle d'ingerències greus.
62. Les fortaleses de la digitalització són moltes, molt grans i ja molt conegudes (universalització, disseminació, productivitat, participació interactiva, visibilitat), i les seves debilitats, de vegades contradictòries, també (massificació i homogeneïtzació i alhora segmentació i fragmentació, sobreexposició pública i alhora aïllament, superficialitat).
63. Però el que sobretot inquieta de la digitalització són dos aspectes: la seva capacitat disruptiva en camps molt sensibles com l'organització del treball, la manipulació informativa i la privacitat personal i l'acceleració dels ritmes i dels canvis vitals que provoca. Anar, com a societat, per davant de la digitalització, com de totes les innovacions, és gairebé impossible, però s'ha de poder seguir de prop i intervenir-hi com en totes les altres qüestions humanes: el món virtual no és un món paral·lel al real sinó la seva extensió.
64. **Desafiaments polítics: Extrema dreta i Retrocés de la democràcia**
65. Com hem dit més amunt, l'era de la globalització va incubar les causes del retorn al primer pla d'una extrema dreta que, juntament amb la resta dels comunitarismes identitaris, durant la llarga i profunda crisi de 2008-2014 va poder agafar protagonisme i prendre volada i que encara avui ocupa un gran espai polític arreu.
66. Aquest espai, sobre la base del tradicionalisme i l'ultranacionalisme, amalgama autoritarisme antiigualitari, negacionisme climàtic (també científic durant la pandèmia),

antifeminisme furibund i molta xenofòbia (contra els estrangers en general, contra els immigrants en particular o centrada en la islamofòbia o l'antisemitisme).

67. En canvi, pel que fa a les propostes econòmiques, oscil·la entre el proteccionisme d'arrel autàrquica o l'ultraliberalisme manllevat dels seus adversaris globalitzadors. Respostes, en definitiva, radicals i primàries, que tenen molt més recorregut si davant no troben alternatives sòlides capaces d'explicar i abordar amb èxit els grans desafiaments que inquieten el conjunt de la ciutadania.
68. Una extrema dreta que no només es construeix contra el neoliberalisme i el socialisme democràtic sinó molt especialment, en el que denomina *guerra cultural*, contra altres espais del comunitarisme identitari, en particular contra l'esquerra identitària defensora de les posicions que es coneixen com a *woke* (*desvetllat* en anglès i que defensa l'empoderament de grups històricament marginats emfatitzant la seva identitat dissident).
69. I un espai que, a més de contaminar posicions d'extrema esquerra (com veiem avui a Alemanya o com en el cas dels corrents anomenats *rojipardos* que barregen marxisme obrerista amb ultranacionalisme), ha contaminat també molts sectors de la dreta conservadora tradicional i ha aconseguit marcar bona part dels debats polítics i culturals de les nostres societats en el marc de les dues crisis.
70. En realitat, l'extrema dreta i tots els comunitarismes identitaris (els del segle XIX, els de després del crac del 1929 i els de la nostra època) no aborden les causes profundes de les crisis, sinó que només busquen culpables i proposen solucions simplistes i màgiques que, per inviables o nocives, al final només beneficien l' statu quo que diuen combatre. Tot plegat, al preu d'augmentar la tensió política i social (sembrant la cultura de l'odi i promovent mesures discriminatòries) a nivells que posen en risc la convivència quotidiana i el funcionament institucional i que creen molta divisió. Una tensió i una crispació de les que de fet acaben vivint.
71. Però la ferida que han causat a la nostra democràcia moderna és considerable. Una democràcia que no només l'hem de veure com un sistema, una metodologia formal destinada a determinar la representativitat política dels partits o les ideologies per assignar les responsabilitats al capdavant de les institucions sinó com sobretot, partint del seu fonament en el sufragi universal, la font de la garantia dels drets per a tothom, el marc de la unió de la societat d'acord amb l'expressió lliure de la diversitat i la voluntat del pacte entre diferents, i el símbol de la redistribució igualitària del poder. I són aquestes bases de la democràcia, més que la seva forma (per això accepta nominalment les regles del joc), les que ataca l'extrema dreta al capdavant del comunitarisme identitari.
72. Un atac frontal de l'extrema dreta que a més es dona en el context d'una profunda fragmentació de les societats en què vivim, fruit dels impactes de les dues crisis quasi consecutives que hem patit i en alguna mesura encara patim. Aquesta fragmentació, retroalimentada per l'anomenat *efecte bombolla*, es dona en termes ideològics

(pluripartidisme consolidat i multiplicitat d'adscripcions), socioeconòmics (dispersió de rendes...), sociològics (relacions personals "líquides", individualisme...), culturals (migracions, estils de vida i alimentació, religions, *tribus*...) o territorials (capitals/zones des poblades, centre urbà/perifèries).

73. La fragmentació dificulta molt l'acord i la formació de majories socials i polítiques, el que comporta un doble efecte contradictori: d'una banda, alentiment i debilitat en la vida institucional i, per tant, paràlisi en el desenvolupament econòmic i el progrés social; però de l'altra, desconexió institucional d'una realitat molt complexa que avança pel seu compte en múltiples direccions.
74. La preocupació pel risc de retrocés de la democràcia no ha de ser, doncs, només retòrica perquè afecta el seu caràcter d'expressió de l'estat de dret, de compromís col·lectiu i de projecte emancipador.

75. 2. El paper i el missatge de la socialdemocràcia

76. 2.1 FITES, OPORTUNITATS I REPTES

77. És cert que enfrontem un context de grans desafiaments. És igualment cert que la crisi actual ha desestabilitzat les nostres vides de maneres tan fonamentals que ha obert una oportunitat per qüestionar consensos europeus (i per extensió globals) sobre principis i prioritats polítiques que semblaven inamovibles i que van condicionar fèrriment les receptes deficientes de la darrera crisi.
78. En aquest sentit, el present és un moment singular d'inflexió en el qual es problematitza el "sentit comú" (neoliberal) que dona forma al joc polític. Un sentit comú que ha imposat en l'àmbit públic la submissió als fluxos de capital, el marc de la *governança*, l'equilibri per via de retallades, l'austeritat social, la competició internacional per l'atracció de capital, etc.
79. La gran infraestructura neoliberal, que durant dècades ha impregnat el teixit social per legitimar unes prioritats contràries als interessos de la majoria social, mostra per primera vegada senyals claus d'esgotament.
80. Més enllà de les circumstàncies específiques de la crisi actual que han afavorit un qüestionament de l'hegemonia neoliberal, cal posar en valor el paper clau que ha jugat una socialdemocràcia rearmada i valenta, des de Bernie Sanders als Estats Units a Jacinda Ardern a Nova Zelanda, en concertació amb altres forces d'esquerres que han aprofitat l'oportunitat que ofereixen les crisis per a la innovació.
81. En aquest sentit, cal remarcar especialment els esforços i èxits estratègics del socialisme espanyol, encapçalat per Pedro Sánchez com a líder internacional, en aquest esforç per obrir una finestra a noves perspectives.

82. En aquest procés, el pes d'Espanya com una força progressista arreu del món és un motiu d'orgull i reivindicació per als i les patriotes reals, els que ens mou una aspiració d'emancipació i igualtat, enfront dels patriotes que instrumentalitzen el nacionalisme per frenar l'avenç de noves perspectives polítiques.
83. Des de l'evacuació d'Afganistan fins al suport a Ucraïna, des del lideratge de la solució ibèrica que salvaguarda les famílies més vulnerables fins a les dades macroeconòmiques i d'ocupació que desmenteixen mes rere mes el catastrofisme de la dreta, la convulsió mundial que hem enfrontat ha estat també un escenari propici per a fites històriques que demostren la vitalitat del nostre projecte a escala nacional i internacional.
84. Ahora, aquests avenços són només unes primeres passes en un procés de canvi que es mesurarà en dècades. El repte actual, per tant, transcendeix la gestió de crisis específiques i suposa una responsabilitat de gran calat vers un futur en el mitjà i llarg termini on el projecte socialdemòcrata sigui més fort, tingui més eines i més suport social.
85. Aquesta responsabilitat és enorme per dues raons: primer, perquè fonamentar aquesta aspiració passa per la necessitat urgent de posar les bases en el curt termini, és a dir, articular respostes valentes al gran repte interconnectat que suposa atacar la desigualtat, el canvi climàtic i l'atròfia demogràfica. El canvi serà un procés llarg, però cal començar-hi urgentment atès el context crític que afrontem. Segon, perquè els punts d'inflexió són oportunitats que no només podem aprofitar nosaltres.
86. L'ascens continuat de l'extrema dreta, que ha desmentit els qui diagnosticaven que era el producte d'una conjuntura específica o que cauria com a resultat de la millora de les condicions materials de la població, suposa l'amenaça més gran: el risc que el debilitament del consens neoliberal obri la porta a la legitimació de visions excloents i autoritàries en el futur.
87. Ambdós factors són en realitat dues cares d'una mateixa moneda: el poder social i institucional que tenim avui dia com a socialdemòcrates per posar en marxa respostes a la desigualtat, el canvi climàtic i els problemes demogràfics i migratoris són l'oportunitat que tenim (potser la darrera) per desarmar els arguments d'una extrema dreta imparable.
88. Diversos factors emmarquen aquest gran repte del segle XXI. Primer, fem front a la disjuntiva entre l'escala d'institucions i polítiques nacionals i la dimensió global dels processos actuals més determinants. Mentre que el projecte neoliberal és congruent i deriva de les lògiques desterritorialitzades del capitalisme financer, el projecte socialdemòcrata es fonamenta en la legitimitat d'institucions públiques que avui dia encara estan essencialment ancorades en territoris i marcs legals nacionals, malgrat el desenvolupament significatiu de la UE.
89. Segon, econòmicament assistim en l'actualitat a una nova fase de revolució tecnològica, caracteritzada per la multiplicació de la capacitat computacional i el desenvolupament de la

intel·ligència artificial com a producte de masses, que està sent més accelerada que les anteriors revolucions industrials i tecnològiques.

90. Mentre que durant la nostra història recent l'Estat ha estat el principal impulsor de les grans innovacions tecnològiques perquè aquestes requerien un risc i un finançament difícilment assumible per altres actors (per exemple, el cas d'internet), avui dia la capacitat creativa està tan democratitzada i descentralitzada que facilita un gran desenvolupament alhora que també planteja riscos, desigualtats i desregulació.
91. Un tercer factor que emmarca el nostre context és que, encara que la socialdemocràcia continua sent una de les principals forces polítiques a Espanya i Europa i té capacitat per reposicionar-se com una ideologia hegemònica, la nostra força és relativa. En anys recents hem vist com partits socialdemòcrates amb gran capacitat i tradició poden desaparèixer amb gran velocitat (per exemple, França, Itàlia i Grècia). Fins i tot en els millors casos, la socialdemocràcia europea queda lluny de representar les àmplies majories que van caracteritzar-nos entre els anys 50 i 70.
92. Recuperar la base social és una tasca fonamental per poder aprofitar l'oportunitat històrica que s'obre avui. En aquest sentit, es fa urgent una revitalització que aconseguixi generar confiança en els dos principals segments polítics en els quals s'ha dissolt la base socialdemòcrata tradicional: l'abstenció (particularment en el cas de les classes populars) i el suport a projectes alternatius d'esquerra que han guanyat pes arreu, proposant demandes legítimes que han de ser integrades en una visió més àmplia.
93. Enfront aquests reptes, la UE serà fonamental per a la recalibració del projecte socialdemòcrata. Ja s'ha discutit com arran de la pandèmia de la covid-19 i, més recentment, l'esclat de la guerra a Ucraïna, la UE ha esdevingut un espai institucional on el lideratge socialdemòcrata i la política pública ambiciosa han trobat espai per a la innovació, com ara l'emissió de bons de deute europeu o la vinculació dels fons Next Generation a la sostenibilitat energètica.
94. Eixamplar i explotar les capacitats polítiques d'una utopia institucional que des del Tractat de Maastricht ha generat tanta desconfiança per alguns i tantes decepcions per altres, però també tanta esperança, és urgent per abordar el repte històric que tenim al davant amb suficient múscul institucional.
95. En aquest context de debilitament del consens neoliberal, la UE es presenta com la gran oportunitat que tenim per a la construcció d'un futur socialdemòcrata capaç de reorientar forces globals que operen més enllà del poder democràtic: una Unió que ha de ser més forta, més democràtica, més estratègica, més cohesionada i més socialista.
96. En resum, tot i la prevalença i agudització dels esmentats reptes globals, el desenvolupament de l'actual cicle de crisi ofereix una finestra per a una sortida més social i

igualitària gràcies a les circumstàncies actuals i els esforços concertats de les forces d'esquerreres.

97. La crisi del període actual, per tant, és un escenari on el sentit comú neoliberal ha tocat el seu punt de major fragilitat, i on la batalla per l'hegemonia està oberta perquè els principis de la igualtat, la llibertat i la fraternitat recuperin l'espai perdut.
98. Vivim, en aquest sentit, un període d'esperança i de gran responsabilitat perquè estem cridats a aprofitar una oportunitat per reformular el debat polític que no s'ha presentat des de l'ascens del neoliberalisme els anys 80. Hem fet el primer pas, i ara toca dissenyar una estratègia ambiciosa per fer-ne els següents.
99. 2.2 CLAUS PER AVANÇAR
100. **De l'agregació de polítiques públiques a la construcció del *demos* col·lectiu: una alternativa democràtica a la fragmentació, a l'individualisme i al comunitarisme identitari**
101. Com s'ha discutit abans, els grans reptes que enfrontem en aquest moment històric estan tots apuntalats per una problemàtica més àmplia que és la degradació de la democràcia globalment.
102. Avui dia, la major part del territori del planeta el constitueixen règims no democràtics, i en moltes de les democràcies més antigues es donen senyals preocupants de l'anomenat *backsliding* autoritari. La cronologia d'aquestes tendències no és casual.
103. Les lògiques socials de mercantilització, atomització i desterritorialització (generalment agrupades sota el concepte de neoliberalisme), que han impregnat durant dècades des de la forma que fem política a la forma que vivim i pensem són completament congruents amb la degradació de la vida democràtica: la concepció de la pròpia persona com a mercaderia (per exemple, la legitimació de la prostitució que nosaltres rebutgem), l'atomització i la incapacitat per obrar en termes solidaris, la normalització de la precarietat, la consagració de la competitivitat i l'estigmatització dels serveis socials, etc.
104. El neoliberalisme és un projecte social que menysprea la noció del compromís col·lectiu i rebutja la necessitat de dialogar i actuar col·lectivament. Alhora, en contrast amb el liberalisme tradicional, els corrents de pensament neoliberals han legitimat la intervenció de l'Estat com a agent de suport al sector privat, prioritzant protegir els fluxos de béns i capitals fins i tot a través de la guerra.
105. Aquesta tendència paradoxalment il·liberal legitima i promou una relació autoritària entre institucions i ciutadans. Un exemple paradigmàtic és la cultura política americana, que es caracteritza per un voluntarisme al·lèrgic a tota intervenció estatal de caire social, i alhora expressa un suport incondicional pel desplegament cada cop més militaritzat de les forces

de seguretat públiques i privades, amb especial èmfasi en la securització de les poblacions en situació de pobresa.

106. Per contra, el projecte socialdemòcrata és intrínsecament col·lectiu i, per tant, democràtic en el sentit més ample, incompatible amb les lògiques neoliberals que són hegemòniques en el nostre entorn.
107. No obstant això, tenim molts exemples recents de projectes d'esquerra que han intentat adaptar-se a aquestes dinàmiques fragmentadores, combinant un respecte tàcit pels principis neoliberals amb la idea que era possible legitimar polítiques públiques d'esquerres per criteris d'eficiència o productivitat.
108. La Tercera Via al Regne Unit, per exemple, va fer passes molt importants en el sentit de democratitzar l'accés a l'educació i de reduir la ràtio de pobresa. Però, en minimitzar la importància de basar les polítiques d'esquerres en un consens social entorn la igualtat i la solidaritat, va accelerar la dissolució dels valors democràtics i del teixit cívic en una societat cada cop més segmentada per classes. Els efectes es van fer visibles a partir de la crisi de 2008-2014, que ha donat ales a la versió més autoritària i insolidària del conservadorisme britànic.
109. Altres casos com Alemanya, els Estats Units, etc. mostren l'error d'intentar fer polítiques d'esquerra sense qüestionar l' statu quo neoliberal i la degradació de la cultura democràtica que implica.
110. Ben al contrari, per construir el projecte socialdemòcrata cal raspallar a contrapel les tendències socials de la nostra història recent.
111. Tot i l'evident desgast del sentit comú neoliberal, una crisi no és suficient per desmuntar dècades de treball material i discursiu que ha sedimentat la mentalitat política present.
112. Aquesta és una de les principals diferències entre la nostra visió com a socialdemòcrates i la perspectiva marxista tradicional: comprendre que fins i tot les transformacions més dramàtiques en les estructures econòmiques i les condicions de vida no són suficients per mudar les idees o les predisposicions humanes.
113. Aquest punt es veu reflectit, per exemple, en la lluita contra el masclisme, que ha estat i continua sent una de les nostres grans banderes precisament perquè ha perdurat com una ideologia opressiva que s'adapta als temps i als nous patrons socials malgrat el creixent nivell educatiu i el desenvolupament econòmic.
114. Per tant, dir que cal treballar a contrapel vol dir que no podem confiar deixant-nos portar per un corrent que en aquest moment ens és favorable. Més concretament, en el moment present vol dir deconstruir activament el tòpic que denigra el col·lectiu i que relativitza la democràcia, i posar les primeres pedres per a la construcció d'un nou sentit comú: una nova forma política, un nou *demos*.

115. En contraposició amb la idea reductora i homogeneïtzant de *poble* a la que els populisme d'esquerra apel·len, els i les socialdemòcrates reivindicuem la idea del *demos*, que sintetitza la nostra idea de societat com un equilibri entre valoritzar la diversitat i complexitat interna que ens fa més rics, i l'assumpció que alhora aquesta complexitat requereix un exercici constant per negociar la interdependència entre ciutadans.
116. Cal una visió de futur i alhora un compromís present i palpable, que ha de ser l'eina per fornir les bases socials sense les quals la socialdemocràcia al segle XXI no podrà consolidar-se.
117. Construir el *demos* socialdemòcrata al segle XXI no vol dir simplement reiterar el compromís per la igualtat i afegir-hi passivament demandes i conceptes amb popularitat que atraguin l'interès de segments específics, en una lògica d'agregació heretada de la consultoria política americana i que promou l'oposició d'interessos entre diferents grups socials.
118. Ans al contrari, es requereix de nosaltres com a maquinària ideològica i programàtica un esforç proactiu que teixeixi la multiplicitat social en un tot coherent i engrescador.
119. Més enllà de fer bona política pública, garantir drets socials o crear oportunitats, el projecte socialdemòcrata no és viable a llarg termini si no es treballen les arrels socials (com evidència, per exemple, l'ascens continuat de l'extrema dreta entre les classes populars a Espanya malgrat l'exitosa política social i laboral del govern progressista). Raspallar a contrapel vol dir també revitalitzar i eixamplar les bases socials creant una determinada visió de futur.
120. En aquest sentit, els primers passos els han fet en molts països no les forces socialdemòcrates sinó la nova onada de moviments d'esquerra alternativa que han guanyat força des de finals dels anys 90, i que estaven en una posició adient per fer de punta de llança en el context present.
121. Aquests projectes proposen noves demandes i formes innovadores de les quals hem d'aprendre. També hem d'aprendre de les seves limitacions: les esperances creades pel sorgiment d'aquestes noves esquerres, des del fòrum per l'alterglobalització al sorgiment més recent de forces populistes, han topat amb la realitat que les seves formes discursives i organitzatives són molt eficaces com a forces rupturistes, però limitades com a projectes polítics a llarg termini.
122. Orfes d'una tradició intel·lectual i política consistent, apleguen versions actualitzades del populisme indigenista, l'eurocomunisme i l'ecosocialisme en moviments que han estat sovint víctimes de les pròpies contradiccions, dels excessius girs conjunturals o de les lluites internes, o que han creat identitarismes extrems que impossibiliten la construcció de visions polítiques globals.
123. Per a aquelles persones que han estat decebudes per la trajectòria recent de la socialdemocràcia i que han confiat en aquestes noves forces polítiques, hem de ser una

esperança en el llarg termini que integri les seves perspectives dins una visió coherent de societat i de futur.

124. Per altra banda, en una direcció més preocupant avancen les noves propostes comunitaristes de l'extrema dreta, que proposen un gir regressiu per reinstaurar l'homogeneïtat, la tradició i la repressió com a solucions a la fragmentació social postmoderna.
125. Parlem de forces presents a molts països diferents, però que tenen un nucli ideològic i programàtic comú que les aplega en el que és avui una onada imparabile com no s'havia vist des del període d'entreguerres.
126. La seva directriu política és, en termes generals, el *replegament*. Replegament vers un model social que no existeix, ni pot ser viable en el segle XXI, ni és desitjable en qualsevol cas perquè fonamenta la comunitat i la solidaritat en la repressió de la diferència. El replegament és un paradigma nostàlgic, no proposa cap visió de futur i, per tant, és pòstum.
127. Tanmateix, això no vol dir que l'extrema dreta sigui en essència inofensiva: no pot servir per abordar estructuralment els reptes que hem identificat en el context present, però pot agreujar enormement la situació actual i la fragmentació social. Encara que el seu projecte sigui irrealitzable, la seva política corrosiva pot esterilitzar altres futurs possibles.
128. A un nivell més fonamental, però, l'extrema dreta sí que aconsegueix dur a terme el seu projecte. Com apunten els sociòlegs Blühdorn i Butzlaff en el seu treball recent, l'extrema dreta pot ser entesa com una *performance* de valors comunitaristes que encobreix l'objectiu real, que és la renovació del projecte neoliberal amplificant la seva dimensió autoritària.
129. L'extrema dreta és, des d'aquesta perspectiva, un instrument que usa l'argument de la comunitat per emparar la desigualtat i per legitimar l'atomització social que sempre ha promogut el neoliberalisme.
130. Aquesta és la principal diferència entre la nova extrema dreta i l'antiga, que partia de premisses ideològiques feixistes contràries al lliure mercat, que avui troba els seus defensors més enèrgics en actors polítics com VOX.
131. És per això que és més fàcil del que s'havia suposat que els partits de centredreta pivotin cap a posicions més extremes i aconsegueixen així aglutinar el vot extremista, com és el cas a Espanya, atès que les arrels ideològiques d'ambdues famílies són fonamentalment equivalents i radiquen en el neoconservadorisme americà.
132. Avui dia, l'abocament de l'energia social contra l'estranger o el diferent per mantenir els propis privilegis no és menys insolidari que la competitivitat neoliberal.
133. Cercar la comunitat "autèntica" en un món on l'homogeneïtat es dissol no és menys atomitzador que l'individualisme modern. En aquest sentit, l'extrema dreta dona veu a les

respostes autoritàries que el neoliberalisme requereix, però que no s'atreveix (encara) a verbalitzar.

134. Enfront de l'individualisme neoliberal, enfront de la fragmentació de l'esquerra alternativa, enfront del ressorgiment dels comunitaristes, la socialdemocràcia ha de construir una visió *societària*: un projecte de futur basat en la interdependència, la solidaritat i el progrés, que respongui a la conjuntura complexa del segle XXI construïnt sobre els nostres principis que són universals.
135. La construcció d'aquest *demos* ha de ser a les polítiques socialdemòcrates el que la pólvora és als projectils. Només si aprofitem l'oportunitat per fer el treball de fons tindrem l'energia i la base social per revitalitzar el projecte socialdemòcrata: sepultar el neoliberalisme, mobilitzar els nostres votants i activistes, reactivar els abstencionistes, integrar les noves generacions que han tendit cap a altres tendències d'esquerra, consolidar el suport majoritari entre les dones que han estat el dic de contenció de l'extrema dreta.
136. En el darrer Congrés (2019) encaràvem la necessitat de revitalitzar un projecte socialdemòcrata que, en haver assumit en general els postulats econòmics hegemònics, estava debilitat globalment enfront del conservadorisme i era incapaç d'oferir una alternativa política clara.
137. Avui, el repte de construir el *demos* continua sent enorme i complex, però comptem amb un context favorable i amb nous lideratges i noves idees que apunten el camí i ens donen raons per ser optimistes i posar-hi tot l'empeny.
138. **Dels compromisos a mitjà termini al *mainstreaming* de la perspectiva climàtica**
139. En termes polítics, la crisi climàtica és una de les tres potes que defineixen el repte immediat que afrontem de manera global. En termes estratègics, articular un projecte per la transició verda és la clau de volta per reintegrar molts dels votants d'esquerra que ara com ara no es veuen representats pel socialisme democràtic, i per als quals un compromís ferm per la sostenibilitat és sovint un factor decisiu (especialment les generacions més joves i urbanes, en el cas d'Espanya).
140. Dins el projecte més ampli que és la construcció de la visió socialdemòcrata per al segle XXI, la sostenibilitat i el socialisme, igual que el feminisme i el socialisme, han de ser entesos i explicats com a polítiques *interdependents*.
141. Avui en dia, un món més just no és possible sense una perspectiva holística que compensi l'impacte del canvi climàtic sobre les condicions materials de vida de diferents poblacions, i que reverteixi el malbaratament de recursos que a mitjà termini els farà escassos.
142. I a la inversa, un món més sostenible no és viable sense un compromís clar per reduir les desigualtats que expliquen el consum irresponsable i que fan possibles els privilegis dels sectors socials que es lucren i alhora s'isolen de la degradació ambiental.

143. Treballar el discurs en aquest sentit és fonamental perquè dona sentit a la nostra política que no és l'ecologisme, el mediambientalisme ni el decreixement, sinó la *transició verda*: una estratègia programàtica que entén que les energies renovables (particularment a regions com la península ibèrica) són una via per garantir el creixement i la prosperitat alhora que es combat les conseqüències més nocives de mudances climàtiques que ja són una realitat.
144. La nostra posició ha de ser clara i abastant: sense prosperitat no hi pot haver redistribució, i sense un marc redistributiu no és possible alterar realment les estructures socioeconòmiques que expliquen la crisi climàtica en primer lloc.
145. En aquest sentit, les estimacions en termes de creació de riquesa i ocupació ens donen raons per a ser optimistes (per exemple, els estudis més recents de la Comissió Europea calculen que legislar per fer del mercat europeu una economia circular podria implicar la creació directa de 700.000 llocs de treball a Europa).
146. Per avançar, cal superar de manera urgent dos "paranys" en els quals es veuen barrats recurrentment els objectius per a la transició verda.
147. Primer, la dissociació entre polítiques verdes i polítiques industrials, tecnològiques, agrícoles, etc.
148. Segon, el dislocament entre institucions democràtiques que operen en un marc a curt o mitjà termini per raó dels cicles electorals i una estratègia que requereix plans i compromisos a llarg termini.
149. Ja hem vist, com ha estat el cas amb els objectius de Kyoto o de París, que els compromisos multilaterals són fràgils, fins i tot en els casos en què es consideren legalment "vinculants." En aquest sentit, la UE ja ha marcat el camí a seguir amb la vinculació dels fons Next Generation a la realització, per una banda, de projectes de foment de l'energia renovable i, per altra banda, de criteris de sostenibilitat en el desplegament general dels fons, inspirats per la idea de fons del *Green Deal* europeu i el compromís de neutralitat climàtica per a 2050.
150. Cal avançar en aquesta línia de projectes ambiciosos de reinvençió de la nostra economia.
151. Una altra necessitat és l'aprofundiment en l'estratègia de *mainstreaming* climàtic, hereva de la idea del *mainstreaming* de gènere, que incorpora criteris en el disseny, execució i avaluació de polítiques públiques perquè efectivament tota política pública sigui política climàtica.
152. Polítiques holístiques d'aquest tipus, que no fixen objectius singulars sinó que creen responsabilitats a priori, i que no focalitzen aquesta responsabilitat només en governs nacionals sinó que la distribueixen de manera descentralitzada, són intel·ligents a l'hora de superar el marc a curt termini de la política democràtica.

153. El model de *mainstreaming* europeu ha de ser transposat de manera generalitzada més enllà de les institucions comunitàries.
154. Per una banda, en els sectors socials d'esquerra que han prioritzat l'ecologisme o el decreixement i que per aquesta raó no s'han sentit representats per nosaltres, hem de fer una proposta convincent sobre la necessitat de dissenyar una nova revolució industrial.
155. Per altra banda, en els sectors socials que prioritzen la redistribució o el creixement com a incompatibles amb el compromís climàtic, hem de fer una proposta que ressalti les interdependències entre socialisme i ecologisme des de l'angle invers.
156. En última instància, en el marc de drets i deures que és el llenguatge del *demos*, la sostenibilitat no és només una política mediambiental en el sentit estricte, sinó una política imperativa per canviar la nostra relació com a humans amb el medi ambient per tal de garantir la nostra pròpia supervivència.
157. **De la gestió de la crisi a un nou consens per la igualtat**
158. Ara és el moment per a una nova "era" socialdemòcrata, per construir un nou sentit comú, el pilar central del qual ha de ser una aposta honesta i sense complexos per la igualtat.
159. És important remarcar que, tot i que el neoliberalisme com a ideologia entra avui dia en un moment d'"implosió" ateses les seves contradiccions internes, això no ha estat el resultat d'una conscienciació social.
160. De fet, en els inicis de la crisi de 2008-2014, que és la crisi per antonomàsia del neoliberalisme, els i les ciutadanes de la gran majoria de països occidentals van donar una segona oportunitat als partits hegemònics que havien suportat i continuaven donant suport als principis econòmics que expliquen la crisi en primer lloc. Tot i que un 80% dels espanyols i espanyoles mostrava empatia amb el rupturisme del 15-M, a seguir va venir la majoria absoluta del Partit Popular el 2011.
161. Avui dia, les receptes per a una altra gran crisi no són diferents a causa de la mobilització popular, sinó d'un consens entre els i les líders polítiques que les coses s'havien de fer de manera diferent.
162. Això vol dir que les noves polítiques econòmiques no reflecteixen un canvi social, i que el seu èxit no necessàriament mourà consciències.
163. Com s'ha indicat, el neoliberalisme no és només una llista de receptes econòmiques; és un sistema de valors i supòsits que ha aconseguit esdevenir dominant precisament perquè impregna tantes dimensions de la vida humana.
164. Per tant, es presenten en matèria econòmica dos reptes cabdals en el curt i mitjà termini: primer, connectar les noves polítiques públiques, les canviants condicions materials de la

població i el canvi de paradigma. És a dir, *polititzar* la diferència entre les dues crisis recents com a un reflex de principis diferents, i no únicament com a resultat de diferències en la conjuntura o en la qualitat tècnica de les polítiques de xoc dissenyades. Això és part del projecte més gran que suposa construir el *demos* socialdemòcrata.

165. Segon, garantir que en l'àmbit institucional la nova "mentalitat pública" envers la política econòmica no quedi minimitzada a una anomalia conjuntural per la força de la inèrcia o per la pressió d'actors polítics, socials o econòmics interessats a reconstruir l'estatu quo.
166. En definitiva, hem d'avançar cap a un nou *consens* per la igualtat, tant en l'àmbit social com institucional.
167. Aconseguirem establir aquest nou consens en el moment en què esdevinguin part de la conversa política (i eventualment política pública real) apostes que avui dia estan fora del marc del que es considera viable o admissible: la recuperació de l'Estat com a agent principal en la promoció i la regulació (i, per tant, la *democratització*) de les innovacions tecnològiques i industrials; l'avenç en la implantació de taxes tipus Tobin als fluxos de capital que ara com ara escapen a la fiscalització; la cooperació europea i internacional per sobreposar l'interès general a les dinàmiques de precarització, *dumping* fiscal, etc. que promouen les grans corporacions; la intervenció en la gestió privada i la legislació per a la democràcia econòmica dins l'empresa.
168. Aconseguirem establir un nou consens en el moment que la igualtat passi de ser una resposta a situacions crítiques per ser un principi interventor per *evitar* situacions crítiques.
169. La conversa sobre la igualtat ha de ser una conversa sobre com dissenyem la societat que volem, en comptes de ser una conversa exclusivament sobre com pal·liem les conseqüències nocives d'una economia que no ens agrada.
170. Juntament amb el compromís amb la redistribució que està en el nostre ADN, cal emfatitzar el valor d'una estratègia *predistributiva*: promoció del treball de qualitat, garantia dels drets i prestacions laborals, participació i empoderament dins l'empresa, i molt especialment accés equitatiu a una educació pública, innovadora, continuada i de qualitat.
171. Una estratègia predistributiva no és només eficient per a l'assoliment d'objectius en matèria econòmica, sinó també valuosa per promoure una major cohesió social i reduir l'atractiu de discursos populistes que s'alimenten de la precarietat i la polarització.
172. Aconseguirem establir un nou consens en el moment que l'actual desequilibri demogràfic s'abordi no en termes dels interessos enfrontats entre joves i gent gran, entre empleats i desocupats o jubilats, entre models de famílies o entre estils de vida, sinó que s'abordi com un pacte per la justícia social.
173. Construir un *demos* de ciutadans més iguals (i més conscients de la importància de la igualtat com a objectiu polític) requereix no l'equilibrament d'interessos socials a través de

diferents polítiques públiques amb diferents principis i objectius sinó un abordatge abastant i que posi de relleu les interdependències que defineixen el nostre model social.

174. Aconseguirem establir un nou consens en el moment que els postulats del feminisme, que són part del nostre ADN i que tants avenços han portat a la nostra societat, deixin de ser l'objecte d'empentes reaccionàries que avui en dia amenacen a molts països aquests avenços que pensàvem que eren permanents.
175. La meitat de la nostra població viu encara en una posició social subordinada en tantes dimensions, una posició a través de la qual els desenvolupaments globals que hem esmentat es compliquen i multipliquen en els seus efectes. En definitiva, el feminisme ha de deixar de ser un argument polític per esdevenir un principi institucional i social.
176. Aconseguirem establir un nou consens en el moment en què el rebuig i les discriminacions i el foment de les actituds i les polítiques d'odi envers els altres fonamentats en l'assenyalament de la diferència, com es dona molt singularment en el cas del col·lectiu LGTBI+, desapareguin a partir del reconeixement que la diferència no només forma part de la naturalesa o la llibertat de les persones sinó que enriqueix i enforteix la societat interdependent en què vivim.
177. Finalment, aconseguirem establir un nou consens en el moment que les polítiques per la igualtat superin el cercle viciós de deslegitimació social i dilució política que pateixen en un context que enalteix la resiliència individual i generalitza la sospita o el rebuig envers la redistribució, l'acció positiva, les prestacions socials, etc. La base social farà possible la innovació política. L'horitzó últim, en aquest sentit, ha de ser la integració d'una fiscalitat europea (i més enllà, global).
178. **De l'impuls a la digitalització a la regulació i la inclusió digitals**
179. L'acceleració de la digitalització, que ha estat impulsada encara més per l'experiència recent de la pandèmia, ens presenta un panorama d'oportunitats i reptes a tots els nivells i de gran importància.
180. Com a socialdemòcrates, hem d'abordar aquesta nova etapa tecnològica emfatitzant els drets com a marc regulador: la garantia dels que es veuen afectats, com el dret a la informació o a la intimitat, i els nous drets que en deriven d'una nova realitat i que requereix conceptualització.
181. Un context on la innovació tecnològica està més privatitzada i descentralitzada que mai és problemàtic per la manera en què desenvolupaments que tenen gran impacte social i polític queden fora del control democràtic.
182. Això es veu reflectit per exemple en els problemes socials que genera la desinformació, o les maneres en què l'economia de plataformes aprofita els buits legals per precaritzar llocs de treball derivats de la digitalització.

183. Garantir drets requereix una regulació adaptada i exhaustiva, que forci per exemple criteris de transparència en el funcionament de sectors com la publicitat, sense descartar la possibilitat que certs àmbits de l'economia digital hagin de ser integrats dins l'administració pública.
184. Alhora, l'espiral de digitalització i descentralització és una tendència positiva per adreçar problemàtiques com l'accés a oportunitats i serveis, per una banda, i la creixent escletxa urbà-rural o la concentració de beneficis en les grans corporacions, per l'altra.
185. Les dinàmiques positives de la digitalització han d'anar acompanyades d'un pla ambiciós per a la inclusió en termes de capacitats i coneixements digitals.
186. També s'ha d'apostar per la millora d'infraestructures tecnològiques que arran de la pandèmia s'han mostrat clarament insuficients i que impacten les capacitats de persones i empreses: infraestructures pel desplegament del 5G i el 6G, inclusió i seguretat en l'accés a dades, etc.
187. En qualsevol cas, ja sigui donant suport al teixit econòmic i social o invertint directament en innovació, les institucions públiques han de tornar a ser al capdavant de la revolució digital per tal d'orientar-la en el sentit de la igualtat i el progrés.
188. Finalment, el desenvolupament exponencial de la intel·ligència artificial i de la seva accessibilitat per a la població general mereix especial atenció.
189. Per una banda, la UE ha estat pionera en l'abordament i regulació de la IA i particularment dels riscos associats a la IA d'"alt risc," en línia amb el paper capdavanter que ha tingut la UE en anys recents per a la regulació de les noves realitats econòmiques i socials derivades de la digitalització.
190. Per altra banda, però, la UE està actualment molt endarrerida respecte de la Xina i Estats Units en el volum d'inversió en IA i robòtica. Enfortir aquesta línia de política pública i cooperació publicoprivada és fonamental per explotar la potencialitat que la IA pot oferir per a un abordament més efectiu de la crisi climàtica.
191. **Del cordó sanitari a la deconstrucció de la "guerra cultural" de l'extrema dreta**
192. L'ascens imparable de l'extrema dreta planteja una problemàtica cabdal que és responsabilitat nostra.
193. Primer, perquè deriva el seu suport de la insatisfacció amb la desigualtat, la manca d'oportunitats, etc. que són problemàtiques que ens ocupen i que durant els nostres períodes de govern no hem aconseguit combatre prou bé.

194. Segon, perquè del combat d'idees directe amb l'extrema dreta en dependrà la nostra capacitat per articular un nou *demos* que constitueix la base social i electoral a les nostres polítiques.
195. Dins la família socialdemòcrata occidental (a més d'altres famílies polítiques), s'ha imposat generalment una estratègia de desestimació de l'extrema dreta, a vegades combinada amb estratègies electorals que animen la por com a factor mobilitzador.
196. Als països anglosaxons, molt particularment, s'ha imposat la idea que ignorar aquests discursos i forces polítiques mentre es proposen polítiques públiques "per a la majoria" és una estratègia adient per por de donar-los-hi major importància. L'estratègia laborista de passivitat durant la campanya del Brexit, per exemple, pot ser llegida com una mostra de por per enfrontar projectes que són clarament xenòfobs i regressius, però que aconsegueixen crear una aparença de reivindicació popular. Aquestes estratègies, però, han servit els interessos del conservadorisme anglès, que ha absorbit el flanc més extrem i ha aguantat en el poder durant 13 anys malgrat la degradació continuada dels estàndards de vida al país.
197. En el context institucional de la Unió Europea, la formalització del "cordó sanitari" per si sola és una tàctica que confirma les premisses populistes de l'extrema dreta i que no ha aconseguit modificar un panorama polític de continuat ascens de l'extremisme, mentre els líders del Partit Popular Europeu es mostren cada cop més oberts a la col·laboració o els drets de les minories es troben en perill en països de l'Europa de l'Est.
198. Tot i que la premissa és electoralment encertada en el curt termini (les bases d'aquests partits no estan formades per persones que en poden ser potencials votants socialdemòcrates), l'estratègia no és suficient perquè assumeix que l'extrema dreta no pot tenir un efecte poderós sobre la societat en conjunt, o que el seu discurs no pot constituir una força cultural que anul·li la viabilitat del projecte socialdemòcrata.
199. Ans al contrari, el creixement de l'extrema dreta, i la seva legitimació per passivitat, impacten socialment en una creixent polarització, en la degradació de l'esfera pública per l'escalada de la violència i la desinformació, en el retrocés en la posició social de les dones i els immigrants com a objectius clau, factors que amenacen la cohesió social que és un objectiu clau del projecte socialdemòcrata i una necessitat per a fer viable un nou *demos*.
200. Tot i que des d'una perspectiva errònia, l'extrema dreta posa de relleu una qüestió que ja hem destacat com a primordial en el context actual: la necessitat d'una política que construeixi una visió col·lectiva, un projecte de societat i de futur, i que no només agregui polítiques públiques, proposi millores tècniques o reaccioni a les conjuntures. La nostra missió és, per tant, incompatible amb ignorar el fet que la visió comunitarista de l'extrema dreta ofereix una resposta regressiva i perillosa, però igualment atractiva, a la mateixa problemàtica.

201. Es requereix, doncs, una estratègia doble. Per una banda, restar espai i influència social a l'extrema dreta va acompanyada d'un esforç ambiciós i proselitista per la construcció d'una visió socialdemòcrata pel segle XXI.
202. Per una altra banda, cal passar d'ignorar o demonitzar els i les votants de l'extrema dreta a una posició proactiva. Es requereix una tàctica organitzada per apel·lar els votants de l'extrema dreta i desconstruir les premisses que els motiven i que són, en gran mesura, premisses que són compatibles (o directament deriven) del "sentit comú" de la societat neoliberal.
203. Primer, en els i les votants que confien que l'extrema dreta reconstrueixi una comunitat més tradicional i més cohesionada i donen suport a l'anomenada "guerra cultural," cal fer arribar el missatge que els reptes globals del segle XXI requereixen solucions noves i transnacionals, i que l'extrema dreta no té res a veure amb una aspiració de comunitat. L'extrema dreta no és una força "antisistema," sinó una actualització del projecte neoliberal que reforça la tendència mercantilitzadora i insolidària de l'economia global. No és una expressió autèntica i local del poble que confronti la incertesa i la globalització, sinó un model americà exportat que serveix interessos que no tenen pàtria.
204. Segon, en els i les votants que connecten amb l'extrema dreta precisament perquè combreguen amb aquesta visió atomista i mercantilitzadora, cal fer arribar el missatge que la seguretat i el benestar individuals mai es poden assegurar sense un projecte col·lectiu, i que els privilegis que desitgen assegurar en el curt termini no són sostenibles en el llarg termini.
205. Aquests esforços s'han de veure reflectits tant en el discurs com en la pràctica política. Cal projectar i defensar les nostres polítiques públiques no només en termes tècnics o apel·lant a grups específics, sinó també mostrant com en desconstrueixen i invaliden les premisses que legitimen els discursos de l'extrema dreta, que mobilitzen els seus votants, i que silencien o creen incertesa per la majoria social que és efectivament la base possible i necessària per al projecte socialdemòcrata.
206. **Del lideratge dins de la UE al lideratge d'una nova UE: integració, participació, autonomia estratègica, política internacional per la democratització**
207. Com s'ha evidenciat al llarg de la ponència, el projecte europeu és indissociable del projecte socialdemòcrata. Ho ha estat sempre, per principis, per la nostra vocació internacionalista. I ho ha de ser ara, més que mai, per raó dels reptes que enfrontem i que demanen un abordatge que va més enllà de les capacitats presents de qualsevol estat-nació per separat.
208. L'estructura institucional de la UE, però, es basa en una complexa multilateralitat que fa difícil que la Comissió i el Parlament actuïn com a poders executiu i legislatiu, respectivament, de plena capacitat i eficàcia. La necessitat de la constant negociació no entre grups parlamentaris sinó entre líders nacionals, juntament amb les dinàmiques de

bloqueig i desobediència que es donen repetidament, contribueixen a dissociar els principis democràtics que inspiren la idea d'Europa de l'experiència real i percepció dels i les ciutadanes.

209. Les contradiccions internes del projecte europeu són, però, tensions lògiques i pròpies d'un projecte polític únic i innovador, que no resten importància a les grans fites assolides sota el paraigua europeu, però que demanden avui dia canvis de gran importància.
210. Aquestes limitacions són conseqüència de la no resolució del llarg debat entre ampliació i integració que va dominar el període entre el Tractat de Maastricht i el Tractat de Lisboa, i que en l'actualitat s'ha resolt per la via d'una aposta per l'ampliació que no ha estat exempta de problemes. La qual cosa queda palesa, per exemple, en el conflicte entre la Comissió i alguns països membres com Polònia o Hongria per raó de la garantia de drets fonamentals en aquests països.
211. Es requereix avui una reobertura del debat institucional que aposti clarament per la integració: reforçament legislatiu i financer, democratització, promoció de la informació i la participació ciutadana, etc.
212. Dins l'estructura actual de la UE ha estat possible, però, fer passes clares ja en aquesta direcció. Per una banda, enfront de la crisi actual, la Comissió Europea ha adoptat no només una ideologia econòmica diferent sinó també un paper renovat, més explícit i directiu, que pot ser clau per revertir les tendències negatives en opinió i participació ciutadana.
213. Per altra banda, governs amb vocació transformadora com el d'Espanya han aprofitat la imperfecta multilateralitat del procediment polític europeu per negociar opcions polítiques més intervencionistes i socials, com ara l'anomenada "excepció ibèrica," que amb el suport institucional de la UE ha aconseguit regular el complex mercat de l'energia —amb resultats tan positius que va camí de convertir-se en l'excepció europea.
214. Els esforços per empènyer la transició verda, la prioritització de drets, regulacions i prestacions enfront dels discursos que supediten el benestar social al capital, l'emissió d'eurobons per dotar la UE de múscul i autonomia, tot plegat presenten un escenari d'avenços innegables, però que han de ser la base per a passes més explícites cap a la integració i democratització.
215. Finalment, cal posar de relleu la necessitat de consolidar la UE com a actor internacional: desenvolupar una autonomia estratègica que supediti les veus nacionals a la política exterior comuna de la UE, avançar en la integració a través de Frontex i la cooperació entre forces de seguretat nacionals, i fer força internacionalment per combatre des de l'exemple el creixent autoritarisme que ens envolta en un món on els valors de la democràcia estan en retrocés. Seguint el teòric Michael Walzer, l'esquerra té una assignatura pendent en matèria de política internacional i cal perdre la por a exercir força internacionalment per la democratització.

216. Tot i que situacions com la guerra a Ucraïna han forçat respostes europees, cal guanyar pes internacionalment per ser més efectius i també per posar de relleu situacions de vulneració dels drets humans que d'altra manera no criden l'atenció a Occident perquè no tenen matèries primeres o interès estratègic: a Myanmar i Sudan, per exemple, hi ha minories que han patit un genocidi continuat durant anys, però a les quals no prestem atenció ni suport. Construir una UE més forta, en definitiva, és també crear una capacitat i una responsabilitat per promoure la democràcia i els drets humans més enllà de les nostres fronteres.

217. 3. Governar el progrés, dissenyar el futur

218. Tanmateix, en el frontispici de tots els missatges i totes les propostes que configuren l'articulació de l'alternativa política del socialisme democràtic a la situació actual hi ha de figurar una idea central: un futur de progrés és desitjable i és possible. Aquest ha de ser el fil conductor que els uneixi i els doni coherència discursiva, perquè el nus polític del nostre temps es troba segurament aquí.

219. La suma de les crisis viscudes i els grans desafiaments pendents, amb el seu caràcter d'aparent irresolubilitat i/o inevitabilitat, han estès a les nostres societats una ombra immensa de pessimisme i desconfiança sobre el progrés i sobre el futur. La convicció que els nostres fills i filles viuen i viuran pitjor que nosaltres ha arrelat en moltíssimes persones.

220. Els missatges catastrofistes, encara que siguin amb la bona intenció d'afavorir la conscienciació o d'incentivar la prevenció i l'acció, sovint s'acaben imposant. La sensació de tenir damunt una gran *espasa de Dàmocles* o una llosa extremadament feixuga esdevé cada cop més comuna.

221. I, al contrari del que defensen algunes veus, una societat instal·lada en el pessimisme, en la por al progrés i en la desconfiança en el seu futur, difícilment superarà els seus reptes i sortirà millor del present. En aquests casos, la situació no porta a una revolució que de forma ràpida i radical canvia l'estat de coses sinó que més aviat genera actituds de resignació, d'aïllament o d'evasió si no és que empeny la recerca de referents autoritaris o transcendents. L'extrema dreta i una part de la dreta juguen a aquest joc en el qual també es troben, per activa o per passiva, determinats sectors de l'esquerra.

222. Certament, a diferència del que deixa entreveure l'altra part de la dreta, les dificultats i les incerteses hi són i no té cap sentit minimitzar-les. Tampoc el simple pas del temps ni la recomposició inercial de les coses, sota la batuta del mercat o de les innovacions tecnològiques, han demostrat cap eficàcia per abordar-les de forma duradora.

223. Davant els desafiaments i les dificultats reals, el que cal és recuperar la confiança de les nostres societats en el progrés, en el progrés material i en el progrés moral. El progrés que augmenta l'esperança de vida i la bona salut, que porta l'avenç de les condicions vitals al llarg de la vida (seguretat, benestar, recursos, treball digne), que ens fa més cultes, més

lliures i més iguals, que millora la nostra relació amb els altres i amb el nostre entorn. Un progrés que no és lineal ni inevitable, però sí possible, un progrés que no ha de ser automàtic i cec, sinó que l'hem de governar.

224. Governar el progrés és estimular-lo en una societat oberta que creu en els canvis i alhora dirigir-lo en una determinada direcció en una societat que acorda col·lectivament cap a on vol anar.
225. Governar el progrés és, doncs, dissenyar el futur. I fer-ho entre tots i totes, perquè el futur és patrimoni de tothom. Dissenyar el futur de la globalització, dissenyar el futur de l'envelliment i de les migracions, dissenyar el futur de la igualtat entre dones i homes, dissenyar el futur de la transició ecològica, dissenyar el futur de la superació de les desigualtats, dissenyar el futur de la digitalització. Dissenyar el futur de la democràcia és orientar el progrés cap a la superació dels desafiaments i la millora de la societat.
226. Si renunciem a dissenyar el futur, el deixarem només en mans d'uns quants.
227. Si volem, per exemple, que la transició ecològica i la digitalització en les quals estem immersos siguin justes, repartint els seus costos i beneficis de manera equitativa i no deixant ningú enrere, hem de dissenyar-les i governar-les i fer-ho des d'allò públic, des de la visió i els interessos col·lectius.
228. O si volem estendre i consolidar nous drets de ciutadania, com els drets digitals o de comunicació, com el dret a l'habitatge o a la mobilitat, com el dret a l'aire net, que esdevenen imprescindibles per viure amb dignitat i oportunitats en el món actual i que a més condicionen els drets ja conquerits, hem de dissenyar la nova lluita contra les desigualtats i governar-la a partir de grans pactes ciutadans.
229. El passat ens demostra que dissenyar el futur i orientar el progrés és possible: el sufragi universal, els drets dels treballadors i les treballadores, l'estat del benestar, els avenços del feminisme i la construcció europea, entre d'altres, són el fruit de dissenyar plegats i plegades el futur davant de desafiaments enormes i, sovint, sobrevinguts. Si ho hem fet abans, ho podem tornar a fer, perquè un altre món sempre és possible. Aquest ha de ser el cor avui del missatge polític del socialisme democràtic.
230. **El socialisme espanyol al capdavant**
231. En aquests últims anys, Espanya, de la mà del socialisme democràtic i dels governs de progrés, ha tornat a demostrar que dissenyar el futur i governar el progrés és possible.
232. El futur era, i és el de l'Espanya de nou moderna i avançada, plural i diversa, pròspera i dinàmica, socialment justa i igualitària, ecològicament responsable i territorialment equilibrada, feminista.

233. El progrés que el fa possible era, i és, el de les mesures econòmiques i socials redistributives, el de la reindustrialització i *el Green New Deal*, el de la universalització de la transició digital, el de la governança multinivell, el de la consolidació de l'estat del benestar, el de l'aposta per la ciència i la cultura, el de la centralitat de la lluita contra la violència masclista, el de l'europèisme...
234. Progrés és igualtat, fraternitat, equitat, justícia social i cohesió social i territorial. Progrés és avançar, avançar per continuar transformant la nostra societat, garantint l'equilibri entre la prosperitat econòmica, la sostenibilitat ambiental i el benestar social.
235. Els grans avenços en drets i llibertats de la democràcia a Espanya han estat possibles gràcies al compromís, la voluntat i la determinació dels governs socialistes, que han liderat la transformació més gran de l'Espanya del segle XXI.
236. Un inequívoc compromís amb la ciutadania i el seu benestar, individual i col·lectiu; la voluntat d'eixamplar i aprofundir les conquestes en matèria de drets i llibertats per garantir el reconeixement i la dignitat de les persones; i la ferma determinació per fer-ho possible, tot i l'oposició sovint exaltada de la dreta i dels sectors més conversadors de la societat espanyola.
237. En definitiva, el socialisme espanyol ha estat i és capdavanter en el camí cap a una societat més justa i equitativa i una Espanya més igualitària, solidària i tolerant, amb més garanties, més protecció, més igualtat i més llibertat.
238. El govern del president José Luis Rodríguez Zapatero va significar un abans i un després en la cultura per la igualtat, amb l'aprovació d'iniciatives que promovien un decisiu impuls dels drets civils, així com un canvi en el sentir i entendre de la societat. Va ser el primer govern paritari de la història democràtica d'Espanya i el primer també a crear un ministeri específic, el Ministeri d'Igualtat, i va esdevenir un signe d'identitat política i precursor de lleis que situaven Espanya entre els països a l'avantguarda en aquesta matèria.
239. Alguns exemples d'iniciatives que van contribuir, de manera decisiva, en la millora de la vida dels ciutadans i les ciutadanes i en la transformació de la societat espanyola són: el reconeixement de la violència de gènere com un fet estructural en la nostra societat, més enllà de l'àmbit privat, va suposar una fita històrica amb l'aprovació de la Llei de protecció integral contra la violència de gènere (2004) que, per primer cop, incorporava una perspectiva integral, des de la prevenció i atenció a les víctimes fins a la tipificació penal dels delictes; el reconeixement del dret a contraure matrimoni a les persones del mateix sexe i a l'adopció homoparental, amb Llei del matrimoni igualitari (2005), convertia Espanya en el tercer país europeu, després d'Holanda i Bèlgica, i el quart del món, després del Canadà, en fer realitat una reivindicació històrica; el reconeixement de la desigualtat existent entre homes i dones en la societat espanyola i la necessitat de fomentar i garantir la igualtat en l'accés, la formació i l'ascens professionals, la igualtat en les càrregues familiars i el foment de la corresponsabilitat, i la igualtat efectiva en la participació en el poder públic i social

contemplades en la primera llei per a la igualtat efectiva entre dones i homes de 2007; el reconeixement, per primer cop, de l'avortament com un dret, garantint la llibertat de la dona per exercir-lo de forma lliure i voluntària, amb què es va aprovar la Llei de 2010 de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs; el reconeixement de la cura com un dret i una responsabilitat col·lectiva amb la Llei per a la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència de 2006, que es va aprovar amb la voluntat de garantir la satisfacció d'aquest nou dret en igualtat de condicions, assentant les bases per fer de l'atenció a la dependència el quart pilar de l'estat del benestar; o el reconeixement del dret a la memòria personal i familiar, al seu record i la seva dignificació, i el deure de reparació dels poders públics, situant en l'agenda política els drets de les víctimes de la guerra civil i la dictadura, amb què es va aprovar per primer cop una Llei de memòria històrica, el 2007.

240. Si hi ha res que ha caracteritzat els darrers governs de progrés encapçalats pel president Pedro Sánchez ha estat la dedicació, la valentia i la fermesa per donar respostes, sovint impopulars, però demostradament necessàries, a una crisi sense precedents en la història recent.
241. La pandèmia de la covid i el seu impacte van posar a prova a tothom, la ciutadania, els governs i les institucions d'arreu del món, demostrant com a mínim dues coses: el valor de la unitat, la lleialtat i la cooperació; i l'efectivitat de noves respostes, ràpides i contundents de reactivació econòmica, resiliència i recuperació, però sobretot, respostes centrades en no deixar ningú enrere.
242. L'actuació del Govern espanyol va ser clau en l'aprovació de la resposta comunitària i el president Pedro Sánchez va ser qui primer va formular la necessitat d'un gran pla de recuperació amb fons europeus.
243. Amb les idees clares i una gran determinació, transmetent confiança i mobilitzant les energies de la ciutadania i de la resta de governs, des de la UE a les CA i el municipis, el govern progressista d'Espanya liderat per Pedro Sánchez va assumir les seves responsabilitats i va posar en marxa dotzenes d'actuacions legislatives i polítiques destinades a pal·liar els efectes de la crisi (escut social) i a avançar en la modernització i sostenibilitat de la nostra economia i dels nostres sistemes de protecció social des de la justícia i l'ampliació de drets i llibertats, fent de la crisi una oportunitat inequívoca.
244. En definitiva, un esforç majúscul i exitós de la mà de tot el país que ha portat la recuperació econòmica i social en un període molt curt de temps i el reposicionament estratègic i internacional d'Espanya.
245. La crisi provocada per la pandèmia de la covid-19 va significar, sens dubte, un abans i un després en la concepció de les polítiques públiques: el progrés econòmic i la justícia social són dues cares de la mateixa moneda.

246. En aquest context, el compromís del president Pedro Sánchez per fer avançar Espanya i la societat espanyola s'ha traduït en els governs més socials de la nostra democràcia. Uns governs que han fet una decidida aposta per una agenda reformista que ha continuat transformant el país amb rostre humà, legislant per millorar la vida de les persones i preparant el país per afrontar vells i nous reptes globals, com el canvi climàtic, la transició energètica i la transició digital, per modernitzar la nostra economia i garantir la cohesió social i territorial.
247. L'aprovació de la Llei de l'Ingrés Mínim Vital (IMV) de 2021, va significar un dels avenços més importants en drets socials de la democràcia, i va situar Espanya com a referent en matèria de justícia social i lluita contra les desigualtats. Aquesta mesura, junt amb l'increment progressiu del 47% del Salari Mínim Interprofessional i la pujada més gran de la història de les pensions durant els darrers anys, un 8,5 % el 2023, han estat els màxims exponents de la lluita del govern de Pedro Sánchez per sortir de la crisi sense deixar ningú enrere, garantint el poder adquisitiu de les persones, protegint les rendes del treball i lluitant contra la pobresa.
248. La recuperació del diàleg social com a motor de progrés a Espanya, trencat amb els governs del Partit Popular, va donar lloc a més d'una dotzena d'acords i pactes amb agents econòmics i socials que van permetre recuperar i consolidar drets i van contribuir a conjugar eficiència econòmica i justícia social, com l'acord per assegurar la sostenibilitat financera del sistema públic de pensions en el marc del Pacte de Toledo, el primer des de l'any 2011, i l'acord per reformar estructuralment el mercat de treball (reforma laboral) de 2021 per lluitar contra la precarietat i la temporalitat.
249. Aquesta agenda reformista del Govern socialista del president Pedro Sánchez ha permès també incorporar nous drets de ciutadania i consolidar-ne d'altres entorn al seu compromís amb la igualtat, la justícia social i el respecte als drets humans, com el dret dels infants i adolescents a viure en entorns segurs, lluny de violències i pors, en tots els àmbits que afecten el seu benestar; la primera Llei d'habitatge de la democràcia a Espanya, que afavoreix l'accés a l'habitatge a preus assequibles, blindava la seva funció social i ve a reforçar el cinquè pilar de l'estat del benestar; la despenalització i regulació de l'eutanàsia i la mort assistida, com a nou dret subjectiu de ciutadania, basat en el reconeixement a la dignitat, la llibertat i l'autonomia de la voluntat de les persones; la Llei de representació paritària (2023) que consolida Espanya com un dels països més avançant en igualtat de gènere; o l'aprovació de la coneguda com a Llei Zerolo per a la igualtat de tracte i no discriminació, successora de la Llei de 2007 del president José Luis Rodríguez Zapatero, que garanteix el reconeixement i la protecció de drets ja existents davant la discriminació en tots els àmbits.
250. Amb el socialisme espanyol al capdavant s'han prioritzat i situat en el centre de l'agenda política les necessitats reals de la ciutadania i s'ha recuperat la confiança social. Per a nosaltres, socialdemòcrates, el benestar individual contribueix de manera decisiva en el benestar col·lectiu i, a diferència de la dreta, per a nosaltres és imprescindible protegir la ciutadania; protegir per avançar.

251. Aquesta és la manera de fer dels i les socialistes, la política útil, la bona política que es tradueix en iniciatives i reformes per garantir l'estat del benestar, preservant-lo i adaptant-lo als nous temps i a les noves necessitats; per reactivar la nostra economia, impulsant la competitivitat i la transformació verda i digital, garantint alhora un progrés econòmic sostenible, just i solidari; per consolidar les administracions públiques com a garants de drets i llibertats i retornar la confiança ciutadana en les institucions. La política que busca construir una societat millor, més igualitària, justa, pròspera i compromesa.
252. La proposta socialista per a Espanya es fonamenta sobre set principis rectors:
253. 1) Rigor i fiabilitat, compliment dels compromisos, implicació i responsabilitat, voluntat de participació activa, en particular en el context europeu i internacional
254. 2) Governar per a tothom (ni contra ningú ni al servei de ningú) i amb tothom, comptant especialment amb els agents socials i amb els governs de les CA i dels ajuntaments, des del lideratge dels poders públics i la cooperació publicoprivada
255. 3) Unió en la diversitat, igualtat i cohesió a partir del reconeixement de la diferència i la singularitat individuals i de la pluralitat cultural i territorial, un reconeixement expressat en el respecte i plasmat en el diàleg, el pacte i els drets i deures compartits
256. 4) Diàleg com l'únic instrument capaç d'arribar a amplis acords i grans consensos que ens permetin avançar i construir plegats un futur millor.
257. 5) Solidaritat i cooperació perquè ningú quedi enrere i tothom tingui les mateixes oportunitats i pugui fer front a les seves necessitats
258. 6) Modernitat i innovació, impuls a la creativitat i a la iniciativa
259. 7) Transparència i qualitat democràtica al servei d'una administració eficaç i eficient, foment de la implicació i la participació ciutadana, reivindicació de la memòria col·lectiva
260. Aquestes polítiques dels governs socialistes a Espanya han estat punta de llança de la socialdemocràcia europea i van néixer de la voluntat de dissenyar el futur per governar el progrés. Coneixedors dels reptes, les amenaces i les pròpies limitacions, des del socialisme volem continuar impulsant les potencialitats i el talent del país i la seva gent per garantir el progrés econòmic, social i polític d'Espanya. Ara toca continuar.

COMISSIÓ 2

**UN PROJECTE
PER A
CATALUNYA**

ARA TOCA CATALUNYA

ÍNDEX

A. Girar full. Una nova etapa per a Catalunya	40
B. Guanyem el futur: cap a la Catalunya del 2030	44
1. DIÀLEG I CONVIVÈNCIA: una Catalunya integradora i plural	45
1.1. La resposta és federal	45
1.2. El món local i l'associacionisme	47
1.3. Bon Govern	48
2. TRANSICIÓ ECOLÒGICA: referents en sostenibilitat i prosperitat responsable	49
2.1. L'emergència climàtica	49
2.2. La transició energètica descarbonitzada i renovable	50
2.3. La resiliència hídrica, la lluita contra la sequera	52
2.4. Agenda Verda: millors oportunitats i qualitat de vida	53
2.5. Equilibri territorial entre el món urbà i rural	54
3.- CREIXEMENT ECONÒMIC just i sostenible	55
3.1. Dret al treball i ocupació de qualitat	55
3.2. L'aposta per la indústria del futur i l'economia digital	57
3.3. Les infraestructures físiques i digitals	59
4. CONEIXEMENT I TALENT: una Catalunya líder en innovació, educació i cultura	60
4.1. Un sistema educatiu excel·lent, inclusiu i arrelat al territori	60
4.2. Universitats, recerca i innovació	63
4.3 Una Catalunya creativa	64
4.4 Transició digital justa	64
5. IGUALTAT PLENA ENTRE HOMES I DONES: més feminisme, millor democràcia	65
5.1. El nou contracte social	66
5.2. L'instrument del patriarcat per sotmetre les dones: la violència masclista	67
6. MÉS BENESTAR I IGUALTAT D'OPORTUNITATS: un país equitatiu per viure, créixer i progressar	68
6.1. Enfortir i fer sostenible l'estat del benestar al llarg de la vida	68

6.2. Sanitat pública universal i accessible	70
6.3. La Catalunya diversa	71
6.4. L'esport, motor de transformació social	72
6.5. Convivència i seguretat	73
6.6. Habitatge i Pla de Barris	74

261. Un projecte per a Catalunya

262. A. Girar full. Una nova etapa per a Catalunya

263. El món viu un temps de canvis de fons molt importants, de transformacions sistèmiques. Un canvi de rasant, un veritable punt d'inflexió. Un canvi d'època que ve marcat per quatre grans eixos.
264. En primer lloc, un context geopolític en ràpida evolució que es tradueix en una reordenació de l'escena internacional.
265. En segon lloc, un gran canvi en el pla econòmic, que implica una redefinició del model d'economia de mercat com el teníem entès històricament. La gran recessió de 2008 posa en qüestió els fonaments del model capitalista i, consideracions polítiques al marge, posen la igualtat al centre del debat econòmic, com un vector fonamental a tenir en compte perquè es generi prosperitat.
266. El tercer eix, el canvi climàtic, que està posant a prova els límits del planeta i exigeix la posada en marxa de fòrums i polítiques multilaterals per abordar-lo.
267. I, un quart eix de canvi és el tecnològic, amb un impacte similar al que va tenir la revolució industrial al segle XVIII. Un canvi tecnològic que cal que s'abordi també des de les institucions perquè, efectivament, generi beneficis compartits per a tota la ciutadania, i no només per a unes elits privilegiades.
268. Geopolítica, economia, justícia social, canvi climàtic i tecnologia. Quatre eixos de canvi en un món que viu un canvi d'època. I és en aquest marc, en aquest moment especial de transformació, que Europa emergeix com el marc indispensable per mantenir i sostenir el nostre model de vida que no està ni molt menys garantit: generació de prosperitat en un règim de llibertat que preservi l'estat del benestar.
269. A Europa, la crisi sobtada provocada per la concatenació de la pandèmia de la covid-19 i la guerra fruit de la invasió russa d'Ucraïna va forçar l'aturada abrupta i gairebé general de l'economia europea en la fase de la pandèmia i va generar una inflació severa d'un alt impacte sobre el poder adquisitiu de les famílies i les empreses en la fase de la guerra, que ha comportat un allau de milions de refugiats i ha posat de manifest molts dèficits i dependències estructurals de la UE.
270. Però davant aquests reptes ingents, immediats per a la majoria de la ciutadania i determinants per al futur col·lectiu d'Europa, aquesta vegada les polítiques desplegades han estat les del model progressista.

271. La resposta de la UE a la crisi de la pandèmia i la guerra d'Ucraïna s'han caracteritzat per la rapidesa, la cooperació i la solidaritat, la voluntat d'intervenció pública i la visió estratègica a mitjà termini.
272. Pivotant de nou sobre els valors fundacionals de la Unió, la democràcia i l'estat del benestar, els governs europeus han posat en marxa mecanismes de transformació estructural i resiliència davant futures crisis. Transició ecològica i autonomia energètica, reindustrialització, creixement del sistema europeu d'R+D, digitalització i reorganització de les capacitats diplomàtiques i militars són els objectius finals de la UE amb aquestes mesures. Unes mesures d'èxit que Espanya ha contribuït decisivament a dissenyar i ha liderat en la seva execució.
273. Un escenari europeu fort, amb un horitzó constant d'ampliació, que mai no ha estat tan necessari com ara. Una Europa justa, social, solidària i resilient és el millor motor per a preservar l'ànima de la UE, per al nostre destí comú i, en definitiva, per a un món millor.
274. I Espanya, en aquest context, s'ha convertit en un actor de pes en aquesta Europa. Amb les idees molt clares i una gran determinació, transmetent confiança i mobilitzant les energies de la ciutadania i de la resta de governs des de la UE a les comunitats autònomes i els municipis, el govern progressista d'Espanya pilotat per Pedro Sánchez ha assumit les seves responsabilitats i ha posat en marxa dotzenes d'actuacions legislatives i polítiques destinades a pal·liar els efectes de la crisi i a avançar en la modernització i sostenibilitat de la nostra economia i dels nostres sistemes de protecció social des de la justícia i l'ampliació de drets i llibertats.
275. Generador de prosperitat i protecció de la ciutadania, amb un escut social fort que no deixi ningú enrere: un esforç majúscul i exitós de la mà de tot el país que ha portat la recuperació econòmica i social en un període molt curt de temps i el reposicionament estratègic i internacional d'Espanya deixant enrere els anys d'inèrcia, impostos, retallades i corrupció dels governs del PP.
276. L'arribada del govern progressista de Pedro Sánchez també va canviar substancialment les coses en el panorama del procés independentista. Emparat en la fermesa democràtica i el respecte de l'estat de dret, lluny de la passivitat, el govern Sánchez ha abordat la situació amb valentia des del diàleg i la voluntat de superació del conflicte, tot desplegant mesures per avançar en la concòrdia i el retrobament entre catalans i entre Catalunya i la resta d'Espanya.
277. Aquest nou enfocament progressista basat en el reconeixement de la pluralitat d'Espanya i la cultura de la cooperació i el pacte per abordar els desafiaments col·lectius ha portat a Catalunya un clima social i polític completament diferent, que ha permès superar la dinàmica de blocs i retrobar gradualment les prioritats del país en les solucions als problemes centrals de la ciutadania. La Catalunya de 2023 és molt lluny de l'aïllament, la crispació i la tensió paralitzants de 2018 heretades del govern del PP i el desgovern de Catalunya.

278. Un desgovern del qual només la Generalitat n'és responsable. Catalunya i la seva gent no fallen, falla el seu govern. El Govern de la Generalitat porta, de fet, massa anys fallant.
279. Sortosament, la seva paràlisi no ha aconseguit paraitzar una Catalunya que ha continuat generant projectes i oportunitats, perquè la societat, l'economia i la política catalanes són molt més àmplies i riques que la miopia d'un independentisme instal·lat en la recerca incansable dels mals aliens i d'unes immaculades virtuts pròpies, sense ser capaç de veure tot allò que no encaixa en la seva visió de Catalunya i de la seva ciutadania.
280. Catalunya no ha perdut la confiança en el progrés, que ha estat el motor de la prosperitat dels catalans i que ens ha convertit en l'impulsor de la modernització i el desenvolupament d'Espanya.
281. Si mirem enrere no és per recrear en el miratge d'una suposada edat daurada que hagi quedat mitificada pel pas del temps, sinó per cercar els exemples d'excel·lència i les dinàmiques que van portar a construir els consensos socials, polítics i econòmics per desenvolupar grans projectes transformadors, com és el cas dels Jocs Olímpics de 1992.
282. Un dels factors que van impulsar aquell esdeveniment va ser l'esperança per assolir un futur millor per a les generacions que el van viure i per a les generacions futures. El futur no és un erm ple de perills, sinó un verger ple d'oportunitats, que també té obstacles i dificultats, però que es poden superar amb cooperació, esforç i imaginació. Tenim l'obligació de construir un futur millor i més just i solidari per a tothom. Els problemes actuals no ens poden paraitzar ni podem plantejar el futur com una tornada al passat. Aquest futur serà una cosa nova que enfonsarà les seves arrels a la història, però que no serà una repetició del que ja va passar.
283. No ens podem deixar arrossegar pel fatalisme d'una Generalitat sense rumb i sense timoner, sinó recuperar el paper de pioners del progrés que han exercit sempre Catalunya i la ciutat de Barcelona, com a urbs cosmopolita i oberta al món, punt d'entrada de les millors propostes per millorar el present i construir el futur.
284. I al capdavant d'aquesta recuperació de la il·lusió i de l'esperança en el progrés i en un futur millor hi ha el PSC, que s'ha consolidat elecció darrera elecció com a primer partit de Catalunya i com a eix central de la política catalana, amb àmplia projecció a la resta d'Espanya.
285. Tenim la voluntat i la capacitat per liderar aquesta nova etapa, que cal fonamentar en tres eixos essencials: catalanisme, democràcia i progrés.
286. El catalanisme ha estat l'eix vertebrador de la Catalunya moderna, que ha sabut aglutinar al seu voltant gran part de la societat i que ha sabut integrar totes les sensibilitats, orígens i pensaments, amb l'objectiu de modernitzar el país i aprofundir en la justícia social i la solidaritat, a més de defensar la llengua i la cultura com a elements de cohesió i progrés social.

287. La democràcia es troba en una situació delicada, atacada pels populismes de dretes i esquerres, així com pel ressorgiment de l'extrema dreta, que no creu en els mecanismes de la democràcia representativa ni en les institucions que l'encarnen.
288. A Catalunya la nostra obligació és tornar el prestigi a les institucions, utilitzades de manera partidista i fins i tot personalistes durant la dècada del Procés. El Parlament, la presidència de la Generalitat i l'administració catalana no són eines per assolir quimeres, sinó que han de tornar a exercir el seu paper com a òrgan deliberatiu, com a representant de tots els catalans sense distinció, i com a organització per aplicar les polítiques públiques que solucionen els problemes reals de la ciutadania.
289. El tercer element és avançar en les reformes que ens han de portar a una societat més lliure, més justa i més solidària, perquè al lema de la Revolució Francesa "Llibertat, Igualtat i Fraternitat" trobem la guia per millorar la vida quotidiana dels ciutadans, augmentar els seus drets i garantir que ningú no quedi enrere quan ens colpeja una crisi econòmica o una pandèmia.
290. Sobre aquests tres elements construïm dia a dia un projecte per a una Catalunya que sigui de tots i totes.
291. Una Catalunya oberta, on caben totes les sensibilitats i que accepta la creativitat, l'empenta i el dinamisme de tothom qui viu i treballa a Catalunya.
292. Un futur millor per a Catalunya que només podrà mirar endavant si genera grans consensos en allò que preocupa a la ciutadania. Unir-nos en el que és fonamental ens fa forts, i això implica arribar a grans acords en allò que, al nostre entendre, és prioritari per aconseguir una Catalunya millor: arribar a grans pactes en l'àmbit de l'educació, de la sanitat, de les infraestructures i la connectivitat del país, així com més recursos amb un millor finançament i plantejar d'una vegada per totes una millora real de l'administració.
293. Però perquè tot això passi ens cal tenir un govern que governi amb rigor, sense idees inabastables ni projectes il·lusoris; amb flexibilitat perquè qualsevol obstacle no es converteixi en un impediment ni sigui l'excusa per buscar un culpable per a la inacció; i amb responsabilitat, assumint les conseqüències, positives o negatives, de les polítiques aplicades i donant comptes a la ciutadania dels encerts i dels errors. Un govern que governi, en definitiva.
294. El rigor ha d'anar acompanyat del diàleg amb tots els sectors implicats a cadascuna de les polítiques públiques per reunir consensos i aconseguir que les polítiques del govern tinguin el major acord possible, assumint les idees dels altres i integrant-les per millorar qualsevol projecte.
295. El darrer pas d'aquest procés és la presa de decisions. Es governa per decidir, no per instal·lar-se a la inacció i la paràlisi. Enfront dels que parlen tot el dia del dret a decidir,

nosaltres assumim el deure de decidir, de prendre decisions. Hem de passar a l'acció per oferir solucions als problemes reals de la ciutadania amb decisions clares, concretes i explicables.

296. El nostre objectiu és governar la Generalitat de Catalunya. Volem governar amb ambició i amb tenacitat, afrontar els problemes de cara, construint consensos i oferint solucions per construir un futur millor per a les generacions actuals i per a les generacions que vinguin darrere. Ambició i tenacitat per tornar el prestigi a les institucions i que els ciutadans tornin a sentir la Generalitat com una cosa seva, com una institució que els representa i que els millora la vida.
297. En aquest gran projecte, tothom hi és cridat. Volem governar el present per posar el país en marxa i guanyar el futur de Catalunya.

298. **B. Guanyem el futur: cap a la Catalunya de 2030**

299. **Catalunya necessita, com mai, un govern progressista i responsable amb lideratge i ambició transformadora per impulsar-nos a guanyar el futur 2030.** Catalunya es mereix un govern centrat en resoldre els problemes de la ciutadania, en respondre els grans reptes d'un món cada cop més complex i en gestionar bé els recursos i les polítiques públiques que assegurin la prosperitat i la convivència. Un Govern que faci política útil pensant amb els ciutadans i ciutadanes.
300. **Hem d'orientar la pròxima dècada 2023-2030 a guanyar el futur, posicionant el nostre país com a capdavanter i referent de la transició ecològica, de l'economia del coneixement i d'un estat del benestar avançat i modern.** No només hem de recuperar els darrers 10 anys perduts sinó, especialment, guanyar els 10 anys vinents remuntant l'orgull d'una catalanitat integradora que dialoga i construeix grans consensos per avançar, no per retrocedir o per dividir-nos.
301. **Des del 2018 amb el canvi de govern a Espanya encapçalat per Pedro Sánchez, els i les socialistes hem prioritzat la convivència, el diàleg i els acords.** Per això, hem ponderat una oposició exigent, però constructiva que va facilitar l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de 2023, no podem permetre la paralització del país i calia posar Catalunya, de nou, en marxa.
302. **Els i les socialistes del PSC i del PSOE hem obert el camí de la retrobada i el diàleg, davant d'una polarització institucional, partidista i emocional que semblava no tenir sortida.** Els partits independentistes van actuar entre 2012-2017 d'una manera irresponsable i temerària, provocant un conflicte institucional inèdit que ha estat ben aprofitat per la dreta espanyolista i que ha incentivat l'aparició de l'extrema dreta amb nefastes conseqüències.

303. Avui, som els i les socialistes qui hem liderat l'apertura d'una nova etapa i un nou cicle polític de normalització. El PSC és el partit de la responsabilitat, garant de la institucionalitat democràtica i referent de les polítiques de progrés i modernitat.
304. **Catalunya es mereix obrir una nova etapa de mirada llarga amb el lideratge i l'equip de govern del PSC al capdavant d'una Generalitat que recuperi la confiança institucional de tota la ciutadania.** Estem preparats i preparades per governar en aquesta nova etapa d'esperança i ambició transformadora. La nostra acció de govern es guiarà per sis grans compromisos estratègics destinats a assolir els objectius de país:
- 305. - diàleg i convivència
  - 306. - transició ecològica
  - 307. - creixement econòmic just i sostenible
  - 308. - coneixement i talent
  - 309. - igualtat plena entre homes i dones
  - 310. - més benestar i igualtat d'oportunitats
311. **Catalunya ha de remuntar el vol amb una visió estratègica i de llarg termini, pilotada des d'aquests sis àmbits que se centraran fins a 2030 en els resultats que importen:** assegurar la convivència i la prosperitat col·lectiva, millorar el finançament i l'encaix federal, promoure l'economia sostenible i del coneixement, engegar projectes transversals i descentralitzats del Govern, enfortir l'ascensor social i l'equitat i garantir barris segurs i lliures de violències amb serveis públics de qualitat i una fiscalitat justa i verda.
312. **S'ha acabat el temps de la retòrica buida i orientada a inflamar i polaritzar les identitats. Des del PSC farem una política útil, ferma i eficaç per ampliar les oportunitats i superar les desigualtats i dèficits acumulats pels pèssims governs i males polítiques anteriors.** Volem guanyar un futur de dignitat i progrés per a tothom des d'un socialisme modern, feminista i ecologista, defensor de l'autogovern, del federalisme i d'un catalanisme obert, plural, cívic i col·laboratiu.
- 314 **1. DIÀLEG I CONVIVÈNCIA: una Catalunya integradora i plural**
- 315 1.1. LA RESPOSTA ÉS FEDERAL
- 316 El futur només es pot assolir i guanyar des d'un marc de convivència estable, des del diàleg entre diferents, des del camí democràtic, el respecte i el reconeixement de l'altre, i des de la qualitat d'unes institucions inclusives que generin confiança i incentius per consensuar el bé comú sense imposicions.

- 317 La unilateralitat és el pitjor mètode per governar el canvi climàtic o qualsevol gran repte de país, donat que vivim en un món d'interdependències compartides. La via unilateral ha estat una via conflictiva i, sobretot, no democràtica, fruit d'un encantament màgic i artificial com solen ser els populismes polaritzadors que simplifiquen la realitat complexa sense fer aportacions constructives sinó divisives i fal·laces.
- 318 **El federalisme, en canvi, és el millor mètode institucional per organitzar la governança multinivell en un Estat descentralitzat i compost com és Espanya que reconeix Catalunya com a nacionalitat i la Generalitat com a sistema institucional d'autogovern que, alhora, és Estat.** Així ho estableix l'Estatut de 2006 que afegeix que Catalunya té en l'Estat espanyol i en la Unió Europea el seu espai polític i geogràfic de referència i incorpora els valors, els principis i les obligacions que deriven del fet de formar-ne part.
- 319 **El federalisme és la construcció política de la confiança (*fides*) via pacte (*foedus*) entre iguals i queda vehiculat des dels principis d'autogovern, subsidiarietat, solidaritat, cooperació, lleialtat institucional, bilateralitat i multilateralitat, com també estableix l'Estatut de 2006.** Un Estatut que va ser parcialment modificat per la sentència del Tribunal Constitucional de 2010 després de ser aprovat pel Parlament, les Corts Generals i plebiscitat pel poble de Catalunya, iniciant-se així el procés de desafecció que va derivar en el posterior desbordament independentista de la institucionalitat estatutària.
- 320 **Des del PSC defensem una Catalunya integradora, plural i col·laborativa, capaç de dialogar i amb voluntat de superar la polarització populista que ha posat en perill la institucionalitat democràtica i la cohesió civil.** De la lògica de l'exclusió unilateral passarem a la lògica de la inclusió dels diferents a través del diàleg i el reconeixement de la diversitat plural, complexa i multiidentitària de la ciutadania i la societat catalana.
- 321 **El nostre compromís i el nostre paper històric és recuperar i consolidar l'estabilitat, impulsant un nou cicle de grans acords pel futur i la modernització de Catalunya que assoleixin:**
- 322 a) un nou model de finançament autonòmic més just per a Catalunya i solidari amb la resta d'Espanya.
- 323 b) el desplegament del nostre autogovern establert en l'Estatut de Catalunya.
- 324 c) una major descentralització del Govern en el territori, en consens amb els municipis per guanyar eficàcia i proximitat en la prestació de serveis públics.
- 325 **Catalunya és plural i diversa i tothom s'hi ha de sentir inclòs i respectat. Defensem una catalanitat integradora, capaç d'acollir un milió de nouvinguts estrangers els darrers anys.** Preservem i protegim les cultures i les llengües que viuen i que conviuen a Catalunya, les oficials i les que formen part de la vida als nostres carrers, viles i pobles. Garantirem l'aprenentatge i domini competencial oral i escrit del català, el castellà i l'anglès en acabar l'educació obligatòria i desactivarem la llengua com a una font de conflicte partidista i identitari. Contribuirem a fer realitat el que deia la nostra companya Marta Mata, que els

nens i les nenes han de conèixer i estimar tant el català com el castellà, tot evitant segregacions i monolingüismes que ens divideixen.

- 326** Continuarem defensant i promovent la vitalitat de la llengua catalana, que està en procés de ser reconegut com a llengua oficial de la Unió Europea i ja és llengua d'ús oficial al Congrés i al Senat, i promovent el seu ús social.
- 327** En el marc del PERTE de la nova economia de la llengua, impulsarem un projecte per plantejar el català com una oportunitat de creixement econòmic en àrees com la intel·ligència artificial, la traducció, l'aprenentatge, la divulgació cultural o la producció audiovisual.
- 328** 1.2. EL MÓN LOCAL I L'ASSOCIACIONISME
- 329** Els municipis i l'autonomia local són la primera unitat bàsica del model federal. Els municipis i la resta d'ens locals, des del poble més petit a la ciutat més gran i des de les àrees rurals fins a les àrees metropolitanes, tots ells configuren la *Catalunya-Xarxa* que articula i equilibra el territori i gestiona els serveis de proximitat.
- 330** Catalunya ha de ser governada amb els municipis des del respecte, la col·laboració i la lleialtat institucional. Tanmateix, els partits nacionalistes sempre han desconfiat del poder municipalista, concentrant una verticalitat centralista i una desatenció al món local que resta eficaçia i benestar als ciutadans i ciutadanes.
- 331** La governança de Catalunya ha de desenvolupar el federalisme municipalista que el PSC encarna com ningú, ha d'impulsar l'autonomia local, la suficiència financera dels municipis, la cooperació intermunicipal en xarxa i la cogestió de serveis públics amb altres administracions.
- 332** Hem d'abordar, de forma definitiva, la millora del finançament local, reformes normatives i el reconeixement de les competències que els ajuntaments han d'afrontar.
- 333** Hem d'aplicar realment el principi de subsidiarietat, ja que el nivell local és qui dona millor solució a les demandes de veïnes i veïns per millorar la seva qualitat de vida amb uns serveis que han de ser de qualitat.
- 334** Els reptes del món global ens els juguem i es concreten en el món local. La lluita contra el canvi climàtic, la cohesió social en una societat cada cop més diversa i intercultural, les necessitats derivades de l'envelliment, la seguretat en els nostres barris, pobles i viles o el reforç local de la vida comunitària, cultural i cívica en enfront de la penetració de l'extrema dreta, són tots ells grans desafiaments que els ajuntaments han de respondre amb noves eines i més finançament, codecisió i cogovern.

- 335** La Catalunya del futur comença en els seus municipis, pobles i viles, respectant la seva singularitat. Els i les socialistes despleguem el principi de diferenciació, reconegut en l'Estatut, per tal de transformar Catalunya en un país més policèntric i amb menor reglamentació centralista i uniforme del nivell local.
- 336** Defensem una Catalunya que col·labora, que és solidària i construeix ciutadania democràtica. El federalisme també es fonamenta en el poder associatiu de la ciutadania altruista i responsable que s'organitza i exerceix els seus drets de participació a través de sindicats, patronals, entitats cíviques, col·legis professionals, cooperatives, fundacions, tercer sector i teixit cultural, esportiu i popular. Històricament, Catalunya ha estat i és un país molt ric en capital social, associacionisme i altruisme cívic, demostrant virtuts cíviques i democràtiques que ens defineixen com a terra d'integració, de col·laboració i de solidaritat. Són virtuts que des del PSC continuarem cultivant i preservant com la millor bandera del catalanisme obert, cívic i universalista que defensem des de sempre.
- 337** El PSC mai no ha fallat a Catalunya ni l'ha col·locada en la frivolitat ni en la confrontació, sinó en l'entesa, en la convivència, en l'acollida i en l'assegurament dels drets i del progrés a través del pacte. Com a primer partit del país, liderarem una nova etapa de futur integrador establint àmplies aliances col·laboratives davant els grans reptes de país que tenim per davant.
- 338** Les aliances multiagents són el mètode per construir consensos i lleialtats horitzontals establerts com l'objectiu 17 de l'Agenda 2030, i són del tot necessàries per governar la complexitat del món actual i poder respondre als grans reptes interns i externs que tenim com a país.
- 339** 1.3. BON GOVERN
- 340** La política ha de ser una eina de millora de la qualitat de vida de les persones i de construcció d'una societat més lliure, segura, pròspera i justa. Per això cal recuperar els nostres serveis públics, la cultura del que és públic, la bona gestió i el compromís d'un bon govern de tothom i per a tothom.
- 341** El bon govern no és només aquell que s'exerceix legítimament i democràticament, sinó que és, sobretot, aquell que treballa per l'interès general, pel bé comú amb transparència, eficàcia i eficiència, complint la legalitat.
- 342** L'Administració de la Generalitat ha patit en els darrers anys un desprestigi constant que caldrà recuperar; per això és important enfortir els valors de la professionalitat i l'esforç, de la proximitat, la transparència i el bé comú. L'Administració ha d'estar al servei de la ciutadania, aquest és el centre de la seva actuació i, per tant, cal adaptar-la perquè respongui a aquest principi.

- 343 Els socialistes volem una administració àgil i eficient, eficaç i propera, facilitadora i **proactiva** que permeti assolir un alt nivell en el disseny, l'aplicació, l'impacte i l'avaluació de les polítiques públiques que desenvolupen les administracions catalanes.
- 344 En aquest sentit, és imprescindible dotar el sector públic de l'estructura i els recursos suficients amb una fiscalitat **justa, progressiva i equitativa, i un finançament just**. Els socialistes plantejarem una reforma fiscal que **promogui una fiscalitat més justa, progressiva i verda, on pagui més qui més guanya, més té, més contamina i més hereta**.
- 345 En aquest context, els socialistes som partidaris d'abordar la reforma del model de finançament autonòmic. El PSC s'implicarà en millorar el finançament de Catalunya, defugint qualsevol tipus de privilegi i cercant els recursos necessaris perquè Catalunya pugui desenvolupar totes les seves potencialitats, amb una millora dels recursos.

346 2. TRANSICIÓ ECOLÒGICA: **referents en sostenibilitat i prosperitat responsable**

347 2.1. L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

- 348 L'Informe Global de Riscos 2023 del Fòrum Econòmic Mundial situa l'adaptació i mitigació contra el canvi climàtic, la pèrdua de la biodiversitat i els fenòmens meteorològics extrems com els riscos globals més severos els pròxims deu anys. De fet, dels deu principals riscos globals, sis estan relacionats amb la lluita contra el canvi climàtic.
- 349 **Vivim en emergència climàtica**, els científics fa més de trenta anys que estan advertint dels riscos davant la inacció i la necessitat d'accelerar la consecució dels objectius marcats per l'agenda 2030 i les diferents directives europees.
- 350 En aquest context, tota política pública està connectada amb les polítiques climàtiques i de sostenibilitat. Els socialistes situem la lluita contra el canvi climàtic com a valor fonamental del nostre projecte polític i la descarbonització de la nostra economia com a element fonamental del nostre projecte.
- 351 **Cal integrar la perspectiva sostenible en tota presa de decisions i en totes les polítiques:** des de la política d'energia i infraestructures, la política industrial i de mercat de treball, les polítiques territorials i habitatge, les polítiques d'innovació i recerca, les polítiques educatives, socials i de salut i les polítiques locals fins a les polítiques fiscals.
- 352 **El canvi climàtic requereix respostes compartides, des del multilateralisme i amb estructures federals.** Nosaltres som el partit que pot donar compliment als ODS. Som el partit que pot aplicar les directives europees. Som els més implicats a la governabilitat d'Espanya. Som els que podem crear les noves estructures metropolitanes necessàries i

fomentar aliances urbanes-rurals. Som els partidaris de diàleg amb tots i a tots els nivells. Som el partit de les solucions. Els independentistes han perdut una dècada amb unes apostes unilaterals estèrils que no han donat respostes als reptes existents.

- 353 El canvi climàtic afecta sobretot les persones més vulnerables i augmenta les desigualtats (de classe, de gènere, territorial...) existents.** Com a socialistes i internacionalistes defensem com a imprescindible una transició ecològica justa que redistribueixi els costos i oportunitats que implica transitar cap a una economia verda i un model sostenible de consum i de vida quotidiana. La transició ecològica no pot generar guanyadors ni perdedors ni fer disparar les desigualtats socials, territorials i ambientals encara més. Tots i totes n'hem de sortir guanyadors perquè la lluita contra el canvi climàtic, a més d'una urgència universal, és una gran oportunitat transformadora per avançar cap a un món més lliure, més segur i més just que té cura del clima i de la biodiversitat.
- 354 La lluita contra el canvi climàtic representa un contracte social de solidaritat i responsabilitat amb les generacions futures i assegura la preservació del nostre planeta, la qualitat de vida de les persones i la prosperitat.** Allà on governem els i les socialistes, accelerarem l'Agenda 2030 com a una guia inspiradora dels canvis i transformacions necessàries per reduir la petjada ecològica i fer sostenible tant l'economia com la vida quotidiana.
- 355** Reiterem la nostra vocació ecologista, ja expressada en anteriors congressos, i el nostre compromís amb l'agenda verda. La magnitud del repte de la lluita contra el canvi climàtic, la transició energètica i la sequera és de gran importància i de caràcter estratègic. **La resposta a l'emergència climàtica és una cursa contra-rellotge que, cada cop, es fa més urgent i requereix teixir grans aliances entre la societat civil, la comunitat científica, el sector públic, el sector privat, els sindicats i la ciutadania.** El nou marc del Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima 2021-2030 i la Llei 7/2021 de canvi climàtic i transició energètica a Espanya han fixat uns criteris flexibles i oberts per poder tenir tota l'ambició en una *Catalunya Verda* per al 2030.
- 356 El país acumula un retard molt preocupant en la lluita contra el canvi climàtic, l'adopció d'energies renovables i el desenvolupament de l'economia circular per la inacció dels governs anteriors.** Malgrat que la transició ecològica és el principal repte social de la nostra època, els governs independentistes no l'han considerat una prioritat.
- 357 2.2. LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA DESCARBONITZADA I RENOVABLE**
- 358** Catalunya té una dependència energètica molt alta, amb el 92% dels combustibles energètics provinents de combustibles fòssils i nuclears, que genera una important factura directa en la importació de recursos i unes externalitats ambientals, així com alts costos socials i sobre la salut de les persones.

- 359 Els i les socialistes defensem un nou model energètic renovable i descarbonitzat.** En els darrers 10 anys hi ha hagut una paralització total de noves instal·lacions de renovables, augmentant el retard en el desplegament de la transició energètica i la distància amb altres zones d'Espanya i de la UE.
- 360 La descarbonització significa un gran repte, però alhora representa també una oportunitat per Catalunya.** No assumir aquesta transició amb l'impuls necessari és una irresponsabilitat en termes ecològics i pot significar que Catalunya perdi oportunitats de progrés i industrialització de la nova economia verda després d'una dècada perduda i d'inacció en aquest àmbit. Es produirà la major transformació econòmica des de la revolució industrial i els socialistes ho volem i podem liderar. Podem oferir solucions i un horitzó d'esperança. Podem i volem ser el partit del futur.
- 361 En un context geopolític canviant, on molts dels conflictes són causa o conseqüència dels recursos vinculats a l'energia, la descarbonització ens aportarà seguretat energètica i autonomia estratègica.** I per fer-la possible des del govern d'Espanya, els i les socialistes destinem el 37% dels fons europeus Next Generation a la transició ecològica i condicionem la resta dels fons al fet que no es generi un deteriorament ambiental.
- 362 Governarem per assolir els objectius 2030 fixats per la Unió Europea:** assolir el 42% de renovables sobre l'ús final d'energia, un 39,5% de millora de l'eficiència energètica i un 74% d'energia renovable a la generació elèctrica.
- 363 Impulsarem les eines de planificació necessàries per a la transició energètica justa** com el pla territorial per les energies renovables, el pla de descarbonització de l'economia catalana 2030-2050, el pla d'adaptació al canvi climàtic, el pla nacional de l'aigua i estratègia economia circular. Sempre des d'un compromís social irrenunciable: cap persona ni família pot estar privada del subministrament elèctric o d'aigua per cobrir les necessitats vitals bàsiques pel seu nivell de renda.
- 364 Potenciarem l'electricitat amb fonts renovables, en particular l'edèlica i fotovoltaica, complementades amb el recurs hidroelèctric, la biomassa i els residus.** Necessitarem capacitat d'emmagatzematge en centrals elèctriques reversibles (bombejos), en bateries o d'hidrogen verd. Promourem una planificació territorial basada en el recurs edèlic o fotovoltaic que garanteixi la participació de totes les parts implicades, inclosos els ens locals. El territori haurà de ser receptor d'aquestes infraestructures i beneficiari de la preservació dels seus ecosistemes.
- 365 Cal articular un sistema just i equilibrat, de consens, amb els diferents territoris i tots els agents implicats en el procés de canvi.** En aquest sentit, proposem un seguit de mesures com la creació d'un fons de cooperació local específic per als municipis productors nets d'energies renovables, establir un sistema de preferència en les subvencions de concurrència competitiva de la Generalitat, posar en marxa programes específics de regeneració i rehabilitació de centres urbans, promoure un "bonus verd" com a mecanisme

de col·laboració entre el sector privat i les administracions locals, i l'obligació de reservar una part del territori municipal per a la instal·lació de plantes d'energies renovables.

366 2.3. RESILIÈNCIA HÍDRICA, LA LLUITA CONTRA LA SEQUERA

367 **Un dels efectes del canvi climàtic és que la pluviometria disminueix a Catalunya i que els fenòmens meteorològics s'han tornat més extrems.** Les inundacions d'Alcanar o el temporal Glòria i la borrasca Filomena en són un bon exemple. Plugues torrencials que no només provoquen inundacions, també dificulten l'emmagatzematge d'aigua en aqüífers i pantans. L'augment de la temperatura redueix, a més, la proporció de nevades, que és una forma natural d'emmagatzemament i de suavitzar el cicle de l'aigua anual.

368 Segons els informes avançats de la futura Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2021-2030, algunes zones de les capçaleres dels rius catalans podrien patir períodes secs més llargs que els actuals en el proper trentenni. A més, si es té en compte que per a la zona nord-est del país **es projecta una reducció de la precipitació mitjana anual per damunt del 30% per al període 2021-2050**, es podria posar en perill la capacitat dels embassaments actuals per a poder abastir aigua a l'agricultura de regadiu i alhora a les necessitats domèstiques dels ciutadans i ciutadanes. Per tant, és necessari la implementació de mesures per a l'eficiència del reg actual i, sobretot, per a la reducció de les necessitats d'aquest.

369 **Cal recordar que en els darrers quaranta anys s'han viscut set episodis de sequera rellevants a Catalunya.** Els més recents, els de 2002, 2005, 2007-2008 i 2016-2017. Hem de ser conscients que Catalunya és especialment vulnerable al canvi climàtic i necessita estar especialment preparada per a les conseqüències meteorològiques.

370 **En ple canvi climàtic i en temps de sequera no podem tolerar una pèrdua mitjana del 15% del cicle de l'aigua, lluny del 5% dels països capdavanters.** Digitalitzarem la gestió de les xarxes distribuïdores i finançarem noves infraestructures de captació, potabilització i reutilització per diversificar el subministrament.

371 **Els i les socialistes prioritzarem la inversió en infraestructures de regeneració, reutilització i dessalinització de l'aigua.** En un escenari d'instal·lacions d'energies renovables descentralitzades i que poden proporcionar energia més barata, pot ser viable obtenir aigua a un cost raonable per poder desvincular la demanda d'aigua de la seva dependència o extracció del cicle natural.

372 **Aprovarem un Pacte Nacional de l'Aigua que asseguri les infraestructures necessàries per desacoblar el cicle de l'aigua de la pluviometria** provocada pel canvi climàtic, tot mantenint els cabals ecològics dels rius. Promourem la recuperació dels aqüífers, així com la reducció de la contaminació. Promourem la modernització del reg i la reutilització de l'aigua per la satisfacció de la demanda agrícola.

- 373 Promourem un model de governança entre la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments del país per col·laborar i coordinar les millores i les garanties d'una bona xarxa d'abastament d'aigua pels diferents usos.
- 374 2.4. L'AGENDA VERDA: MILLORS OPORTUNITATS I QUALITAT DE VIDA
- 375 **Hem de definir una estratègia catalana sobre la biodiversitat 2030.** En només dues dècades, Catalunya ha perdut un 25% de les espècies autòctones del territori. En ecosistemes com els rius, els llacs i els aiguamolls, es calcula que la pèrdua d'exemplars és superior al 50% en moltes espècies. En entorns agrícoles, el 30% dels animals han desaparegut. I als boscos, un 10%.
- 376 Alhora promourem el benestar animal i l'educació ambiental i per la sostenibilitat com a eix transversal en escoles, instituts i universitats.
- 377 **L'augment de la superfície de bosc ha augmentat l'absorció d'aigua i disminueix també l'aigua disponible de cycle natural. A Catalunya, no hi ha una política de gestió i planificació dels boscos** que podria permetre utilitzar la biomassa com a font de renovables i alhora disminuir el risc d'incendis. Cal, doncs, dissenyar i implementar un **Pla d'Aprofitament de la Biomassa Forestal** que contribueixi al doble objectiu de reduir el combustible acumulat als boscos, evitant així la propagació dels incendis, i de diversificar les fonts d'energia.
- 378 **Hem de desenvolupar les ciutats verdes accessibles en 15 minuts, de manera que els serveis bàsics estiguin a menys de 15 minuts de casa, en el marc de l'Agenda Verda a pobles i ciutats que inclourà un nou Pla de barris Verd.** La transició ecològica ofereix l'oportunitat de repensar els nostres barris, els nostres edificis i la nostra forma de vida per un futur més sostenible a través del disseny urbanístic. Proposarem un acord d'equipaments públics sostenibles a fi d'accelerar la climatització renovable de tots els edificis i instal·lacions de titularitat pública.
- 379 Assegurarem que abans del 2030 totes les ciutats de més de 20.000 habitants tinguin plans d'urbanisme sostenible i de proximitat.
- 380 **Impulsarem les mesures per frenar la desertificació, apostarem pels corredors biològics i les infraestructures verdes.** Vetllarem per una implantació territorial equilibrada de les energies renovables a Catalunya des del diàleg i l'entesa, creant un fons de cooperació local específic pels municipis productors nets d'energies renovables i altres incentius.
- 381 **Promourem la renovació del parc d'habitatges amb criteris de sostenibilitat i eficiència.** Serà un dels millors exemples de com la transició energètica també serveix per millorar la competitivitat econòmica de Catalunya i crear nous llocs de treball vinculats a la nova economia verda. Segons l'OIT, fins al 2030 al món es crearan 24 milions de llocs de treball

gràcies a l'economia verda i circular. Catalunya ha de ser un país referent de la prosperitat sostenible i responsable i de la creació de nous llocs de treball i empreses d'eficiència energètica, energies renovables i gestió de residus.

- 382 Promourem la transició cap a una mobilitat sostenible.** Potenciarem la introducció de combustibles líquids renovables que és clau per a la descarbonització del transport pesat de mercaderies, aviació i navegació.
- 383** Garantirem una vigilància eficaç de la qualitat de l'aire i monitorarem la reducció d'emissions de CO₂ per reduir els gasos d'efecte hivernacle dels sectors més contaminants (mobilitat, indústria, agricultura, producció d'electricitat i edificis).
- 384** 2.5. EQUILIBRI TERRITORIAL ENTRE EL MÓN URBÀ I RURAL
- 385 Catalunya té una distribució territorial de la població, riquesa i envelliment molt desigual i preocupant.** Les àrees metropolitanes del país cada vegada concentren més població i generen molt més progrés econòmic i social per les persones que hi viuen, mentre que la majoria de les zones menys poblades presenten importants dèficits, tant pel que fa a les oportunitats laborals com d'accés als serveis públics bàsics.
- 386** Cal repensar i articular un **projecte de país amb oportunitats per a totes les persones i comarques.** I això, independentment del territori on s'hagi nascut o on s'hagi decidit viure per decisió pròpia. És important planificar i construir una xarxa territorial de serveis públics bàsics i també impulsar una **distribució més equitativa de la indústria i les empreses** del país.
- 387 L'accés a la salut, l'educació o els serveis socials,** entre d'altres, són fonamentals per garantir que es fixi població al territori i afecten molt directament en les necessitats bàsiques de la ciutadania.
- 388** Al mateix temps, resulta essencial desencallar i materialitzar les **inversions i infraestructures bàsiques de les zones rurals** per fer-les més habitables i amb major qualitat de vida per les persones que hi viuen. Tant l'arribada de la fibra òptica o cobertura 5G, la modernització de regadius o la millora de les connexions viàries, entre d'altres, ajudarien a pal·liar els efectes de la bretxa territorial actual.
- 389** Resulta preocupant observar com existeix un **sentiment majoritari i creixent de greuge i menysteniment** cap a les zones rurals per part de les administracions públiques i dels espais de poder. Aquest allunyament emocional per la falta de respostes adequades s'ha de tenir en compte i s'ha de contrarestar amb una política més propera, adaptada i amb més recursos.
- 390** Pel que fa a les **zones de muntanya** de Catalunya, caldrà desencallar i impulsar una nova Llei de muntanya que doni resposta a les dificultats i reptes actuals del Pirineu. Una

renovació de la Llei de muntanya que sigui aprovada amb la participació de les zones afectades i que obri una **nova etapa de prosperitat i progrés**.

- 391 Les comarques de muntanya estan integrades per la **Cerdanya, el Ripollès, la Garrotxa, el Berguedà, el Solsonès, l'Alt Urgell, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça i el territori de l'Aran**.
- 392 Les polítiques de muntanya s'han de coordinar amb la resta de països i territoris amb qui compartim les muntanyes i les valls del Pirineu, tot fomentant les relacions socials, comercials o de serveis públics compartits. Aquestes **relacions transfrontereres** per impulsar projectes compartits són França, Andorra i Aragó.
- 393 Per últim, s'ha de fer un **canvi substancial en la presa de decisions de les polítiques públiques que afecten les zones de muntanya, i rurals** en general. El desconeixement de la seva realitat i els reptes de futur que tenen dificulten, en molts casos, que les noves lleis, normes o pressupostos públics tinguin els efectes desitjats.
- 394 **Ens cal establir un contracte social entre el medi rural i el medi urbà**. La transició ecològica implicarà abordar transformacions sobre el model territorial amb efectes importants en les ciutats, municipis i la relació entre ells. L'agricultura serà motor de generació de riquesa i llocs de treball a més d'un element vertebrador del territori.

395 **3. CREIXEMENT ECONÒMIC *inclusiu, innovador, just i sostenible***.

396 3.1. EL DRET AL TREBALL I L'OCUPACIÓ DE QUALITAT

- 397 **El paper històric del socialisme democràtic és la defensa de la igualtat social i la millora de les condicions de vida de les classes mitjanes i treballadores. De fet, l'evidència demostra que és l'equitat el motor del creixement i la prosperitat, no pas la desigualtat que n'és un fre limitador**. Per continuar avançant cap a una societat més igualitària i inclusiva, necessitem facilitar les bases redistributives per a un creixement econòmic sostingut i sostenible que, després, permeti redistribuir i assegurar pensions dignes i serveis avançats de benestar i cohesió social.
- 398 **La crisi del 2008 i les polítiques d'austeritat neoliberal de la dreta són receptes fracassades que van accentuar la desigualtat social i el patiment de les famílies i els joves i van allargar la recessió econòmica**. Gràcies a la influència de les forces socialdemòcrates, la Unió Europea està donant una resposta diferent de la crisi per la Covid 2020-2021, recuperant el paper actiu dels Estats i els poders públics com a inversors, dinamitzadors econòmics i proveïdors de serveis públics, seguretat laboral i cohesió social.

Tot i les dificultats del nostre temps, la socialdemocràcia és la millor garantia d'una prosperitat inclusiva i solidària que no deixa ningú enrere.

- 399 **Els socialistes hem d'apostar amb fermesa per una ocupació de qualitat en la qual totes les persones treballadores** ens sentim plenament reconegudes i on puguem comprovar que l'esforç repercuteix positivament tant de manera individual com col·lectiva. D'aquí la importància de potenciar un model d'empresa que aposti pel benefici de totes les persones que es veuen afectades per la seva activitat i no únicament pel benefici dels accionistes.
- 400 Aquesta aposta agafa força davant dels profunds canvis que està experimentant el nostre model productiu, i on la necessitat de fer-ho sense deixar a ningú enrere esdevé imprescindible. En aquest sentit, **el paper de les organitzacions sindicals és la millor garantia de tenir uns centres de treball més justos i productius**, tal com es demostra a les economies més avançades del nostre entorn.
- 401 Una organització del treball amb participació de les persones treballadores, que asseguri la implicació i participació dels treballadors i les treballadores en el funcionament ordinari de les tasques. Aquesta participació ha de suposar més motivació i un major compromís de les persones en la millora dels sistemes i procediments productius, i és un element clau per abordar un dels grans reptes de l'economia: la millora de la productivitat.
- 402 **La digitalització i la descarbonització són dos dels grans reptes del mercat de treball, en termes de les competències necessàries i de transició cap a un nou model productiu.** Per tal de fer-hi front i convertir els reptes en oportunitats, necessitem un nou contracte social que permeti accedir en igualtat al treball, combatre les desigualtats i repartir els costos mentre es garanteix l'acompanyament en els trànsits laborals, i s'assegura el temps per conciliar la vida laboral, familiar i personal.
- 403 **El món del treball està canviant i el nostre deure és facilitar l'adaptació dels treballadors i les treballadores a la nova realitat oferint formació, acompanyament i competències** (especialment orientades a la transició ecològica, l'economia de les cures o la revolució industrial 4.0) per generar noves oportunitats d'ocupació, tenint en compte les necessitats de cada territori.
- 404 La robotització no ha de generar, necessàriament, destrucció de llocs de treball i baixada de salaris. **Nosaltres apostem per transformar aquest increment de la productivitat en una reducció de la jornada laboral i un major repartiment del treball**, sense perdre poder adquisitiu. Aprofitem la feina que fan les màquines per alliberar temps en benefici de les persones, no per enriquir una elit.
- 405 **L'augment global de treballadors autònoms, la subcontractació o l'economia de plataforma ens indica que els mercats de treball són cada cop més incapaços de garantir bons llocs de treball.** Per això cal destacar l'aposta socialista a Espanya per regular

i millorar les relacions laborals per tal d'evitar que esdevinguin noves formes d'abús i dotar-les de seguretat econòmica.

- 406 Un mercat de treball desregulat és un mecanisme de reproducció de les desigualtats, i l'actuació de l'esquerra des dels governs l'han convertit en un mecanisme per contribuir a la seguretat econòmica, evitant esdevenir un simple repartiment de la precarietat.
- 407 Sense dubte, no serà possible assolir un mercat de treball just i garant de la seguretat econòmica si les discriminacions laborals per raó de gènere continuen presents. Les diferents bretxes, sobretot la de gènere, que recorren el món laboral han de ser eliminades per poder afirmar i garantir que un lloc de treball garanteix l'emancipació i la igualtat d'oportunitats.
- 408 **Consolidarem les millores en protecció social i prestacions dels autònoms.** L'augment del treball autònom, la subcontractació i l'economia de plataforma no es pot traduir en precarietat i inseguretat, sinó en drets laborals, treballs dignes i protecció de l'emprenedoria i l'economia de proximitat. Hem d'impulsar una millora de la fiscalitat dels autònoms, augmentant els incentius per incloure'ls a la transició ecològica i digital i reforçant la seva competitivitat.
- 409 **Defensem la participació dels treballadors en l'organització del treball i en la millora dels sistemes i procediments productius,** com a element clau per a la millora de la productivitat i la motivació en entorns laborals que siguin equitatius, saludables i que permetin el creixement i promoció de les persones, també per als col·lectius vulnerables.
- 410 **La dignitat laboral i salarial requereix una inspecció de treball forta i capacitada,** com a garant del compliment dels drets i les condicions laborals, que asseguri la salut en els llocs de treball, l'equitat de gènere i la no-discriminació, fiscalitzant i sancionant el frau, l'abús i l'explotació laboral, així com l'economia submergida.
- 411 3.2. L'APOSTA PER LA INDÚSTRIA DEL FUTUR I L'ECONOMIA DIGITAL
- 412 **Catalunya és una de les principals regions industrials d'Europa, malgrat la davallada que ha patit el sector en els darrers anys.** La indústria representa, actualment, en sentit ampli el 50% de l'economia catalana i suposa el 20% del PIB.
- 413 Per tal de revertir la pèrdua de pes, la indústria catalana necessita afrontar una sèrie de reptes: la capacitació professional i al llarg de la vida, la internacionalització, una major inversió en recerca i innovació o la dimensió empresarial. **Per això, és imprescindible que comptem amb una bona política industrial per a Catalunya amb recursos i instruments suficients.**
- 414 **La indústria és un sector clau pel fet que és fonamental per a la millora de la productivitat, l'ocupació de qualitat, la major inversió en innovació, i la capacitat de**

diversificar sectorialment l'economia, fet que la fa ser més resilient per afrontar noves crisis.

- 415 **Hem de recuperar el lideratge industrial i reforçar el nostre accés als productes bàsics.** Per això, en el camp de la indústria, necessitem una indústria interdependent, connectada a les cadenes globals de producció, però resilient i adaptable a les diferents conjuntures i necessitats.
- 416 **Una indústria amb inversió i pactes sectorials de transició adreçada a alguns sectors tractors, i amb una especialització regional enfocada a àrees d'oportunitat**, no tancades a un sol sector.
- 417 Una indústria basada en el coneixement on la tecnologia ens permeti abordar els nous reptes de la gestió de les dades, la intel·ligència artificial, la robòtica o la connectivitat de les coses.
- 418 **Definirem una Estratègia Industrial alineada amb les polítiques europees de transició cap a la neutralitat climàtica i el lideratge digital, apostant per l'atracció de talent, l'emprenedoria, la innovació, i les *start-ups* en indústries de futur (6G, energies netes, robòtica, fabricació intel·ligent, *big data*, IoT, IA, xips, nanotecnologia, biomedicina, cadena agroalimentària o computació quàntica).**
- 419 El nostre teixit econòmic està conformat en el seu 99% per microempreses i petites i mitjanes empreses (pimes). Aquestes creen dos de cada tres llocs de treball i contribueixen a més de la meitat del valor afegit del total generat per les empreses. **Els i les socialistes, coneixedors d'aquesta realitat, volem reforçar els programes per incrementar la competitivitat i la dimensió de les pimes amb més innovació i finançament.** Així com governar i legislar tenint en compte aquesta realitat.
- 420 **L'economia digital és una de les indústries més grans de Catalunya i d'ampli creixement internacional.** De fet, Barcelona és la millor ciutat tecnològica del món que no és capital, segons diversos estudis, i és la segona ciutat europea amb el millor enfocament d'ecosistema tecnològic eficaç. Tot i això, tenim reptes que cal afrontar com l'atracció i retenció de talent, la inversió en noves tecnologies d'impacte com la intel·ligència artificial, les dades i els serveis al *núvol*.
- 421 Per això és imprescindible que els i les socialistes **apostem per augmentar la inversió en les universitats que són el nostre centre de generació de coneixement i de capacitació professional, els centres de recerca i les infraestructures tecnologies estratègiques.**
- 422 És per aquesta rellevància que cal que **facilem** aquesta transició digital. Per això, **impulsarem la digitalització i modernització de les pimes catalanes per fer-les més competitives i innovadores**, facilitarem l'accés al coneixement a través dels centres

tecnològics, oferirem formació i posarem recursos al seu abast per accelerar aquesta transició.

- 423** El sector turístic aporta un 12% del PIB de Catalunya i quasi el 13% dels llocs de treball, però requereix una transformació cap a un model sostenible, de qualitat laboral i salaris dignes que requereix una revisió de la normativa reguladora i l'aprovació d'una nova Llei de turisme de Catalunya, ja que l'actual és del 2002 i està del tot desfasada.
- 424** Els i les socialistes apostem per un model comercial competitiu: proper, modern i professionalitzat que generi activitat i ocupació arreu dels pobles i ciutats de Catalunya. Mobilitzarem recursos públics i una regulació favorable per garantir la viabilitat, el relleu generacional i l'adaptació del sector comercial a les noves demandes dels consumidors.
- 425** El sector agroalimentari és el primer sector de l'economia de Catalunya i representa un 19% del PIB, amb una facturació total de 43.000 milions d'euros i ocupa 177.000 persones, segons dades de la Generalitat. Apostar per l'agricultura i la indústria alimentària garanteix l'abastiment d'aliments saludables, segurs i assequibles per a la ciutadania i també fa de motor d'activitat econòmica i de progrés a les zones rurals i més aïllades.
- 426** Treballarem per modernitzar les infraestructures de regadiu i les finques agrícoles, per fer-les més competitives. Al mateix temps, cal donar suport a l'agricultura familiar i professionalitzar-ne la gestió.
- 427** Defensem que cal enfortir l'economia social perquè representa els valors del cooperativisme i suposa el 8% del PIB de Catalunya. Prioritzarem les clàusules socials i la reserva de mercat en els processos de compra i contractació de les administracions públiques i altres mesures de suport en clau redistributiva i de compromís amb el teixit de l'economia social.
- 428** 3.3. LES INFRAESTRUCTURES FÍSQUES I DIGITALS
- 429** La prosperitat de Catalunya també depèn de les seves infraestructures, en la mesura que tenen una incidència real en la vertebració del territori català i, per tant, en la productivitat, la qualitat i l'eficiència del sistema econòmic del país. Cal fer un esforç de modernització i millora de les infraestructures del país, especialment en el sistema de transport, tant en la xarxa de ferrocarril com en la de carreteres, ports i aeroports.
- 430** Els indicadors sobre el nivell de congestió d'algunes d'aquestes infraestructures ens interpel·la vers la planificació a mitjà i llarg termini, i la inversió urgent per tal de poder comptar amb les infraestructures necessàries i així no frenar l'economia i el desenvolupament de Catalunya.

- 431 **Defensem un model de mobilitat sostenible** per enfortir la competitivitat i el reequilibri territorial, fent les interconnexions, les inversions i l'augment de capacitats de les xarxes per garantir la base material d'una moderna prosperitat.
- 432 **Per consolidar la internacionalització de l'economia catalana necessitem ampliar l'Aeroport El Prat-Josep Tarradellas** com a *hub* intercontinental al sud d'Europa i a la Mediterrània, per tal de conciliar l'interès mediambiental amb el potencial econòmic.
- 433 El darrer pla d'aeroports de Catalunya va caducar l'any 2015 i la nostra competitivitat no pot esperar més.
- 434 I també dotar de **bones connexions ferroviàries i viàries** els Ports de Barcelona i Tarragona, claus per al transport comercial i industrial.
- 435 En tot aquest àmbit és imprescindible el treball coordinat des de la lleialtat institucional amb el Govern d'Espanya per tal de fer efectiu el **traspàs de Rodalies i continuar amb les inversions que han de permetre que la nostra xarxa ferroviària sigui més moderna**, de manera que puguem donar resposta a les necessitats de mobilitat de la ciutadania.
- 436 **Ens trobem davant l'anomenada quarta revolució industrial. En els darrers anys, la tecnologia està jugant un paper molt rellevant a la nostra societat**, sobretot en sectors com l'industrial i l'econòmic, però també en l'educatiu o el sanitari.
- 437 L'arribada de la intel·ligència artificial està suposant reptes i riscos que desconeixíem fa tan sols uns anys i que ens plantegen un salt endavant.
- 438 Per tal de ser competitius en aquesta nova revolució tecnològica i digital cal que el país **desplegui la fibra òptica i la tecnologia 5G** per tot Catalunya i que arribi a tots els municipis per permetre'ls la connexió a serveis públics i privats del país.
- 439 Amb una aposta clara per les infraestructures físiques i digitals podem garantir la mobilitat de les persones, dels treballadors, així com de les mercaderies i les empreses.

440 **4. CONEIXEMENT I TALENT: una Catalunya líder en educació, innovació i cultura**

441 4.1. UN SISTEMA EDUCATIU EXCEL·LENT, INCLUSIU I ARRELAT AL TERRITORI

- 442 **L'educació i la formació són el pulmó de la prosperitat futura de Catalunya, per això ambicionem un sistema educatiu excel·lent, inclusiu, equitatiu i arrelat al territori, capaç de ser un veritable ascensor social i fer un salt col·lectiu endavant.** Volem enfortir el sistema educatiu i formatiu amb visió estratègica cap a objectius definits des d'amplis

consensos; és per això que impulsarem un Pacte per l'Educació 2030 que **refaci la confiança amb la comunitat educativa i generi l'estabilitat necessària per promoure una millora educativa.**

- 443 Els i les socialistes ens fixem assolir tres grans objectius: a) elevar el nivell general de coneixements, competències bàsiques i titulacions; b) afavorir trajectòries d'aprenentatge i d'oportunitats formatives al llarg de la vida per a tota la ciutadania i c) i fer-ho, amb la màxima equitat i inclusió comptant amb la dotació suficient de recursos públics que ha d'arribar al 6% del PIB segons disposa la LEC (2009).
- 444 És necessari revertir el desgavell i mal govern del departament d'Educació que ha agreujat el malestar de la comunitat educativa i ha empitjorat els resultats de les proves de competències bàsiques fins a situar-nos a la cua d'Espanya.
- 445 La *Catalunya del Coneixement* que ambicionem requereix un nou estil de construir els acords i de gestionar els recursos des d'un nou model de governança educativa més descentralitzat, flexible i eficient, que planifiqui amb una mirada llarga, i redueixi la càrrega burocràtica dels centres educatius.
- 446 Volem enfortir els serveis territorials i desplegar les zones educatives en aplicació de la Llei d'educació de Catalunya (LEC, 2009) per respondre a la diversitat de contextos i realitats, establint compromisos de corresponsabilitat estratègica amb els municipis
- 447 La inversió en educació infantil és la més rendible i té un alt retorn social, fomenta el desenvolupament cognitiu dels infants i assegura l'equitat posterior de les trajectòries i facilita la conciliació a les famílies joves, especialment de les dones. Treballarem per **garantir la universalitat i gratuïtat de l'escola bressol (0-2 anys) finançada des de la Generalitat i d'acord amb els municipis, creant noves places públiques amb equilibri territorial per tal d'assegurar l'equitat.** Els i les socialistes defensarem que formi part d'una Estratègia Integral d'Educació i Cura de la Petita Infància (0-6 anys).
- 448 Catalunya no pot liderar les taxes d'abandonament escolar prematur. Cal avançar en la universalització de l'educació pública, gratuïta i de qualitat fins als 18 anys des d'una estratègia de lluita contra l'abandonament, que cal desplegar des de zones educatives, municipis, SOC i Departament d'Educació per garantir que cada persona tingui l'oportunitat d'obtenir una titulació professional postobligatòria i aprofitar les oportunitats formatives al llarg de la vida.
- 449 L'escola inclusiva continua sent un repte pendent del nostre sistema educatiu, especialment per manca de formació i sobretot de professionals especialitzats suficients de suport a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. Així, si bé han incrementat els recursos en els darrers temps, aquests continuen sent del tot insuficients. No hi ha hagut un bon desplegament del Decret 150/2017, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, fet que, juntament amb el major nombre de nens

i nenes amb diagnòstics de trastorns del neurodesenvolupament i dificultats d'aprenentatge, ha afegit molta pressió tant a l'escola ordinària com als centres d'educació especial.

- 450 **Defensem una escola pública excel·lent que desplegui un sistema educatiu inclusiu, els nous currículums competencials i un pla per garantir l'aprenentatge de l'anglès als 16 anys** com a elements claus de l'equitat i la capacitat en el món global d'avui.
- 451 Volem definir un **pla estratègic per a l'equitat educativa a Catalunya** dotat amb un Observatori de l'Equitat com disposa la LEC per reduir la desigualtat de resultats i identificar bones pràctiques d'escoles resilient, tot accelerant el desplegament del Pacte contra la segregació escolar i per una escolarització equilibrada.
- 452 I al costat d'aquest gran repte, n'han emergit amb força altres com la coeducació per combatre els estereotips de gènere i generar les mateixes oportunitats per a nens i nenes, com fer front a l'assetjament i ciberassetjament que es dona massa sovint a les aules, com fomentar la lectura o el gran debat sobre les oportunitats o amenaces de la transformació digital i l'impacte que poden tenir plataformes com ChatGPT.
- 453 També cal **continuar impulsant la modernització i prestigi de la Formació Professional** que volem de qualitat, dual, gratuïta, actualitzada, així com el foment del professorat especialista i la garantia d'una oferta pública suficient i adaptada a les necessitats formatives del territori i dels sectors més estratègics i emergents.
- 454 Alhora, alinear tots els agents del sistema FPCAT i les polítiques actives d'ocupació per l'acreditació de competències del 42% dels ocupats i bona part dels aturats que no tenen cap títol professional tot i la seva experiència laboral i formativa.
- 455 Hem de tenir ben present la inclusió dels col·lectius desfavorits i de baix nivell formatiu a noves oportunitats d'aprenentatge professional i d'alfabetització digital que millorin la seva ocupabilitat i facilitin la seva sortida de la precarietat i la pobresa.
- 456 Els **docents i professionals del sistema educatiu mereixen el màxim reconeixement i suport a la seva tasca**: requereixen la col·laboració de les famílies i del conjunt de la societat i necessiten al costat nous perfils professionals qualificats, així com una oferta de formació permanent més útil per afrontar els nous reptes i millorar l'atenció educativa.
- 457 També considerem que cal treballar mesures específiques que permetin **garantir el dret a l'educació dels nens i nenes**.
- 458 **L'emergència climàtica ens exigeix adequar i transformar les infraestructures educatives de Catalunya**, cal garantir la inversió necessària per millorar l'eficiència i l'estalvi energètic en els centres educatius, impulsar-hi la instal·lació d'energies renovables i **garantir-hi una climatització sostenible i saludable** per fer front a les noves condicions derivades del canvi climàtic.

- 459 Igualment, cal construir els centres educatius pendents i impulsar les obres de Reforma, Ampliació i Millora (RAM) dels centres existents que ho requereixin, substituir progressivament el mobiliari actual dels centres per modernitzar-lo i adequar-lo als nous aprenentatges, i especialment invertir en l'actualització de maquinària i tecnologia dels centres d'FP.
- 460 En definitiva, **volem una societat educadora per guanyar la Catalunya del 2030.**
- 461 4.2. UNIVERSITATS, CIÈNCIA I INNOVACIÓ
- 462 **Per tal de generar coneixement de qualitat, necessitem un sistema d'educació superior excel·lent**, capaç de formar, generar i captar talent. Ens cal una universitat pública de qualitat que sigui garantia de futur.
- 463 **Les universitats catalanes han protagonitzat una part fonamental del progrés social, econòmic i cultural de Catalunya.** En aquest sentit, el sistema universitari català ha assolit nivells de qualitat i prestigi en els àmbits de la docència i la recerca, contrastables internacionalment.
- 464 Ara bé, en la transferència d'aquest coneixement tenim mancances importants, no comptem amb un sistema d'innovació amb recursos i instruments que ens permeti que aquest coneixement que es genera a la universitat esdevingui, de manera generalitzada, motor econòmic i progrés social.
- 465 **Tanmateix, en els darrers anys hi ha hagut un greu daltabaix a les universitats:** les retallades pressupostàries han incrementat considerablement la precarització de les plantilles del professorat i de personal d'administració i serveis.
- 466 I l'augment de preus de les matrícules, sumat a la reducció de les beques, ha afeblit la capacitat de la universitat per garantir la igualtat d'oportunitats. Han estat els equips de professionals de les universitats els que, amb molt esforç i dedicació, han aconseguit mantenir i oferir un alt nivell de qualitat.
- 467 Ara bé, si volem garantir de manera sostenible i justa un alt nivell d'excel·lència a les nostres universitats, **és imprescindible augmentar el finançament i la inversió.** Els socialistes defensem que les polítiques lligades al coneixement siguin una prioritat per tal que Catalunya pugui esdevenir un dels territoris més competitius i innovadors d'Europa.
- 468 **Els centres de recerca són una singularitat dins el nostre sistema de coneixement, conformat per prop de 10.000 científics de diferents àmbits de coneixement.** Cal preservar el model, actualitzar-lo i dedicar-li la inversió necessària perquè puguin continuar desenvolupant el seu paper dins el camp de la ciència, amb estabilitat i seguretat.

- 469 El coneixement que es genera a les universitats i als centres de recerca s'ha de transferir al teixit productiu per tal de valoritzar-lo a través dels processos, els productes i els serveis per tal de generar innovació i, per tant, competitivitat.
- 470 Aquest és un dels reptes més notables que té el nostre sistema, notable en generació de coneixement i deficitari en la seva aplicació, és a dir, en innovació. Som un dels països amb més producció científica, però els diversos estudis i rànquings a escala europea ens situen en posicions baixes en innovació. I, per tant, és aquí on caldrà incidir de manera més intensa amb l'objectiu de **posicionar Catalunya entre les 50 regions més innovadores i capdavanteres de la societat del coneixement de la Unió Europea en 2030.**
- 471 4.3. LA CATALUNYA CREATIVA
- 472 **L'economia i la societat del coneixement depenen de la creativitat de les persones i les empreses i aquesta s'adquireix i s'estimula gràcies a la tolerància, les arts i la cultura.** Les polítiques públiques culturals han d'arribar al 2% del pressupost de la Generalitat i cal treballar en grans aliances amb les polítiques educatives (promoció de la lectura, les biblioteques i els ensenyaments artístics), amb les polítiques de promoció econòmica (patrimoni cultural i històric) i amb el món artístic, les indústries culturals i els municipis i entitats supramunicipals que configuren l'ecosistema cultural del país.
- 473 **Garantirem els drets culturals i la igualtat d'accés al consum cultural i de les arts, donat que reforça la cohesió social, enriqueix la vida cívica i comunitària i eleva la qualitat del debat públic i democràtic.** Els i les socialistes modernitzarem i reorientarem les polítiques culturals, proposant un Pacte Nacional per a la Cultura, la llei de drets culturals, una nova llei de patrimoni i actualitzarem el pla d'equipaments culturals de Catalunya que ha quedat desfasat. Sempre tenint en compte l'equilibri territorial, donant suport a les polítiques locals, potenciant les itineràncies i oferint oportunitats i ajuts per a la creació i l'expressió artística.
- 474 **Defensem que Catalunya compti amb un Pla General d'Ensenyaments Artístics,** perquè volem igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació i la formació artística.
- 475 Impulsarem mesures de promoció de programacions en arts escèniques a tot el territori, de consum cultural i atracció de nous públics, donarem suport als centres municipals de música i arts i obrirem línies d'ajudes, abonaments i incentius perquè tothom pugui formar-se i gaudir de les creacions culturals.
- 476 4.4. TRANSICIÓ DIGITAL JUSTA
- 477 **La tecnologia digital està canviant la vida de les persones.** L'estratègia digital a Catalunya, Espanya i Europa aspira a aconseguir que aquesta transformació es faci per a les persones i les empreses.

478 **La transició digital de la societat pot ser un factor d'avanç social i econòmic, però també pot contribuir a l'increment de la desigualtat**, com es va posar de manifest durant la pandèmia. En aquest sentit, estem davant un nou dret de ciutadania, el dret digital. Per assolir aquest dret, **hem de garantir una digitalització inclusiva** on ningú quedi enrere, i, per tant, caldrà combatre les diferents bretxes, que no són només d'edat, sinó també de gènere o per condicions de vulnerabilitat social.

479 **Les ciutats poden ser actors actius en l'ecosistema d'innovació digital.** Són l'espai perfecte per actuar com a laboratori per tal que les empreses puguin provar les seves solucions basades en tecnologia per a serveis centrats en el ciutadà en un entorn urbà. Els beneficis són dobles: la ciutat pot oferir millors serveis a les seves ciutats i estimular la innovació que és beneficiosa per a la societat, i les empreses poden provar els seus serveis i ampliar productes viables, la qual cosa impulsa el desenvolupament econòmic local i regional. Al mateix temps, les ciutats també es veuen com a facilitadors per a una major coordinació de l'ecosistema de la innovació tecnològica local, assegurant una governança col·laborativa.

480 **5. IGUALTAT PLENA ENTRE HOMES I DONES: més feminisme, millor democràcia**

481 **Ser feminista no és una opció pels i les socialistes.** El PSC aposta contundentment per la defensa dels drets de les dones i per les polítiques feministes com a instrument necessari per aconseguir la igualtat real i efectiva entre dones i homes, i aconseguir una societat lliure de masclisme.

482 Per aconseguir-ho, **és imprescindible definir i identificar els objectius de l'agenda feminista no assolits encara i incorporar els nous reptes feministes que han de donar resposta a les dones**, però també als homes que defensen un nou model de masculinitat, una altra forma de ser i estar al món, tot renunciant als privilegis de gènere que els atorga el sistema patriarcal.

483 El patriarcat se sustenta en els gèneres per justificar la jerarquia existent entre els sexes, i la discriminació estructural que pateixen les dones a la societat. Els i les socialistes ens declarem abolicionistes del gènere com a construcció social i cultural creada pel sistema patriarcal per justificar i consolidar el poder dels homes envers les dones.

484 **La nostra proposta de societat garanteix els drets de les dones, i allibera els homes del model de masculinitat clàssic. Com a socialistes, no estem a la política per conivir amb la realitat, sinó per provocar canvis transformadors.** No és intranscendent que sempre que les dones hem avançat en drets i llibertats, ha estat de la mà de governs socialistes: el dret a l'avortament, la llei contra la violència de gènere, la llei d'autonomia personal i atenció a la dependència, la llei d'igualtat efectiva entre dones i homes, la lluita

contra la bretxa salarial o l'equiparació dels permisos de paternitat i maternitat, en són només alguns exemples.

485 Sense dubte, molt hem avançat en **la lluita contra la violència masclista** i en fer la nostra societat més igualitària. I ha estat sempre de la mà del moviment feminista. **Però encara queda molt camí per recórrer fins a la igualtat real i efectiva.** Un camí que pot veure's entorpit pels pactes del PP i VOX, que neguen la desigualtat existent entre dones i homes a la societat, així com la violència masclista.

486 **Els i les socialistes estem fermament compromesos i compromeses amb el feminisme.** Per això defensem la necessitat d'incorporar la perspectiva de gènere al global de les polítiques públiques i, per tant, a tots i cadascun dels recursos i serveis públics que s'ofereix a la ciutadania. Alhora que prioritzem i implementem polítiques feministes, especialment aquelles centrades en la lluita contra la violència masclista, l'eliminació de la bretxa salarial i de les pensions, així com la d'altres formes de discriminació laboral (segregacions horitzontals i verticals, parcialitat i temporalitat en els contractes, etc.), el foment de nous models de masculinitat, que afavoreixin la corresponsabilitat, i l'abolició dels ventres de lloguer i la prostitució, i la persecució del tràfic de dones i infants amb finalitat d'explotació sexual.

487 5.1. EL NOU CONTRACTE SOCIAL

488 **El sistema patriarcal se sustenta en els gèneres per justificar la divisió sexual del treball: vincula les dones amb l'espai privat i el treball reproductiu i les priva de remuneració, mentre que vincula els homes amb l'espai públic i el treball productiu.**

489 La incorporació massiva de les dones al mercat de treball, a partir de la dècada dels 80 del segle XX, va limitar-se, en moltes ocasions, a reproduir, de manera remunerada, el treball domèstic i de cura realitzat a la llar; és el que coneixem com a segregació horitzontal.

490 La crisi sanitària derivada de la covid-19 i l'impacte que aquesta va tenir a les nostres condicions de vida quotidianes (col·lapse del sistema de salut), vulnerabilitat de les persones grans (accentuada en els centres residencials), tancament dels centres educatius, dels centres de dia, i dels centres especials de treball, són només alguns dels exemples que mostren treballs duts a terme normalment per dones al mercat de treball (treballadores familiars, auxiliars de la llar, infermeres, mestres, treballadores socials...) o a l'espai privat.

491 La rellevància que els treballs de cura van tenir durant la pandèmia ha servit per mostrar **la manca de reconeixement que tenen les feines tradicionalment considerades femenines, tant en l'àmbit social com salarial.** I és que els treballs feminitzats són normalment els més menystinguts i precaritzats.

492 L'economia submergida, malauradament, també té un impacte de gènere important. Moltes són les dones que treballen en l'àmbit de la neteja domèstica o en la cura de persones. En

definitiva, les dones tenen treballs més precaris i inestables, tenen ingressos menors, tenen menys capacitat d'estalvi, i també són les qui assumeixen de manera habitual el treball no remunerat de la cura.

- 493 **La proposta del feminisme socialista es basa en un nou contracte social fonamentat en la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, i que renunciï a la jerarquia entre els gèneres, típica de les societats patriarcals.** Un nou contracte que aposti per la igualtat efectiva entre dones i homes tant a l'espai públic com privat i, per tant, tant al treball productiu com al reproductiu.
- 494 **La coeducació des de la petita infància és el mitjà per acabar amb la segregació horitzontal en les carreres acadèmiques i professionals de dones i homes.** L'objectiu del socialisme feminista és acabar amb els obstacles alhora que es trenquen els sostres de vidre que impedeixen a les dones arribar als llocs de poder i lideratge.
- 495 **El treball reproductiu també necessita canvis transformadors per aconseguir la igualtat efectiva entre dones i homes.** Malgrat que les dones s'han incorporat massivament al treball productiu, els homes no ho han fet amb la mateixa intensitat al reproductiu.
- 496 La manca de capacitat de gestió i disposició del temps és un factor de desigualtat social i d'oportunitats, que perjudica majoritàriament les dones. Hem de considerar el temps com un dret de ciutadania, i fomentar la conciliació entre els diversos espais vitals (personal, familiar, laboral, polític i social), així com la corresponsabilitat en el treball de cura, perquè dones i homes tinguin una vida més justa i plena.
- 497 5.2. L'INSTRUMENT DEL PATRIARCAT PER SOTMETRE LES DONES: LA VIOLÈNCIA MASCLISTA
- 498 **La violència contra les dones és la manifestació més virulenta de les discriminacions estructurals que patim les dones només pel fet de ser dones.** Una societat que aspira a ser realment democràtica i socialment justa no pot permetre que la meitat de la població pateixi violència.
- 499 **La violència contra les dones té moltes cares i desgraciadament mil formes d'exercir-la.** Les amenaces, la inseguretat, la dependència econòmica, la violència física, la psicològica, la impossibilitat de sortir d'una llar on es conviu amb qui exerceix la violència diària, l'assetjament, les agressions sexuals a l'espai públic (i també al privat), els ventres de lloguer, la mutilació genital femenina, l'explotació sexual...
- 500 I amb tot, s'hi afegixen noves formes de violència com la violència virtual a través de les xarxes mitjançant la difusió d'imatges no consentides, la pornorevenja, ciberassetjament,

sextorsió, tràfic de persones o *doxing*, la distribució d'imatges fictícies realitzades amb intel·ligència artificial...

501 No hi ha límits en els mitjans que el sistema patriarcal utilitza per perpetuar les jerarquies de gènere existents, encara avui, a la nostra societat.

502 Els i les socialistes sempre hem estat compromeses amb l'abolició de l'exploració sexual i reproductiva de les dones. Ambdues són dues cares de la mateixa moneda: l'esclavitud de les dones que estan en situació de precarietat.

503 Tant la prostitució com el tràfic són formes de violència extrema que atempten contra la llibertat, la integritat, la salut, la vida, la seguretat i la dignitat de les dones. Per això des del feminisme socialista ens declarem en contra del proxenetisme en totes les seves formes.

504 Només una societat en la qual les dones no pateixin cap tipus de violència pel simple fet de ser dones, pot ser considerada una societat completament lliure i només una democràcia lliure de violència masclista pot ser una democràcia plena.

505 6. MÉS BENESTAR: un país equitatiu per viure, créixer i progressar

506 6.1. ENFORTIR I FER SOSTENIBLE L'ESTAT DEL BENESTAR AL LLARG DE LA VIDA

507 Catalunya s'enfronta a dos reptes fonamentals en l'enfortiment del nostre sistema de protecció social: l'increment de les desigualtats i el procés d'envelliment de la població. Per abordar-los serà fonamental continuar enfortint l'estat del benestar al conjunt d'Espanya i Catalunya. L'increment de les pensions, els ERTO, la posada en marxa de l'Ingrés Mínim Vital o l'increment del Salari Mínim Interprofessional han estat algunes de les recents mesures dels governs socialistes que han contribuït a enfortir-lo, el que demostra que la lluita contra les desigualtats no depèn d'una política concreta, sinó de l'abordatge des d'una acció coordinada.

508 Catalunya ha d'estar preparada pels constants canvis del món laboral, la digitalització i les polítiques de canvi climàtic, i vetllar a la vegada perquè aquests no impliquin un increment de les desigualtats. Els i les socialistes vetllarem perquè el necessari progrés de la nostra societat no deixi ningú enrere i per a l'exercici ple dels drets de ciutadania, els que ja existeixen i de nous com el dret digital, el dret al temps i el dret a les cures.

509 Pel que fa a l'increment de les desigualtats, cal reforçar les polítiques de garantia de rendes perquè arribin al conjunt de la població que es troba en situació d'exclusió

social, mitjançant sistemes de gestió integrats de les prestacions existents a Catalunya, amb especial atenció a aquelles que tenen com a **objectiu reduir la pobresa infantil**.

- 510 S'imposa una simplificació dels procediments d'accés a les prestacions socials, encetar polítiques més pensades en la redistribució, i abordar un dels elements centrals en la generació de la desigualtat: l'accés i el manteniment de l'habitatge.
- 511 **Els i les socialistes hem estat i som essencials en la creació i consolidació del nostre sistema de serveis socials**, fonamentals avui dia per garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Cal avançar en la modernització del sistema tot cercant la seva eficiència i interconnexió amb el sistema sanitari i l'àmbit comunitari.
- 512 **Els ajuntaments es configuren com a element central per a una bona gestió** dels serveis socials, pels que cal garantir un bon finançament econòmic i de recursos humans, tot deixant enrere l'infrafinançament de la darrera dècada a Catalunya.
- 513 D'altra banda, el procés d'envelliment de la població, fruit de la consolidació del nostre sistema sanitari públic i de la millora de la qualitat de vida de la població, així com els canvis demogràfics, esdevenen un gran repte per a la nostra societat. És essencial que reconeixem que la demografia està canviant molt despres, segons les projeccions d'habitants a Catalunya, el 2040 el 26,6% seran majors de 65 anys, i que aquest fenomen requereix una revisió de les polítiques actuals i un abordatge de l'envelliment com un fenomen que és divers i complex. La longevitat és una realitat que cal posar en valor, un enriquiment per al conjunt del país que a la vegada requereix atenció específica. La millora del benestar físic, psíquic i social, així com la garantia de la participació i inclusió de la gent gran en tots els àmbits de la vida.
- 514 Per fer possible el benestar de les persones grans és necessari **replantejar l'actual sistema residencial i de cures** i, per fer-ho, cal prioritzar l'envelliment a casa i ampliar els actuals recursos residencials, millorar les condicions laborals d'un sector que serà estratègic i fonamental per a la consolidació del nostre estat del benestar; **apostar per la formació continuada**, especialment en la seva adaptació a les noves tecnologies de la comunicació i la digitalització; **assegurar una visió intergeneracional també de les polítiques d'igualtat**; **impulsar la perspectiva d'edat en les polítiques de mobilitat**, per uns pobles i unes ciutats més segures i accessibles; **garantir la participació activa de les persones grans** com a part activa de la nostra societat.
- 515 Els i les socialistes estem compromeses amb la **necessitat d'incorporar la perspectiva i l'experiència de la gent gran en les polítiques com un valor que beneficia la societat en conjunt** i, per fer-ho possible, és imprescindible la participació social i l'acció intergeneracional.

- 516 6.2. SANITAT PÚBLICA UNIVERSAL, INTEGRAL I ACCESSIBLE QUE REDUEIX LES LLISTES D'ESPERA
- 517 **Els socialistes defensem un concepte holístic, integral i comunitari de la salut**, orientat a la promoció i prevenció, que incentiva hàbits de vida saludables que millorin l'estat de salut de la ciutadania, que redueixin les desigualtats en salut, que cuidi i respecti els seus professionals, respecti l'autonomia de les persones i tingui cura de l'entorn.
- 518 En aquest marc, volem desenvolupar polítiques entorn de 3 grans objectius:
- 519 a) **Enfortir el Sistema Públic de Salut**: universal, accessible, de qualitat, equitatiu i al llarg de la vida.
- 520 b) **Fomentar la prevenció i promoció de la salut**, promovent hàbits de vida saludables.
- 521 c) **Avançar cap a un sistema d'atenció integral social i sanitari**, equitatiu a tot el territori
- 522 **Volem liderar la necessària transformació del sistema sanitari per donar resposta a les creixents necessitats socials, econòmiques i demogràfiques**, per tal de garantir la sostenibilitat del sistema i buscar els millors resultats en salut, tenint en compte l'envelliment de la població, l'accés als canvis tecnològics i farmacològics, els nous perfils professionals i el canvi climàtic. Cal millorar i accelerar els processos de digitalització del sistema per modernitzar-los i permetre que donin el màxim de resultats. El sistema necessita fomentar la transparència i el retiment de comptes.
- 523 **Defensem un sistema de salut basat en l'atenció primària, comunitària i una forta xarxa hospitalària, amb alta competència professional i generadora de coneixement i d'innovació**. Cal avançar en una atenció integral i integrada socialment i sanitàriament, que ens permeti envellir a casa, si és el que decidim, i amb totes les garanties d'assistència
- 524 **Una atenció primària i comunitària que garanteixi l'accessibilitat de la ciutadania als seus professionals de referència en 48 hores**, amb capacitat diagnòstica, formació dels i les professionals, autonomia de gestió i capacitat de coordinació amb els altres nivells socials i assistencials.
- 525 **Els socialistes defensem el disseny i aplicació d'un pla d'abordatge de les llistes d'espera** de visites especialitzades, proves diagnòstiques i intervencions quirúrgiques, establint temps màxim de resposta per tal de garantir la millor atenció al pacient.
- 526 **L'atenció a la salut mental serà un dels principals reptes de les nostres polítiques públiques**, per donar resposta a l'impacte de la salut mental a escala individual, familiar i comunitària, garantint els drets amb recursos suficients i amb una lluita decidida contra l'estigma.

527 6.3. CAP A UNA SOCIETAT MÉS DIVERSA

- 528 **Una Catalunya de tots i totes, on tothom pugui desenvolupar el seu projecte vital sense barreres ni discriminacions.** Perquè una societat diversa, inclusiva, justa, lliure, igualitària i fraternal, ens enriqueix com a país i com a democràcia de qualitat, i per això, els i les socialistes defensem la igualtat real d'oportunitats i l'erradicació de tota forma d'intolerància, de prejudicis i d'odi (sexisme, classisme, racisme, edatisme, homofòbia, transfòbia, fanatisme...) que són els pitjors dissolvents de la igualtat i l'ideal democràtic de societat.
- 529 **El Partit dels Socialistes de Catalunya reafirma el seu compromís amb la construcció d'una societat on cadascú pugui estimar i viure en plena igualtat.** En aquest sentit, és imperatiu garantir els drets del col·lectiu LGTBI, i per això cal erradicar les discriminacions que sofreixen en àmbits com el treball, les institucions i la vida quotidiana.
- 530 En un context marcat per l'auge de moviments populistes i d'ultradreta, que no només han penetrat les institucions sinó que també influencien el discurs de la dreta tradicional, cal alçar la veu. **Denunciar, erradicar i legislar esdevenen accions crucials per combatre l'LGTB-fòbia i els discursos d'odi que encara amenacen la nostra societat.**
- 531 La nostra societat, madura i avançada, ha de sentir-se orgullosa de la seva diversitat. Una diversitat que respecta totes les orientacions i identitats sexuals, que fomenta l'acceptació i actua de manera decidida contra qualsevol manifestació d'odi. És imperatiu combatre qualsevol rèmora en els drets i llibertats que amb molt d'esforç hem conquerit. **Així, instem a continuar amb polítiques públiques que impulsen la plena igualtat en tots els àmbits de la vida.**
- 532 L'activisme LGBTI organitzat, tant dins com fora del Partit, emergeix com un espai essencial per debatre, proposar i impulsar aquestes polítiques. Amb la creació del Consell LGTBI, el PSC manifesta la seva voluntat de continuar creant xarxes i teixint complicitats amb l'associacionisme LGBTI del país, fonamental en els avenços aconseguits en les darreres dècades.
- 533 **Cal reforçar la visualització i les necessitats específiques de totes les persones del col·lectiu, massa sovint invisibilitzades.** A més, és fonamental recordar i actuar davant les dificultats afegides que, lamentablement, encara pateixen les persones LGTBI que resideixen en petits i mitjans municipis. Ja sigui per la manca de serveis específics o per les problemàtiques que continuen afectant la seva capacitat de sentir-se, expressar-se i viure lliurement.
- 534 En resum, **el Partit dels Socialistes de Catalunya reitera la seva defensa d'una societat justa, igualitària i respectuosa.** Un compromís que, a través d'accions concretes i polítiques inclusives, aspira a construir un futur on la llibertat i la igualtat siguin pilars indestructibles de la nostra convivència

- 535 Els i les socialistes de Catalunya estem compromesos per promoure, protegir i assegurar el gaudiment ple de tots els drets humans i llibertats fonamentals de totes les persones amb discapacitat, amb el màxim compromís de respecte i consideració a la dignitat humana.
- 536 Reafirmem també el nostre compromís amb totes les persones amb discapacitat d'acord amb els nostres principis i valors: la dignitat, entesa com una condició indivisible a la humanitat; la llibertat, entesa com a autonomia —en el sentit de subjecte moral, que la persona sigui el centre de les decisions que l'afecten— i la igualtat inherent de qualsevol ésser humà, respectuosa amb la diferència; i amb la promoció i defensa de la cultura de les capacitats.
- 537 Fem nostra la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat i els objectius de Desenvolupament Sostenible, i per això treballarem per la consolidació real dels Drets de ciutadania de les Persones amb Discapacitat o/i amb problemes de salut mental.
- 538 Malgrat les diferents normatives que ja formen part del nostre ordenament jurídic, les persones amb discapacitat, en molts casos, se senten discriminades i no veuen respectats els seus drets de ciutadania, tal com ho avalen diferents estudis. **És per això que fomentarem actuacions transversals, coherents en les polítiques públiques,** que impliquin àmbits d'actuació com la formació, els serveis socials, l'ocupació, l'accessibilitat, l'habitatge, l'urbanisme, la salut o la justícia i que posin la persona en el centre d'atenció, avançant cap a models de convivència més comunitaris per aconseguir que les persones amb discapacitat i/o problemes de salut mental puguin exercir els seus drets en igualtat de condicions.
- 539 Amb l'objectiu general de promoure, protegir i assegurar el ple gaudiment de tots els drets humans i llibertats fonamentals de totes les persones amb discapacitat, amb el màxim compromís de respecte i consideració a la dignitat humana, **incloent-hi la discapacitat com a vector transversal en totes les línies d'acció polític:**
- 540 - Defensarem el dret al treball en igualtat de condicions (ordinari i protegit) de totes les persones amb discapacitat.
- 541 - Lluitarem contra la discriminació interseccional de les dones i nenes amb discapacitat.
- 542 - Fomentarem la vida independent i els diferents models d'assistent personal, així com la desinstitucionalització.
- 543 - Construïrem pobles i ciutats accessibles per a tothom.
- 544 6.4. L'ESPORT, MOTOR DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL
- 545 L'esport i la pràctica física i esportiva tenen un gran impacte en la salut, en l'educació i en la integració social de les persones, a banda de ser motor econòmic. Per als

socialistes l'esport és un element educatiu de primera magnitud que forma en valors, un factor d'ocupació del temps de lleure, que millora la salut i l'autoestima personal, que fomenta la participació, que genera cultura social i que fomenta la diversitat en la nostra societat plural.

546 Les polítiques d'esport han d'afavorir de manera igualitària l'accés a la pràctica esportiva. I els socialistes creiem que cal treballar de manera consensuada, ja que els governs locals, els consells esportius i les federacions, són els puntals imprescindibles per desenvolupar eficaçment i eficientment les polítiques esportives que el país necessita.

547 Els i les socialistes continuarem defensant que l'esport és un element educatiu de primera magnitud i per aquest motiu treballarem amb força i compromís perquè la pràctica esportiva continuï sent titular **de polítiques adreçades als i les joves, la gent gran, les persones amb diversitat funcional, els infants i els adults, des dels diferents vessants de la pràctica esportiva com són el lleure, l'educació, la salut, la competició i la integració.**

548 **Una política esportiva clau per promocionar el nostre país i els nostres pobles o ciutats.** Una política que cal fer de la mà de les entitats i clubs esportius a qui cal reconèixer la seva forta implicació, el seu esforç i la tasca indispensable que fan, tant en l'esport base com en el professional.

549 6.5. SEGURETAT I CONVIVÈNCIA

550 **Garantirem entorns de convivència i seguretat en les ciutats, pobles i barris, imprimirem un nou rumb a la política de seguretat ciutadana en tant que pilar fonamental del nostre sistema democràtic i de llibertats.** Malgrat que Catalunya té una tipologia de criminalitat que la fa raonablement segura, l'evolució d'algunes de les tipologies delictives (agressions sexuals, homicidis, estafes i cibercriminalitat, tràfic de drogues, etc.) fa que calgui parar atenció al recorregut de millora que ha de tenir la política de seguretat pública.

551 **La seguretat i la convivència a l'espai públic s'ha convertit en una de les principals exigències de la ciutadania.** És una política social fonamental per exercir la resta de drets, sobretot la llibertat, perquè primer ens hem de sentir segurs per ser lliures. Alhora, és un tema que l'extrema dreta acostuma a instrumentalitzar, provocant situacions de conflicte veïnal que posen en risc la cohesió comunitària i que els i les socialistes no podem permetre. Quatre són els grans àmbits prioritaris per millorar les percepcions de la ciutadania quant a la seguretat ciutadana:

552 a) reconèixer l'autoritat de tots els cossos de seguretat, així com, ampliar les plantilles, recursos tècnics i materials. Amb una especial atenció als municipis que no tenen policies locals i a les regions metropolitanes.

553 b) millorar la coordinació dels diferents cossos de seguretat que operen a Catalunya.

- 554 c) desplegar una estratègia de proximitat policial respectant l'autonomia de les policies locals però atenent les demandes del territori amb eficàcia davant les diferents problemàtiques de seguretat.
- 555 d) consolidar la prevenció i la transversalitat de les polítiques de seguretat com a definitòries del model policial de Catalunya.

556 6.6. HABITATGE I PLA DE BARRIS

557 **L'emergència habitacional al nostre país és una realitat que persisteix ja fa massa anys.** Si l'esclat de la bombolla immobiliària va posar en evidència les limitacions d'un sistema basat en la inversió especulativa, el crèdit temerari i el consum indiscriminat de sòl, les transformacions del mercat de l'habitatge i la manca de racionalitat i control públic ens han conduït a un increment desmesurat de preus, la proliferació d'habitatges buits, ocupacions irregulars, pobresa urbana, degradació d'habitatges i estigmatització de zones urbanes, frau habitacional, etc.

558 **A més, els efectes de la crisi econòmica i una mala gestió de les administracions competents han incidit directament en la capacitat de les persones i les famílies per tirar endavant els seus projectes vitals** i han posat en risc la garantia del dret d'accés a un habitatge digne i adequat i han incrementat les situacions d'insolvència i vulnerabilitat.

559 **L'habitatge és una part essencial en la vida i la dignitat de les persones.** Per això, accedir i mantenir un habitatge digne, així com els seus subministraments bàsics, és avui una de les principals preocupacions de la ciutadania i són els poders públics els responsables de garantir l'exercici efectiu d'aquest dret.

560 **La política d'habitatge ha de ser una política pública prioritària que exigeix la col·laboració i coordinació entre administracions, així com el consens amb els agents socials i econòmics i els moviments ciutadans.** Defensem una política racional d'habitatge que en primer terme combati el fort creixement de la desigualtat a Catalunya, protegeixi les persones davant situacions d'exclusió residencial i vetlli per una planificació racional i coherent de l'habitatge, d'acord amb les necessitats de la ciutadania, tot garantint els principis de justícia social, igualtat d'oportunitats, solidaritat, coordinació interadministrativa, corresponsabilitat i segona oportunitat.

561 **Els i les socialistes volem recuperar la iniciativa pública en el camp de l'habitatge i la dignificació dels barris,** volem reconstruir la concertació entre administracions i promoure una política pública integral que doni resposta a les necessitats de la ciutadania i que sigui coherent amb la realitat del nostre parc edificat.

562 **Volem incrementar el pressupost destinat a les polítiques d'habitatge perquè Catalunya deixi d'estar a la cua en inversió per habitant** i augmenti l'actual 2% d'habitatge de lloguer públic.

- 563 Protegirem les famílies més vulnerables contra els desnonaments i definirem una estratègia integral davant les ocupacions d'habitatges que generen conflictes veïnals.
- 564 **L'accés a l'habitatge per part dels joves és una prioritat per als i les socialistes per no retardar la seva emancipació i facilitar els seus projectes vitals de futur.** Caldrà plantejar parcs d'habitatges públics amb un percentatge reservat per als i les joves dels municipis, siguin de lloguer o compra. També facilitar fórmules i ajuts pel lloguer assequible i fixar fins als 35 anys l'edat màxima per acollir-se a deduccions fiscals.
- 565 **Potenciarem el Pla de Barris concertat amb diputacions i municipis a fi d'assegurar la cohesió social, la convivència i la seguretat,** i, per tant, caldrà identificar les zones més sensibles que acumulen major vulnerabilitat i necessitat d'enfortiment comunitari, d'infraestructures i de regeneració urbana.
- 566 Impulsarem en els barris sensibles programes d'eficiència energètica en els habitatges, fomentarem les comunitats energètiques d'autoconsum contra la pobresa energètica, invertirem i modernitzarem l'educació contínua d'adults, posarem en marxa programes preventius de la violència de gènere i promourem nous plans d'inserció, activació laboral i acreditació de competències.

COMISSIÓ 3

**ORGANITZACIÓ,
ESTATUTS I
CODI ÈTIC**

ARA TOCA CATALUNYA

ÍNDEX

Ponència d'Organització. Un Partit per a Governar	79
1. Un partit modern	79
2. Un partit resilient	79
3. Un partit per a governar.....	80
4. Una nova organització per àmbits de treball	81
5. Implantació territorial	83
6. Sostenibilitat econòmica i financera	84
Estatuts	86
Títol preliminar	86
Títol I. De la vinculació al partit	87
Títol II. Del règim disciplinari, de la resolució de conflictes i del procediment d'impugnació d'acords	92
Títol III. Dels principis organitzatius del partit.....	97
Títol IV. Dels òrgans del partit	99
El Congrés del Partit	99
El Consell Nacional	101
La Primera Secretaria	105
La Comissió Executiva del Partit	106
La Comissió de Garanties i Registre	109
La Comissió de Control Financer	111
L'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu	112
Títol V. Estructura del partit	113
Les Federacions	113
Les Agrupacions	120
Les Organitzacions Comarcals	124
Les Organitzacions Sectorials	125
Les Organitzacions adherides i associades	126
Títol VI. Joventut socialista de catalunya.....	126
Títol VII. Dels càrrecs públics	127
Títol VIII. Del règim jurídic, administratiu i econòmic	129
Títol IX. De la dissolució del partit i destí del patrimoni	133
Títol X. Disposicions diverses	137

Codi ètic	140
Principis generals	140
Normes de conducta	144

567 Ponència d'Organització. **Un Partit per a Governar**

568 1. UN PARTIT MODERN

569 Actualment vivim en l'era de la immediatesa del *ja* i de l'*ara*. Tot allò que pensem o planifiquem pot tenir un resultat excel·lent però una duració ínfima. Al següent segon qualsevol altra qüestió pot desbancar l'anterior. Per això, és necessari treballar la comunicació interna i externa de manera eficaç, coordinada i ràpida amb tota l'estructura del partit. Per això és imprescindible una estratègia clara per saber cap a on anar i per poder adaptar a les realitats canviants de la política actual.

570 Convivim amb ciutadans i ciutadanes cada cop més interrelacionats entre si gràcies a les múltiples plataformes i també cada cop més informats (i desinformats). En aquest sentit, la comunicació és un dels elements més decisius i importants. Sense comunicació no existeix partit, no existeix candidat, ni missatge ni eleccions.

571 Per aquest motiu la comunicació situa la ciutadania en l'eix central sobre el qual vehicular tota l'activitat política del Partit. Això ens genera un dels principals reptes als quals ens haurem d'enfrontar; com enfoquem la nostra activitat perquè el missatge arribi a la ciutadania sense vinculació política sense perdre la capacitat i la força de la nostra militància que, al mateix temps, ha estat l'arrel sòlida sobre la qual hem pogut mantenir-nos en els moments polítics recents més complicats.

572 Cal continuar la tasca iniciada en digitalització del Partit. L'anàlisi i el redisseny ha de permetre la simplificació dels procediments interns i l'optimització de les tasques burocràtiques. Aquesta eficiència ha d'afavorir que puguem dedicar més temps a l'acció política. Alhora s'hi poden afegir marcadors de traçabilitat que permetin avaluar de forma contínua el funcionament intern del Partit per millorar l'impacte d'aquestes eines.

573 El portal del militant ha d'esdevenir, definitivament, una realitat. Mitjançant aquest portal la comunicació bidireccional entre les estructures orgàniques i la militància guanyarà en immediatesa i eficiència, facilitarà la participació en consultes i la col·laboració directa en la presa de decisions, i permetrà la participació d'una forma més àgil en els àmbits de treball sectorial amb els quals es tingui vinculació professional, acadèmica, associativa o, senzillament, d'interès.

574 2. UN PARTIT RESILIENT

575 Ara mateix podem dir que som el primer partit de Catalunya. No sempre ha sigut així. Hem passat per molts moments difícils durant aquests 45 anys d'història. Però el que ens ha fet estar sempre presents és la nostra cultura organitzativa.

- 576 Ens hem sabut adaptar a cada moment de la història sense perdre els nostres valors i orígens, donant sempre el millor en cada moment. I per a fer aquest exercici hem de ser capaços de llegir la nostra realitat i estar sempre al dia.
- 577 Els partits polítics són les institucions que representen la diversitat d'interessos en els parlaments i en concórrer a eleccions el seu grau de legitimació és molt més alt del que qualsevol altra organització o moviment pot aconseguir.
- 578 3. UN PARTIT PER A GOVERNAR
- 579 EL PSC és patrimoni de la societat catalana. Des de la seva creació amb la unificació socialista, la seva aportació a la història de les transformacions socials, culturals, polítiques i econòmiques ha estat clau per avançar. La principal causa d'aquesta capacitat d'influir en la història ha estat la seva capacitat per aglutinar sota de les nostres sigles de Partit dels Socialistes de Catalunya milers de persones que van contribuir a canviar la societat i el país.
- 580 El PSC sempre ha estat un partit obert a la ciutadania, buscant constantment les connexions i formant part d'ella. Els i les militants del PSC som la ciutadania dels nostres pobles i ciutats i el partit és el vehicle per a la transformació.
- 581 No obstant això, com a partit amb història, no sempre ha estat així i hem travessat etapes amb majors dificultats per connectar amb aquesta ciutadania. Saber quina és la clau per aconseguir arribar al màxim nombre de persones possibles és un veritable repte. Com obrim el partit? Com podem arribar a determinats sectors socials amb qui compartim objectius, però no s'han acostat mai a nosaltres? Com arribem nosaltres a aquestes persones? Com impulsem una acció col·lectiva que contribueixi a parlar de nous temes, noves idees i noves persones capaces de generar projectes per a la transformació social?
- 582 En el darrer mandat s'ha fet una feina molt important en aquest sentit a través de la creació de la secretaria d'Implantació Territorial. El PSC va presentar un total de 614 candidatures municipals, un 17% més que a les municipals de 2019 (amb 526 llistes municipals). Aquesta xifra és un indicador de recuperació dels moments més difícils pel partit a l'hora de configurar llistes electorals al territori. Hem reforçat el partit amb una major presència institucional i tenim marge per endavant per continuar creixent, alhora que mantenim i consolidem les estructures creades als municipis on no teníem presència.
- 583 **Un partit més fort, més dinàmic**
- 584 De manera paral·lela al creixement institucional, és necessari créixer en nombre de militants i simpatitzants. Consolidar els avenços aconseguits durant aquest mandat

mitjançant la incorporació dels membres de les llistes electorals aconseguides al cens del partit

585 **Agrupacions actives**

586 Si la base principal del nostre partit són els més de 12.500 afiliats i afiliades, hem de saber articular agrupacions dinàmiques al territori que practiquin l'escolta activa directament amb els veïns i veïnes dels nostres municipis a través de programes de dinamització que els hi permetin conèixer-nos i acostar-se a nosaltres. És una mostra del que sempre hem dit, que els membres del Partit dels Socialistes de Catalunya som una família amb fortes vinculacions entre si i forts llaços de pertinença. I això només s'aconsegueix a força de mantenir les antigues sinergies i el compromís entre militants.

587 Militar en el Partit ha de suposar un valor afegit per a la seva gent que treballa amb el mateix objectiu des de llocs molt diferents. Per això el partit ha de dinamitzar les seves estructures locals i territorials en aquesta direcció. Aquesta proposta ens permetrà tenir més visibilitat i presència a les nostres seus locals, així com una relació més directa amb les entitats o xarxes socials dels barris i municipis. Al mateix temps, una agrupació activa garanteix una presència també més activa a peu de carrer, connectant amb els veïns i veïnes de manera individual

588 **Reactivació de la formació: una militància preparada**

589 Tenim un partit per a governar Catalunya i això ens autoexigeix tenir un partit format i preparat. En aquest sentit, la formació que tradicionalment s'ha impartit a les agrupacions és primordial de cara a les noves incorporacions.

590 Formació interna que posi a l'abast de tots els militants la nostra cultura política i organitzativa però també una formació de cara a l'exterior: polítiques públiques, organitzacions modernes, anàlisi electoral, funcionament i coneixement de les institucions...

591 **4. UNA NOVA ORGANITZACIÓ PER ÀMBITS DE TREBALL**

592 Els Estatuts del Partit determinen la forma d'organització del nostre partit, que es vehicula a través d'una estructura territorial que compta amb agrupacions i federacions. En els darrers temps hem viscut un canvi de paradigma en les relacions i interrelacions i hem cregut en la necessitat de reformular les antigues comissions sectorials del partit. Mitjançant les estructures sectorials havíem aconseguit debats més profunds sobre temàtiques concretes i posicionaments amplis, clars i amb major grau de detall i coneixement. Sens dubte les comissions sectorials han estat una gran font de debat pel partit.

- 593 Indubtablement, la forma d'associacionisme de la societat està canviant amb el pas del temps. Històricament, la població de Catalunya, arribada de diferents indrets de la geografia espanyola, havia trobat un fort vincle emocional amb el seu territori d'acollida, que generalment coincidia amb una forta i cohesionada comunitat procedent dels seus llocs d'origen. A la seva agrupació trobaven simultàniament la vinculació territorial amb la pròpia dels interessos col·lectius i ideològics.
- 594 A mesura que la societat evoluciona, la capacitat d'interrelacionar-nos entre nosaltres és molt diferent de com era amb anterioritat. Vivim en un món complex, ràpid, incert, molt divers i amb múltiples i diferents preocupacions. És per aquest motiu que el PSC, com a partit que sempre ha estat capaç de transformar-se amb la societat, ha d'adaptar-se al nou paradigma.
- 595 Fa uns anys, el sentiment de pertinença i l'arrel territorial jugaven el principal factor determinant per a les relacions humanes. En una societat globalitzada com la nostra, aquest sentiment es va transformant cada cop més cap a temàtiques d'interès diferents, on cadascun de nosaltres pot jugar un paper important, de manera que el que havia estat per a nosaltres sempre la base de la nostra afiliació i relació territorial ha d'evolucionar i fer un pas més endavant per adaptar-se al nou model.
- 596 Obrir la militància cap a les sectorials no ha de significar una renúncia al territori sinó que és una forma més d'enriquir el nostre discurs i, per tant, també el nostre àmbit d'actuació i influència. La nova estructura sectorial ha de permetre la coordinació entre els responsables institucionals i orgànics, així com la participació de la resta de la societat civil i els sectors professionals i associatius i ha de tenir com a principal objectiu afavorir l'anàlisi de realitats i el debat d'idees, amb la finalitat d'enriquir el discurs i la capacitat propositiva del Partit internament i en l'elaboració de programes electorals.
- 597 El socialisme sempre ha estat avantguarda i innovació en els procés de construcció de les propostes polítiques. Davant els nous reptes i en un context d'incertesa permanent, el diàleg amb les agents socials, econòmics i la ciutadania que comparteix els nostres valors és essencial per a la construcció col·lectiva de les millors solucions, per a la generació de vincles i la cocreació de documents de treball reflexius i propositius. Per això cal una major implementació organitzada a través de temes i inquietuds específiques, capaç articular una majoria social més sòlida per governar Catalunya.
- 598 **Consell de la Gent Gran**
- 599 El Consell de la Gent Gran neix en el seu moment de la necessitat d'impulsar polítiques públiques en favor de la participació activa en tots els àmbits de la vida, socials, econòmics i polítics de les persones grans en la societat.

- 600 El Consell de la Gent Gran és un òrgan consultiu creat amb l'objectiu de posar els coneixements i experiències professionals, polítiques i vitals dels seus membres al servei del partit, de forma sistemàtica i organitzada, mitjançant el debat i l'elaboració de propostes en els àmbits que tinguin incidència en la gent gran.
- 601 La seva composició inclourà els i les secretàries de Gent Gran del partit del territori, així com els regidors i regidores del municipis que ocupen els càrrecs de polítiques de gent gran o similars, així com aquelles persones militants del PSC de més de 65 anys o aquelles que, sense arribar-hi, es trobin en situació de jubilació o prejubilació i que expressin el seu desig i compromís en participar-hi.
- 602 Està sota la direcció i coordinació de la secretària responsable de gent gran del partit que, ocuparà el lloc de presidència del Consell de la Gent Gran.
- 603 D'entre els i les seves membres, s'escollirà els i les integrants de la mesa del Consell formada per una presidència dues vicepresidències i dues secretaries, una d'actes i una de notes.
- 604 Les funcions del Consell de la gent gran són les següents:
- 605 a) Formular observacions i propostes sobre tots els programes i manifestos electorals del Partit.
- 606 b) Proposar candidats a formar part de les llistes electorals del PSC.
- 607 c) Col·laborar amb els òrgans de direcció del partit en el camp de la formació, el foment de la participació i en la coordinació de les polítiques vers la gent gran en els diferents àmbits.
- 608 d) El Consell crearà les comissions de treball que cregui oportunes, que podran ser permanents o temporals. La creació de les comissions de treball serà aprovada pel plenari del Consell.
- 609 e) Assessorar l'activitat del partit, els grups parlamentaris i municipal, especialment en els àmbits que tinguin incidència en la gent gran.
- 610 f) Designar un membre del Consell de la Gent Gran que el representi en el Consell Nacional del partit.

611 5. IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

- 612 Som un partit que vol representar tota la ciutadania de Catalunya, que vol ser líder i que vol governar a Catalunya. Som el primer partit de Catalunya, però si volem assolir la presidència de la Generalitat només serà possible si la nostra implantació en el conjunt del territori és forta. L'aposta del partit ha estat decidida per avançar en la consecució d'aquest objectiu i, en aquest sentit, només cal observar a quines capitals de comarca va guanyar el PSC a les darreres eleccions generals del 23 de

juliol. Una fita que, fins fa poc, semblava inassolible, però que ara com ara és una realitat. No obstant això, encara queda camí a recórrer.

- 613 La implantació en el territori es materialitza, principalment, en dues accions: la creació de noves agrupacions allà on no hi ha i facilitar l'enfortiment de les ja existents; i l'elaboració de candidatures electorals municipals al major nombre possible de pobles i ciutats. A la darrera convocatòria, el maig del 2023, el creixement de les nostres llistes ha estat notable gràcies a la feina feta des de la Secretaria d'Implantació Territorial. I cal continuar treballant en aquesta línia. En l'àmbit operatiu, el suport que des del Partit es fa a les federacions és clau per desenvolupar una bona acció en aquest sentit. Però les federacions han d'esdevenir l'actor principal en la implantació territorial. Són les federacions qui té el coneixement del territori i de la seva gent, i per tant són les estructures que han de marcar, amb l'ajuda de la direcció del partit, les línies estratègiques i planificar les accions per assolir els objectius establerts.
- 614 La situació actual del partit permet que al conjunt del territori hi hagi referents institucionals que assumeixin un paper rellevant en aquesta tasca. Tot i que la direcció de les actuacions l'ha de dur en l'àmbit orgànic la federació, sota al supervisió i assessorament del Partit, la implicació de càrrecs institucionals pot resultar clau per aconseguir les metes marcades. És per això, que cal que els responsables orgànics de les federacions identifiquin els referents institucionals del territori que poden ser útils en aquesta tasca, i també cal proactivitat i iniciativa per part d'aquests líders territorials i que assumeixin la importància que té, per al futur del partit l'objectiu establert per la Secretaria d'Implantació Territorial. Tots els càrrecs institucionals són actius polítics, també en aquesta tasca.
- 615 6. SOSTENIBILITAT ECONÒMICA I FINANCERA
- 616 El bon estat de les finances del partit és fonamental per desenvolupar la nostra acció política i pel bon funcionament de l'organització. És imprescindible disposar d'eines i de recursos per dur a terme l'activisme polític que el moment social actual requereixi. Per això, un dels principals objectius de la nostra organització ha de ser vetllar per la sostenibilitat econòmica i financera del partit. Cal posar en valor la feina feta fins al moment i l'esforç col·lectiu, que ha permès reduir les ràtios d'endeutament del Partit i que ha ideat noves fonts de finançament més enllà de les tradicionals. En aquest sentit, la posada en marxa dels microcrèdits, alhora que permet implicar en major mesura a aquelles persones, militants o no, que volen col·laborar de forma més compromesa amb el partit, també ha possibilitat anar reduint les operacions de crèdit més tradicionals amb les entitats bancàries, cada vegada més reticents a concedir finançament i amb un cost més elevat.

- 617 Som el primer partit de Catalunya i volem exercir la nostra tasca política com a tal. Això implica un ritme d'activitats que necessàriament tenen un cost, i aquest ha de poder ser finançat. Som un partit que creix, i el pressupost ho ha de reflectir.
- 618 Les fonts de finançament públic només augmenten si els resultats electorals milloren, però no podem incidir-hi. Tot i això, els recursos provinents dels diferents ens públics han de contribuir als compromisos i sostenibilitat de l'organització en el territori per a dur a terme l'activitat política.
- 619 El Partit també haurà de vetllar per tal que aquelles federacions o agrupacions que no comptin amb recursos suficients puguin finançar-se i dur a terme la seva activitat, garantint un repartiment just i eficient dels recursos entre les diferents organitzacions territorials.
- 620 On tenim marge de recorregut és a les fonts privades de finançament, concretament a les quotes d'afiliació i aportacions. La militància col·labora en la sostenibilitat econòmica del partit mitjançant la quota que estableixen els Estatuts i cal reconèixer l'esforç pel seu compromís. Els càrrecs ho fan, també, a través de les aportacions establertes en el «Reglament de contribucions econòmiques de càrrecs públics en representació del Partit i les seves coalicions electorals», aprovat pel Consell Nacional.
- 621 És vital tenir actualitzat el cens dels càrrecs institucionals, siguin militants o simpatitzants, que estan al servei de la societat en representació del partit. En aquest sentit, el formulari «Compromís Socialista» que han d'omplir els membres de les candidatures abans d'una convocatòria electoral és fonamental per poder fer un seguiment dels càrrecs que resultin electes.
- 622 Però n'hi ha d'altres de lliure designació (personal eventual, directius, etc.) que, a vegades, i atès l'àmbit del càrrec (local, principalment), dels que el Partit no se'n té coneixement. Per aquest motiu, és necessari que els responsables orgànics de les federacions tinguin actualitzat, de forma permanent, la identificació d'aquests al cens del Partit, amb l'objectiu de garantir que tothom col·labora amb les finances en igualtat de condicions.
- 623 D'altra banda, i també més enllà de les fonts de finançament per dur a terme l'activitat, és de gran importància que els responsables econòmics del Partit, de tots els àmbits territorials, acompleixin els pressupostos aprovats pels òrgans pertinents, i els límits fixats tant per la legislació com l'organització, a fi de garantir l'estabilitat econòmica. En aquest sentit, el responsable econòmic territorial que no sigui diligent en la gestió dels recursos i contravingui el pressupost aprovat o els límits de despesa que siguin vigents en el moment, quedarà sotmès a una eventual sanció per la direcció del Partit.

624 Estatuts

625 TÍTOL PRELIMINAR

626 Article 1. Denominació, sigles i símbol

627 La denominació del partit és Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) i les seves sigles són PSC. El símbol del Partit és el puny i la rosa amb les quatre barres. També és marca del partit el quadrat vermell amb les sigles i la combinació d'ambdós símbols.

628 Les variacions del símbol identificatiu del Partit podran ser modificades per acord del Consell Nacional a proposta de la Comissió Executiva del Partit presentant un llibre d'estil, sense necessitat de modificació dels presents estatuts.

629 Article 2. Domicili

630 La seu central del Partit dels Socialistes de Catalunya radica al carrer Pallars, 191, de Barcelona (08005). La seva pàgina web és www.socialistes.cat i el seu correu info@socialistes.cat.

631 La pàgina web i l'adreça de correu electrònic es poden modificar per acord de la Comissió Executiva. La modificació del domicili només pot ser acordada pel Consell Nacional. Aquestes modificacions no impliquen la modificació dels Estatuts i s'han de comunicar al Registre de Partits.

632 Article 3. Àmbit d'actuació

633 L'àmbit territorial d'actuació del Partit és Catalunya. La seva actuació fora de Catalunya es regeix per aquests Estatuts fruit de l'acord que estableix el Protocol d'Unitat amb el PSOE.

634 Article 4. Finalitats

635 El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) és una organització política de dones i homes que comparteixen els valors de la llibertat, la igualtat, la fraternitat i la solidaritat, que lluiten per l'obtenció de la plenitud individual i el progrés col·lectiu de la societat amb la vocació d'eixamplar i aprofundir les conquestes de l'estat de benestar i la consecució d'una societat socialista.

636 Els seus objectius i programes són els establerts a la seva Declaració de Principis i a les resolucions dels seus Congressos i Conferències.

637 TÍTOL I. DE LA VINCULACIÓ AL PARTIT

638 **Article 5. Requisits de la vinculació**

639 La condició d'afiliat o afiliada, bé com a militant, com a afiliat o afiliada directa, o com a simpatitzant s'adquireix per mitjà de la inscripció al cens corresponent, complint els següents requisits indispensables:

640 a) Ser major d'edat i no tenir limitada, ni restringida, la capacitat d'obrar.

641 b) Acceptar aquests Estatuts, el Codi Ètic, el Model de Compliment Normatiu del Partit i tota la normativa que se'n desprengui.

642 c) Complimentar la corresponent sol·licitud d'afiliació.

643 La vinculació al Partit dels Socialistes de Catalunya és un acte totalment lliure i voluntari, com també és lliure i voluntària la renúncia a l'afiliació.

644 El Reglament de Desenvolupament Estatutari regularà els procediments, òrgans competents, terminis i garanties específiques per a la tramitació de les sol·licituds d'admissió d'afiliats i afiliades.

645 **Article 6. De la militància**

646 Qui vulgui militar al Partit ho ha de fer normalment a través de l'Agrupació corresponent al seu lloc de residència o vinculació professional, si existeix, o bé en l'àmbit temàtic de la seva activitat o interès, mitjançant la presentació d'una sol·licitud en el formulari al web www.socialistes.cat, que es traslladarà a l'Agrupació o àmbit temàtic corresponent, on s'adjuntarà la fotocòpia del seu DNI o document equivalent.

647 El procediment de validació i incorporació al cens vindrà regulat pel Reglament de Desenvolupament Estatutari.

648 **Article 7. De l'afiliació directa**

649 Els afiliats i les afiliades directes són membres del Partit, sense integrar-se a cap agrupació territorial o temàtica, però podran participar sectorialment. Només podran participar en l'elecció de la Primera Secretaria del Partit, l'elecció del candidat o candidata la Presidència de la Generalitat o a la Secretaria General del PSOE i participar en les consultes d'àmbit nacional. No podran exercir responsabilitats orgàniques de caràcter territorial. Gaudiran de la resta de drets dels i les militants i tindran els mateixos deures que els i les militants, d'acord amb la normativa del Partit. La seva afiliació no serà automàtica sinó que haurà de complir amb el que disposa el Reglament de Desenvolupament Estatutari. En cap cas es demorarà més de 15 dies hàbils.

- 650 Els afiliats i les afiliades directes tenen iguals deures i responsabilitats que els militants del PSC establerts a l'article 10 d'aquests Estatuts.
- 651 Els afiliats i les afiliades directes que deguin més de sis mesos de cotització perdran la seva condició de membres del Partit. En aquest cas passaran a ser considerats simpatitzants del Partit prèvia notificació escrita de la situació en què es troben fins que regularitzin la seva situació, menys en els casos en què es justifiquin que la manca de cotització és deguda a una situació de desocupació, o qualsevol causa de força major, que li impedeixi fer-hi front.
- 652 **Article 8. Dels i les simpatitzants**
- 653 Les persones que col·laborin o desitgin col·laborar amb el Partit sense assumir la condició de militants, hi podran estar vinculades en condició de simpatitzants, sempre que no estiguin afiliades a un altre partit, ni el potenciïn.
- 654 En aquest sentit, seran considerades simpatitzants aquelles persones que ho sol·licitin per escrit en alguna agrupació o federació del Partit o bé omplint el formulari al web www.socialistes.cat, que es traslladarà a l'agrupació o sectorial corresponent; que desenvolupin algun tipus d'activitat vinculada al Partit; o que hagin deixat de ser militants en virtut de l'article 9.f.
- 655 Les persones que acceptin formar part de les candidatures socialistes com a independents seran considerades, a tots els efectes simpatitzants i hauran de figurar inscrites en el cens corresponent i ser adscrites territorialment o temàticament, excepte que indiquin expressament el contrari.
- 656 **Article 9. Pèrdua de la condició d'afiliat o afiliada**
- 657 La condició d'afiliat o afiliada es perd pels següents motius:
- 658 a) Per baixa voluntària. Qualsevol persona afiliada del partit pot sol·licitar la baixa voluntària mitjançant escrit a la Comissió Executiva d'Agrupació, a la Comissió Executiva de Federació o a la Comissió Executiva del Partit, exposant els motius pels quals sol·licita la baixa. Aquesta baixa, un cop comprovada la seva veracitat, s'ha d'inscriure en el fitxer de persones afiliades i té efectes des de la data de la seva recepció.
- 659 b) El desenvolupament de qualsevol activitat contrària al Partit.
- 660 c) Integració oficial d'un afiliat o afiliada en la llista electoral d'un altre partit o coalició, amb la que el Partit no hagi establert una coalició electoral.
- 661 d) Assumir o acceptar càrrecs de confiança en governs que no siguin recolzats pel PSC, llevat el cas previst a l'article 10.2.c.
- 662 e) Per expulsió per les causes i com a resultat d'un expedient disciplinari tramitat d'acord amb el Títol II dels presents Estatuts.

- 663 f) Per impagament de les quotes de militància, previ requeriment.
- 664 g) L'obertura de judici oral per l'acusació de comissió de delictes dolosos greus i que puguin suposar penes privatives de llibertat comportarà la suspensió temporal de militància.
- 665 h) En cas de sentència ferma condemnatòria per la comissió de delictes dolosos greus i que comportin penes privatives de llibertat. Tanmateix, el Partit adopta el compromís d'implementar els mecanismes interns i externs per tal de rescabalar les persones afectades injustament o indegudament imputades o investigades, i restablir-les en el seu lloc i dignitat.
- 666 i) Per defunció.
- 667 j) Per expulsió com a resultat d'un expedient instruït per l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu i acordat pel Consell Nacional.

668 Article 10. Drets i deures de la militància

669 Tots els i les militants, tenen els mateixos drets i deures en el si del Partit.

670 1. Els i les militants del Partit tenen els següents DRETS:

- 671 a) Participar activament en la vida interna del Partit i en les seves campanyes. Els i les militants participaran en les reunions i Assemblees de l'organització local o plenaris de la Comissió Sectorial que els correspongui. També ho podran fer a les Assemblees i Consells dels altres nivells de l'organització, però sense veu ni vot, llevat que a la convocatòria s'hagi especificat que la sessió serà tancada i que a l'inici de la reunió se'n ratifiqui aquest caràcter.
- 672 b) Expressar lliurement les seves opinions amb total respecte envers la resta d'afiliats i afiliades i els òrgans del PSC; associar-se amb altres militants en corrents d'opinió, grups d'opinió, clubs, fòrums o d'altres plataformes on s'exerceixi el dret d'associació interna; reunir-se als locals del Partit; expressar-se a través dels seus òrgans i dirigir-se als de direcció i d'execució; presentar, rebre o demanar informació, suggeriments, crítiques i ser atesos i ateses per tots ells, tenir accés a tots els reglaments del partit i acords del Consell Nacional; rebre programes d'atenció i formació. Els i les militants joves seran informats de les activitats de la JSC. En aquest sentit, s'incentivarà l'afiliació dels menors de 30 anys i s'informarà d'aquestes noves afiliacions a l'organització de la JSC.
- 673 c) Ser elector o electora i elegible a totes les instàncies organitzatives del Partit, així com ser elegible i participar en l'elecció de candidats i candidates a càrrecs de representació pública, d'acord amb les disposicions d'aquests Estatuts i segons les condicions reglamentàries que s'estableixin.
- 674 d) Rebre el suport del Partit en cas de dificultats que derivin de l'acció política.

- 675 e) No es podrà desposseir a cap militant del Partit dels seus drets si no és en virtut d'una decisió motivada i adoptada pels òrgans competents, previ el procediment que s'estableixi en cada cas.
  - 676 f) Ser escoltat o escoltada per la Comissió de Garanties i Registre en cas que aquesta obri un expedient que l'afecti, abans no s'hagi adoptat una resolució que li sigui d'aplicació.
  - 677 g) Recórrer a la Comissió de Garanties i Registre si considera que els seus drets han estat vulnerats per un òrgan del Partit o per un altre militant. També hi podrà recórrer si considera que l'actuació d'un militant perjudica la imatge del Partit.
  - 678 h) Impugnar els acords dels òrgans del Partit que considerin contraris a la Llei o als Estatuts.
  - 679 i) Ser informats sobre la composició dels òrgans de direcció i d'administració, o sobre les decisions adoptades pels òrgans de direcció, sobre les activitats realitzades i sobre la situació econòmica.
- 680 2. Els i les militants del Partit tenen els DEURES següents:
- 681 a) El PSC fomentarà l'afiliació sindical dels seus afiliats i afiliades, prioritàriament a la UGT.
  - 682 b) Cotitzar periòdicament mitjançant domiciliació bancària. Més de 4 militants no podran compartir un mateix compte corrent. Qualsevol persona militant que degui més de sis mesos de cotització perdrà la condició de militant i passarà a tenir la de simpatitzant, prèvia notificació escrita de la situació en la que es troba, fins que es produeixi el pagament de les quotes pendents, menys en els casos en què es justifiqui que la falta de cotització és deguda a una situació d'atur, o qualsevol altra causa de força major que li impedeixi fer front al pagament. Quan un o una militant és donat de baixa per manca de pagament, ha de posar-se al corrent dels rebuts retornats si vol tornar a donar-se d'alta. No es condonaran quotes pendents de menys de cinc anys.
  - 683 c) No es podran afiliar a cap altre partit, ni en potenciaran cap altre que no sigui el PSC, llevat dels partits d'altres països membres o associats de la Internacional Socialista o al Partit Socialista Europeu o els assimilats que determini la Comissió Executiva. No podran formar part d'una candidatura a càrrecs de representació pública que no hagi estat aprovada per l'òrgan corresponent del Partit, ni podran assumir o acceptar càrrecs executius en governs en els quals el PSC no hi estigui representat, ni tampoc càrrecs d'assessorament polític directe dels integrants d'aquests governs, llevat dels corresponents en l'estructura tècnica gerencial i d'aquells que per raó de la seva naturalesa reglamentàriament es determinin.
  - 684 d) Per poder ser elector o elegible a qualsevol càrrec públic, orgànic o de representació, els i les militants hauran d'estar al corrent de les seves obligacions econòmiques amb el Partit en el moment de la seva nominació i durant tot el període d'ostentació del càrrec.
  - 685 e) Mantenir el compromís de confidencialitat de les comunicacions i debats interns en qualsevol canal i en especial als mitjans electrònics.

686 f) Conèixer i respectar els principis bàsics i els Estatuts, i el Codi Ètic, així com acatar i complir els acords vàlidament adoptats pels òrgans del Partit. Acceptar i complir el Model de Compliment Normatiu. Respectar el que disposen les lleis.

687 Article 11. Els drets i obligacions dels i les simpatitzants

688 Tots i totes les simpatitzants tenen els mateixos drets i deures.

689 1. Els i les simpatitzants tenen els següents DRETS:

690 a) Els i les simpatitzants podran participar amb veu a assemblees, sessions informatives, processos de debat intern, consulta i elecció de candidats i candidates a través de primàries i col·laborant en l'elaboració de programes electorals. Només en el cas de primàries a càrrecs públics i de consultes tindran dret a vot en les condicions que especifiqui la convocatòria.

691 b) Tindran l'obligació de conèixer els Estatuts, el Codi Ètic i el Model de Compliment Normatiu del Partit.

692 c) Rebre informació, atenció i col·laboració per part dels càrrecs institucionals i dels militants.

693 d) Elevar consultes i propostes als òrgans del Partit.

694 e) Rebre informació de les activitats i dels temes d'actualitat política i d'interès per al Partit.

695 2. Els i les simpatitzants tenen les següents OBLIGACIONS:

696 a) Respectar els principis bàsics i els Estatuts, i el Codi Ètic, així com els acords vàlidament adoptats pels òrgans del Partit. Acceptar i complir el Model de Compliment Normatiu. Respectar el que disposen les lleis.

697 b) Contribuir a l'esforç col·lectiu de tot el Partit per a l'assoliment de les seves finalitats i objectius.

698 c) Mantenir el compromís de confidencialitat de les comunicacions i debats interns en qualsevol canal i en especial als mitjans electrònics.

699 d) Per poder ser elector o elegible a qualsevol càrrec públic, orgànic o de representació, els i les simpatitzants hauran d'estar al corrent de les seves obligacions econòmiques amb el Partit en el moment de la seva nominació i durant tot el període d'ocupació del càrrec.

700 e) Mantenir una conducta d'acord amb el Codi Ètic del Partit, no fer declaracions que puguin deteriorar la imatge pública; fer acusacions greus i injustificades contra un membre del Partit (afiliat o afiliada).

- 701 TÍTOL II. DEL RÈGIM DISCIPLINARI, DE LA RESOLUCIÓ DE CONFLICTES I DEL PROCEDIMENT D'IMPUGNACIÓ D'ACORDS
- 702 CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS
- 703 **Article 12. De l'àmbit i principis rectors**
- 704 a) Les disposicions d'aquest títol seran aplicables a tots els afiliats i totes les afiliades al Partit dels Socialistes de Catalunya, en qualsevol de les seves formes de participació.
- 705 b) El règim disciplinari de les persones afiliades al PSC s'exercitarà mitjançant la Comissió de Garanties i Registre, d'acord amb els principis de tipicitat de les infraccions, contradicció, informació dels fets que ocasionin la incoació del procediment sancionador, audiència de la persona interessada, presumpció d'innocència i proporcionalitat de la sanció.
- 706 **Article 13. De l'òrgan competent**
- 707 Correspon a la Comissió de Garanties i Registre la instrucció dels expedients disciplinaris d'acord amb allò que disposen els presents Estatuts, el Reglament de Desenvolupament Estatutari i el Model de Compliment Normatiu.
- 708 **Article 14. De les notificacions**
- 709 a) A efectes de notificacions, es considerarà domicili de l'afiliat o afiliada aquell que figuri a la base de dades del Partit.
- 710 b) Igualment, es considerarà vàlida a tots els efectes de qualsevol comunicació del Partit, i en especial dels relacionats amb els expedients disciplinaris, la que es realitzi en l'adreça de correu electrònic que, a efectes de comunicació amb el Partit, hagi establert la persona afectada o bé figuri en la base de dades del Partit.
- 711 CAPÍTOL II. RÈGIM DISCIPLINARI DELS AFILIATS I LES AFILIADES DEL PARTIT
- 712 Secció 1. **DE LES FALTES**
- 713 **Article 15. Dels graus de les faltes**
- 714 Les infraccions es qualificaran com a faltes lleus, greus i molt greus.
- 715 **Article 16. De les faltes lleus**
- 716 Són faltes lleus:
- 717 a) L'insult personal a una altra persona afiliada, tenint en compte les circumstàncies de lloc, naturalesa i ocasió en què es produeixi, sempre que aquestes no revesteixin gravetat.

718 b) La pèrdua de componiment i respecte que, sense perjudici de la llibertat crítica, s'ha de guardar entre persones afiliades en qualsevol acte del Partit.

719 Article 17. De les faltes greus

720 Són faltes greus:

721 a) La privació a altres persones afiliades, per acció o omissió, dels seus drets com a militant.

722 b) La falta de solidaritat manifestada públicament en contra de les opcions adoptades pels òrgans del Partit.

723 c) No respectar la decisió en relació amb el sentit del vot, que prèviament hagi estat acordat dintre del mateix grup municipal o bé per la Comissió Executiva Local respecte a la votació d'una moció municipal.

724 d) L'obstrucció a la labor i decisions dels òrgans del Partit.

725 e) La retenció de documentació que impedeixi l'execució dels acords presos pels òrgans del Partit a qualsevol nivell.

726 f) L'ofensa personal greu a qualsevol afiliat o afiliada que menyscabi el prestigi i la imatge pública dels òrgans col·legiats del Partit, dels seus membres, quan es produeixin amb publicitat o tingui notòria transcendència.

727 g) Fer públics, per qualsevol mitjà de difusió, opinions, idees o comentaris oposats a la línia política del Partit.

728 h) Fer públics, per qualsevol mitjà de difusió, comunicacions i debats interns especialment per mitjans electrònics, trencant així el compromís de confidencialitat.

729 i) El menyspreu de la democràcia paritària a tots els àmbits.

730 Article 18. De les faltes molt greus

731 Són faltes molt greus:

732 a) La integració oficial d'un afiliat o afiliada en la llista electoral d'un altre partit o coalició amb qui el Partit no hagi establert una coalició electoral.

733 b) La subscripció o suport d'una moció de censura amb un altre partit o coalició o a iniciativa pròpia, contra alcaldes o alcaldesses o altres càrrecs electes en les llistes del PSC, excepte autorització expressa dels òrgans competents.

734 c) La subscripció o suport d'una moció de censura amb un altre partit o coalició o a iniciativa pròpia, contra alcalde o alcaldesses d'altres formacions polítiques sense l'autorització expressa dels òrgans competents.

735 d) La manca d'honradesa en el desenvolupament de qualsevol càrrec públic o orgànic, així com els derivats de la irregular administració dels fons del Partit o de l'Administració.

- 736 e) La doble afiliació en el PSC i en qualsevol altre partit, tal com diu l'art.10.2 dels presents Estatus.
- 737 f) Assumir o acceptar càrrecs de confiança en governs als quals el PSC no doni suport.
- 738 g) Menystenir la imatge dels càrrecs públics o institucions socialistes.
- 739 h) La utilització del nombre del Partit per al lucre personal.
- 740 i) Actuació contrària als acords expressament adoptats pels òrgans de direcció del Partit.
- 741 j) Qualsevol actuació que estigui fora del marc legal o que contradigui els principis del Partit o suposin una mala conducta cívica o ètica i sigui considerada com a molt greu per la Comissió de Garanties i Registre.
- 742 k) La falsedat o ocultació deliberada de dades en la declaració que se subscrigui amb motiu de la sol·licitud d'afiliació, o en aquelles que procedeixin per concurrència a processos congressuals o d'eleccions primàries, o per accés o cessament de càrrecs públics i orgànics (declaracions de béns, interessos, rendes i subscripció de compromisos ètics).
- 743 l) En cas de sentència ferma condemnatòria per la comissió de delictes dolosos greus i que comportin penes privatives de llibertat. Tanmateix, el Partit adopta el compromís d'implementar els mecanismes interns i externs per tal de rescabalar les persones afectades injustament o indegudament imputades o investigats, i restablir-les en el seu lloc i dignitat.

744 **Article 19. De la prescripció**

- 745 1. La Comissió de Garanties i Registre, en qualsevol de les seves fases, resoldrà l'arxivament de les actuacions quan tingui constatació que ha prescrit la infracció. Es notificarà a les persones interessades l'acord o resolució adoptada.
- 746 2. Les faltes prescriuen en els següents terminis:
  - 747 a) Les lleus als 3 mesos
  - 748 b) Les greus als 9 mesos
  - 749 c) Les molt greus als 18 mesos
- 750 3. El còmput dels terminis s'iniciarà en el moment de la comissió de la falta. El termini quedarà interromput per denúncia o actuació d'ofici de l'òrgan competent dins el període respectiu.

751 **Secció 2. DE LES SANCIONS**

752 **Article 20. De la motivació**

- 753 Les sancions hauran d'establir-se sempre en virtut de l'acord motivat i fonamentat, previ expedient instruït segons el procediment establert al Reglament de Desenvolupament Estatutari.

754 **Article 21. De les sancions**

755 1. Per raó de les faltes a què es refereixen els articles 16, 17 i 18 del Règim Sancionador dels presents Estatuts, podran imposar-se les següents sancions:

756 a) En els supòsits de faltes lleus: prevenció i/o suspensió de la militància fins a dos mesos.

757 b) En els supòsits de faltes greus:

758 i. Suspensió de l'afiliació per un període de temps de més de dos mesos i fins a divuit mesos.

759 ii. Inhabilitació per desenvolupar càrrecs orgànics per un període de temps de més de dos mesos i fins a divuit mesos.

760 iii. Inhabilitació per desenvolupar càrrecs públics per un període de més de dos mesos i fins a divuit mesos.

761 c) En els supòsits de faltes molt greus:

762 i. Suspensió d'afiliació de més de divuit mesos i fins a tres anys.

763 ii. Inhabilitació per desenvolupar càrrecs orgànics per un període de temps de més de divuit mesos i fins a tres anys.

764 iii. Inhabilitació per desenvolupar càrrecs públics dependents del Partit per un període de temps de més de divuit mesos i fins a tres anys.

765 iv. Separació definitiva del Partit.

766 2. Si la sanció de suspensió d'afiliació o inhabilitació per al desenvolupament de càrrec orgànic per falta greu o molt greu és per un període de 12 mesos o superior, comportarà la pèrdua definitiva de qualsevol càrrec orgànic que ostenti.

767 3. La separació definitiva del Partit comportarà en tot cas, la pèrdua dels càrrecs públics dependents del Partit que ostenti la persona sancionada.

768 4. En tot cas, se suspendrà cautelarment de manera automàtica aquells afiliats i afiliades sotmesos a un procés penal respecte dels quals s'hagi dictat interlocutòria d'obertura de judici oral per delictes relacionats amb la corrupció o delictes dolosos greus, així com la sanció d'expulsió del Partit d'aquells que hagin estat condemnats per algun d'aquests delictes.

769 **Article. 22. Dels criteris per a la graduació de les sancions**

770 1. En la determinació de la sanció, es podran considerar els següents criteris per a la seva graduació:

771 a) L'existència d'intencionalitat.

772 b) Els perjudicis causats als interessos del Partit.

- 773 c) La reincidència en el supòsit que l'afiliat o afiliada hagi estat sancionat disciplinàriament per una altra falta d'igual o major gravetat o per dos o més d'inferior gravetat.
- 774 2. Als efectes de reincidència, els antecedents de faltes comeses i sancionades no es tindran en compte si hi ha transcorregut un any des de la darrera resolució de sanció en les de caràcter lleu, dos en les greus i quatre en les molt greus.
- 775 **Article 23. Dels efectes de la suspensió d'afiliació**
- 776 1. La suspensió de l'afiliació deixa sense efectes tots els drets de militant, afiliat i afiliada directa i simpatitzant als que fan referència respectivament els articles 10.1 i 11.1 dels Estatuts del Partit.
- 777 2. No obstant això, l'afiliat o afiliada en suspensió mantindrà les seves obligacions de cotització i de respectar les decisions polítiques dels òrgans de direcció del Partit.
- 778 **Article 24. Del reingrés dels expulsats**
- 779 En cas que els afiliats i les afiliades que hagin estat expulsats del Partit vulguin demanar el seu reingrés com a afiliats, després d'un període fixat per la Comissió de Garanties i Registre, hauran de complir els requisits següents:
- 780 a) Tenir l'aprovació de l'Assemblea de l'Agrupació, a proposta de la Comissió Executiva, que elevarà la petició de reingrés a la Comissió Executiva de Federació.
- 781 b) Un cop aprovada la petició per part de la Comissió Executiva de Federació, i previ informe de la Comissió de Garanties i Registre, es considerarà de nou l'interessat o la interessada afiliat o afiliada al Partit a tots els efectes.
- 782 **Article 25. De l'eficàcia de les sancions**
- 783 La sanció imposada a un afiliat o afiliada començarà a complir-se a partir del mateix moment de l'adopció de la resolució del seu expedient.
- 784 **Secció 3. DE LA INSTRUCCIÓ DEL PROCEDIMENT DISCIPLINARI**
- 785 **Article 26. Procediment**
- 786 El procediment d'instrucció disciplinària estarà regulat pels presents Estatuts i el Reglament de Desenvolupament Estatutari.

787 CAPÍTOL III. DEL RÈGIM DISCIPLINARI DELS I LES SIMPATITZANTS

788 **Article 27.**

789 El règim disciplinari dels i les simpatitzats es regularà, exactament igual que el dels i les militants del Partit, tret en les diferències de drets i deures que tenen.

790 CAPÍTOL IV. DEL PROCEDIMENT D'IMPUGNACIÓ D'ACORDS

791 **Article 28.**

792 La impugnació d'acords dels òrgans del Partit s'ha d'interposar davant la Comissió de Garanties i Registre del Partit en el termini de deu dies des de la seva adopció. L'acord esdevé ferm si en aquest termini no es presenta cap impugnació.

793 La resolució s'ha de dictar després d'un procés contradictori en què les parts poden efectuar al·legacions en un termini de deu dies cadascun i successivament. La proposta i pràctica de proves s'ha de fer en un termini comú de deu dies. Un cop finalitzat el període de prova, ambdues parts poden exposar les seves conclusions i finalment, s'ha de dictar la resolució corresponent.

794 **TÍTOL III. DELS PRINCIPIS ORGANITZATIUS DEL PARTIT**

795 **Article 29. Els principis organitzatius**

796 L'organització del Partit es fonamenta en els principis bàsics següents:

- 797 a) La democràcia com a forma de participació de la militància en la vida del Partit.
- 798 b) El respecte a la llibertat de consciència, al lliure pensament i a la lliure expressió de cadascun dels afiliats i les afiliades. La llibertat de discussió i d'expressió serà absoluta a tots els nivells del Partit.
- 799 c) L'opció decidida per la igualtat efectiva de dones i homes en el si del Partit, per a la qual cosa s'adoptarà el principi de la democràcia paritària.
- 800 d) El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), en virtut de la seva sobirania, decideix la seva participació en organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE, i comparteix el projecte polític del Partit dels Socialistes Europeus (PSE) i de la Internacional Socialista.
- 801 e) L'afirmació de la vocació pública del nostre projecte i el compromís de ser implacables contra possibles casos de corrupció. La Comissió Executiva del Partit valorarà les mesures a prendre per raó de la gravetat o les evidències. A tal efecte, els càrrecs públics i orgànics afectats per sentències fermes per delictes dolosos greus privatives de llibertat

posaran automàticament el seu càrrec a disposició de la Comissió Executiva del Partit, que resoldrà immediatament atenent les previsions i principis del nostre Codi Ètic, i donarà obligatòriament trasllat a la Comissió de Garanties i Registre i a la Comissió Electoral. Així mateix, el Partit adopta el compromís d'implementar els mecanismes interns i externs per tal de rescabalar les persones afectades injustament o indegudament imputades o investigades i restablir-les en el seu lloc i dignitat.

- 802 f) El respecte envers les decisions que adoptin els òrgans competents del Partit, dins del qual hi haurà una sola estructura orgànica, una sola política i una sola acció comuna, d'acord amb les resolucions que es prenguin en el Congrés. Per assolir-ho, aquestes decisions s'hauran de divulgar entre els afiliats i les afiliades.
- 803 g) La flexibilitat per estimular els canals creatius i de debat, simplificant la reglamentació interna, per aconseguir una organització àgil, transparent i comprensible, tot cercant la connectivitat d'interessos i esforços.
- 804 h) L'elecció periòdica dels òrgans de direcció, d'execució i de control, i la possibilitat de revocar-los totalment o parcialment.
- 805 i) L'autonomia dels seus òrgans, dins de la competència estatutària de cadascun d'ells.
- 806 j) El caràcter col·legiat dels òrgans de direcció, d'execució i de control.
- 807 k) La presència de les posicions minoritàries en l'elecció dels òrgans de direcció de tots els nivells, procurant també la presència de representants de la societat civil, del moviment associatiu, sindical, del món cultural i dels àmbits professionals que facin del PSC un partit cada vegada més obert i arrelat a la societat.
- 808 l) El debat polític permanent en els diferents nivells de l'organització com a instrument per aprofundir en el coneixement i la síntesi de les diferents posicions existents en el partit i per a l'adopció de decisions en funció de criteris polítics.
- 809 m) La formació continuada i la qualificació dels i les militants, com a motors de dinamització i interacció internes, i de potenciació de la cultura, els valors, les destreses i actituds polítiques socialistes, per a la renovació de les idees, la contribució al canvi social i l'enfortiment de la nostra organització. A tal efecte, al nou o a la nova militant se li proporcionarà un exemplar del Codi Ètic, dels Estatuts i del Model de Compliment Normatiu del Partit i serà informat o informada sobre els canals d'informació i participació que té al seu abast. Haurà de fer el curs d'acollida adreçat als nous militants, que organitzarà preferentment l'Escola de Formació Xavier Soto.
- 810 n) Afavorir la participació dels afiliats i les afiliades en la presa de decisions i en la renovació dels responsables institucionals i orgànics, aplicant el principi de transparència, la limitació de mandats, un sistema d'incompatibilitats i evitant l'acumulació de càrrecs.
- 811 o) L'assumpció del principi de federalisme, la descentralització i el principi de subsidiarietat com a criteri de distribució de recursos i competències entre els diferents nivells de l'organització.

- 812 p) La transparència en la presa de decisions de tots els òrgans competents del Partit, garantint-ne la divulgació.
- 813 q) La incompatibilitat en l'exercici de determinats càrrecs i funcions dins i fora del Partit, d'acord amb allò que s'estableix en aquests Estatuts i a les normes legals en vigor.
- 814 r) La presència en els òrgans d'execució de membres no vinculats totalment o parcialment a l'exercici de l'activitat institucional.
- 815 s) El compromís amb la sostenibilitat econòmica i financera de l'organització a curt i llarg termini.
- 816 t) La conciliació entre l'activitat política i les activitats personals i familiars.
- 817 u) Afavorir i fomentar les trobades i intercanvis internacionals per estar a l'avantguarda dels nous moviments d'esquerra i compartir experiències.
- 818 v) La utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) com a instruments d'informació, de formació i de participació dels afiliats i les afiliades.

819 TÍTOL IV. DELS ÒRGANS DEL PARTIT

820 En el Partit existeixen, en els diferents nivells, els òrgans de direcció política i control de la gestió (Congrés, Consells, Assemblees i Comissions) i els òrgans executius encarregats de la gestió efectiva del dia a dia (Comissions Executives).

821 CAPÍTOL I. DELS ÒRGANS DE DIRECCIÓ POLÍTICA DEL PARTIT

822 **Article 30.**

823 1. Congrés del Partit

824 2. Consell Nacional

825 Secció 1. **EL CONGRÉS DEL PARTIT**

826 **Article 31. Naturalesa i funcions**

827 El Congrés és l'òrgan que ostenta la màxima representació de la voluntat del Partit dels Socialistes de Catalunya i, per tant, és el seu màxim òrgan de decisió, debat i participació.

828 Al Congrés del Partit li corresponen les funcions següents:

829 a) Reformar els Estatuts.

830 b) Elaborar l'estratègia i la línia política.

831 c) Aprovar o rebutjar la gestió dels òrgans de direcció, de control i d'execució.

- 832 d) Ratificar el primer secretari o la primera secretària del Partit, elegit mitjançant sufragi directe i secret de tots els i les militants del Partit.
- 833 e) Elegir la Comissió Executiva del Partit.
- 834 f) Elegir els i les membres de la Comissió de Garanties i Registre, de la Comissió de Control Financer i l'oficial de compliment de l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu.
- 835 g) Elegir el president o la presidenta del Consell Nacional.
- 836 h) Valorar i actualitzar el protocol de relacions amb el PSOE sempre que figuri a l'Ordre del Dia.
- 837 i) Elegir 50 membres del Consell Nacional.

838 Article 32. Composició

- 839 El Congrés del Partit està constituït pels delegats i delegades elegits democràticament per les Agrupacions, en funció del seu cens, i per una representació de les organitzacions sectorials del Partit.
- 840 El cens serà tancat en el moment de la convocatòria del Congrés d'acord amb el Reglament de Desenvolupament Estatutari, on es regularà la composició, convocatòria i funcionament del Congrés.
- 841 Els delegats i delegades de les Agrupacions mai superaran el 10% de la militància en el dia de la convocatòria del Congrés.
- 842 Els membres de la Comissió Executiva del Partit, del Consell Nacional, de la Comissió de Garanties i Registre, de la Comissió de Control Financer i de l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu que no siguin delegats o delegades podran participar en el Congrés, però en cap cas no hi tindran dret a vot.

843 Article 33. Convocatòria i acords

- 844 El Congrés es reuneix amb caràcter ordinari entre el tercer i el quart any des de la celebració del Congrés Ordinari anterior, a convocatòria del Consell Nacional. Amb caràcter extraordinari es pot reunir a convocatòria del Consell Nacional, de la Comissió Executiva del Partit, o bé quan ho sol·liciti per escrit un 30% dels i les militants del Partit.
- 845 El Congrés Ordinari es convocarà amb 3 mesos hàbils d'antelació i la convocatòria, que contindrà una proposta d'ordre del dia i el document marc, serà distribuïda de manera immediata entre les organitzacions del Partit. Les Agrupacions i les Organitzacions Sectorials del Partit disposaran de 30 dies per formular suggeriments sobre l'ordre del dia. 30 dies abans de la data de celebració del Congrés, les Agrupacions, les Organitzacions

Sectorials i els i les militants rebran l'informe de gestió de la Comissió Executiva del Partit i de la resta d'òrgans del Partit.

846 Circumstàncies especials poden obligar a la realització d'un Congrés Extraordinari. En aquest cas, s'haurà de convocar amb una antelació mínima de 30 dies naturals. En el Congrés Extraordinari únicament es podrà discutir sobre els assumptes que es proposin a l'ordre del dia de la convocatòria.

847 Mitjançant el Reglament de Desenvolupament Estatutari, aprovat pel Consell Nacional, es regularan les particularitats dels congressos ordinaris i extraordinaris del Partit, tot respectant les normes estatutàries.

848 Els acords del Congrés del Partit es prenen per majoria simple. Es requereix el vot favorable d'almenys la meitat més un dels vots quan es tracti d'aprovar o ratificar la modificació dels Estatuts.

849 Totes les resolucions i conclusions aprovades pel Congrés del Partit són vinculants per a tots els afiliats i totes les afiliades, per a tots els òrgans, càrrecs orgànics i càrrecs institucionals del Partit.

850 Secció 2. **EL CONSELL NACIONAL**

851 **Article 34. Naturalesa i funcions**

852 El Consell Nacional és l'òrgan màxim de decisió del Partit entre congressos. La seva principal funció és definir les grans línies d'acció política entre cada Congrés i controlar l'acció de la Comissió Executiva del Partit. Entre d'altres, també són funcions del Consell Nacional:

853 a) Aprovar els pressupostos i les actes de disposició patrimonial.

854 b) Debatre anualment els informes de gestió dels òrgans competents en cada cas, inclús amb la possibilitat de revocació o cessament de tots o part dels membres de la Comissió Executiva.

855 c) Nomenar una Comissió Gestora en cas de dimissió o moció de censura al primer secretari o primera secretària i, en últim cas, convocar un Congrés Extraordinari.

856 d) Convocar el Congrés Ordinari del Partit.

857 e) Convocar el Congrés Extraordinari del Partit.

858 f) Resoldre recursos procedents de la Comissió de Garanties i Registre.

859 g) Resoldre els expedients de l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu lligats al Model de Compliment Normatiu.

860 h) Elegir els membres del PSC al Comitè Federal del PSOE

- 861 i) Aprovar els programes i les candidatures electorals, així com les possibles coalicions.
- 862 j) Ratificar qualsevol acord electoral i de govern amb altres partits.
- 863 k) Cobrir les vacants que es produeixin a la Comissió Executiva del Partit per dimissió, revocació o altres causes. El Consell podrà cobrir vacants de la Comissió Executiva del Partit fins a un 50% del total dels seus membres elegits pel Congrés, tret dels membres nats. En el cas de dimissió del 51% dels membres de la Comissió Executiva del Partit, el Consell Nacional convocarà un Congrés Extraordinari per elegir una nova Comissió Executiva.
- 864 l) Cobrir les vacants que es produeixin en la Comissió de Garanties i Registre, en la Comissió de Control Financer, a l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu i entre els i les representants al Comitè Federal del PSOE.
- 865 m) Aprovar el Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 866 n) Constituir, com a mínim, les següents comissions: Organització i Reglaments i la Comissió Electoral.
- 867 o) Convocar consultes per a la presa de decisions polítiques de gran importància, d'acord amb allò que s'estableix en aquests Estatuts.
- 868 p) Convocar primàries per a l'elecció dels diferents caps de llista del Partit.
- 869 q) Debatre i aprovar, si escau, resolucions sobre política general.
- 870 r) Aprovar quotes extraordinàries, a proposta de la Comissió Executiva del Partit

871 Article 35. Composició

872 Són components del Consell Nacional:

- 873 a) Els i les representants elegits per les Federacions a raó d'un o una representant per cada 100 militants censats o fracció superior a 50, amb la garantia que totes les Federacions tinguin representant, per a la qual cosa s'utilitzarà el cens del Congrés.
- 874 b) Els 50 membres elegits pel Congrés
- 875 c) Primers secretaris i primeres secretàries de les Federacions que no siguin consellers i conselleres per altres conceptes.
- 876 d) Els i les membres del Partit al Comitè Federal del PSOE.
- 877 e) 10 representants de la JSC que siguin membres del Partit.
- 878 f) Una representació de les organitzacions sectorials del Partit, que serà un màxim del 2% dels membres elegits per les federacions.
- 879 g) Els i les representants, fins a un màxim de 15, elegits i elegides per les organitzacions adherides d'acord amb allò que s'estableix en el seu conveni i amb un màxim d'un o una per organització, sempre que siguin membres del Partit.

- 880 h) Seran membres, amb veu i vot, els expresidents i ex-primers secretaris del Partit
- 881 i) Seran membres amb veu, però sense vot, els membres de la Comissió Executiva i el president o presidenta del Consell Nacional de l'anterior mandat congressual que hagin deixat de ser-ho, per un únic mandat.
- 882 j) Els membres de la Comissió Executiva del Partit tindran la consideració de membres del Consell Nacional, però no podran votar en els aspectes relacionats amb la seva gestió.
- 883 El mandat dels membres del Consell Nacional serà el comprès entre Congrés ordinari i Congrés ordinari del Partit. Els membres del Consell Nacional representants de les Federacions seran elegits als seus respectius Congressos o Assemblees de Federació.
- 884 Es perdrà la condició de conseller nacional després de tres absències consecutives sense justificar o quatre absències consecutives justificades a sessions ordinàries. La mesa del Consell Nacional enviarà una comunicació al o la membre del Consell Nacional afectat, a l'Executiva del Partit i a la Federació, la sectorial o a l'organització a la qual representa. Fetes les al·legacions oportunes davant la mesa del Consell Nacional i en cas de pèrdua definitiva de la condició de conseller o consellera nacional la Federació, sectorial o organització a la qual representa elegirà un nou conseller o nova consellera entre els seus i les seves membres. En aquest cas, el conseller cessat no podrà ser elegit de nou conseller o consellera dins del mateix mandat.
- 885 Hi assistiran amb veu, però sense vot, els i les membres titulars de les Comissions de Garanties i Registre, de Control Financer i de l'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu, així com els diputats i les diputades al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Parlament Europeu, els senadors i les senadores, i els alcaldes i les alcaldesses del PSC de poblacions de més de 50.000 habitants, que no siguin membres del Consell Nacional per altres conceptes. Podran assistir sense veu ni vot les i els militants del partit sempre que la sessió del Consell no sigui tancada.
- 886 **Article 36. Convocatòria i acords**
- 887 El Consell Nacional es reunirà en sessió ordinària una vegada cada tres mesos a instàncies de la Mesa del Consell Nacional, i en sessió extraordinària, a instàncies de la Comissió Executiva del Partit, del Consell a través de la Mesa o mitjançant instància consignada per escrit i signada per una quarta part dels consellers i conselleres. El funcionament del Consell Nacional estarà regulat, a més del que s'estableix en aquests Estatuts, pel Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 888 La convocatòria ordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic. A la convocatòria s'hi ha d'adjuntar l'ordre del dia i la documentació necessària

- 889 Amb caràcter extraordinari, el Consell Nacional es pot reunir a convocatòria del mateix Consell Nacional, de la Comissió Executiva del Partit, o bé quan ho sol·liciti per escrit un 25% dels seus membres. La convocatòria extraordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de vint-i-quatre hores a la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic.
- 890 La Mesa del Consell constarà d'una Presidència, dues Vicepresidències i quatre Secretaries, i la seva funció serà impulsar l'acció del Consell. La Presidència serà elegida pel Congrés del Partit, i la resta de la Mesa serà elegida en la primera reunió del Consell Nacional, després del Congrés del Partit.
- 891 La Mesa facilitarà el debat i donarà a conèixer els debats, les propostes i els acords del Consell Nacional al conjunt dels afiliats i afiliades per correu electrònic i a través de la web del Partit, que oferirà en directe la part oberta a la premsa de les sessions del Consell.
- 892 Els acords del Consell Nacional es prenen per majoria simple. Totes les resolucions i conclusions aprovades pel Consell Nacional són vinculants per a totes les persones afiliades, per a tots els òrgans, càrrecs orgànics i càrrecs institucionals del Partit.
- 893 **Article 37. Les Comissions del Consell**
- 894 Les Comissions són els òrgans dinamitzadors del Consell. Les seves funcions i composició vindran determinades per aquests Estatuts i pel Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 895 La Comissió d'Organització i Reglaments tindrà la funció de redactar les diferents propostes reglamentàries per ser elevades i aprovades, si escau, pel Consell Nacional.
- 896 La Comissió Electoral tindrà com a funcions essencials proposar candidatures a càrrecs electes en els casos en què així s'estableixi, informar sobre les candidatures presentades per les organitzacions del Partit per ser ratificades pel Consell Nacional, i impulsar el compliment estricte d'allò que estableixen els Estatuts i Reglaments del Partit pel que fa a la confecció, votació i ratificació de candidatures a càrrecs electes. Aquesta Comissió estarà formada pel primer secretari o primera secretària, el secretari o secretària d'Organització del Partit, el secretari o secretària de Polítiques de les Dones, el primer secretari o primera secretària de la JSC, dos membres més de la Comissió Executiva del Partit en funció del procés electoral del qual es tracti, i consellers i conselleres nacionals que tinguin el suport manifestat per escrit de 20 consellers i conselleres nacionals. Cada conseller o consellera nacional només podrà signar un escrit d'aquesta naturalesa. A les reunions de la Comissió Electoral del Partit podran ser presents amb veu els i les caps de llista corresponents a cada candidatura considerada.
- 897 El resultat de les seves deliberacions haurà de justificar la idoneïtat dels candidats i candidates proposats al Consell Nacional. Es farà públic i es comunicarà a tota la militància.

898 Independentment dels canals informatius emprats pel Consell, els consellers i conselleres nacionals elegits hauran d'informar de les deliberacions i acords presos a les sessions del Consell Nacional tant al seu Consell de Federació, com a l'Assemblea de la seva Agrupació immediatament posteriors al del Consell Nacional.

899 Mitjançant el Reglament de Desenvolupament Estatutari, s'establirà tot allò no previst en aquests Estatuts.

900 CAPÍTOL II. DELS ÒRGANS D'EXECUCIÓ POLÍTICA DEL PARTIT

901 Secció 1. **LA PRIMERA SECRETARIA**

902 **Article 38. De la Primera Secretaria**

903 La Primera Secretaria del Partit dirigeix i coordina el treball de la Comissió Executiva i ostenta la seva màxima representació.

904 **Article 39. De la seva elecció**

905 a) El primer secretari o la primera secretària serà elegit per sufragi universal i secret de tota la militància del Partit i de la JSC; per a aquest procés s'utilitzarà el cens del Congrés.

906 b) El procediment d'elecció del primer secretari o primera secretària serà regulat al Reglament de Desenvolupament Estatutari, aprovat pel Consell Nacional.

907 c) El o la militant que vulgui ser precandidat o precandidata haurà de presentar davant l'autoritat electoral del Partit la seva intenció de presentar-s'hi, juntament amb un document polític, un altre d'organitzatiu, la seva estructura de Comissió Executiva del Partit i les seves esmenes als Estatuts del Partit.

908 d) Els documents presentats per la candidatura electa a les primàries seran incorporats als dictàmens que es discutiran al Congrés.

909 e) El seu mandat està comprès entre Congrés Ordinari i Congrés Ordinari del Partit, llevat dels casos previstos a l'article 40.

910 **Article 40. De la seva destitució**

911 Poden ser causes de destitució del primer secretari o la primera secretària:

912 a) Renúncia

913 b) Defunció

914 c) Vot de Censura

- 915 El vot de censura haurà de comptar amb l'aval del 25% de la militància i es presentarà per escrit a la Mesa del Consell Nacional juntament amb les signatures. Un cop reconeguda l'autenticitat de les signatures, entre els 15 i 21 dies següents es procedirà a la votació de manera secreta de tots els i les militants. Per tal que el vot de censura prosperi haurà de superar el 51% a favor dels vots emesos.
- 916 En cas de destitució o dimissió de la persona que ocupa la Primera Secretaria, en el termini màxim d'un mes se celebrarà el procés d'elecció d'un nou primer secretari o nova primera secretària, que haurà de ser ratificada en un Congrés Extraordinari.
- 917 **Article 41. De les seves funcions**
- 918 Són funcions de la Primera Secretaria, a més de les funcions que té la Comissió Executiva del Partit, les següents:
- 919 a) Representació política del Partit
- 920 b) Dirigir i coordinar el treball de la Comissió Executiva del Partit
- 921 c) Impulsar l'activitat política i orgànica del Partit, que es basarà en les resolucions congressuals i del Consell Nacional
- 922 Secció 2. **LA COMISSIÓ EXECUTIVA DEL PARTIT**
- 923 **Article 42. Naturalesa i funcions**
- 924 La Comissió Executiva del Partit ostenta la representació legal del Partit i és el seu òrgan executiu.
- 925 La Comissió Executiva té com a funcions principals:
- 926 a) Aplicar la política de pactes a tots els nivells.
- 927 b) L'administració i gestió del Partit, de les seves finances i patrimoni.
- 928 c) Garantir el funcionament regular de les organitzacions del Partit.
- 929 d) Elaborar i mantenir el cens dels i les militants i simpatitzants.
- 930 e) El cobrament de les quotes i procedir a tramitar les baixes per incompliment de les obligacions descrites a l'article 10.2.b.
- 931 f) Designar el o la responsable de la gestió economicofinancera.
- 932 g) Estarà facultada per realitzar tots els actes de domini, de crèdit i d'administració per al desenvolupament de les activitats del Partit, d'acord amb les decisions del Consell Nacional, al qual retrà comptes.

- 933 h) Atorgar poders a efectes de tot allò que s'ha esmentat abans a un o més dels seus membres perquè aquests actuïn de manera conjunta o individual, i també podrà atorgar altres poders.
- 934 i) Podrà impulsar consultes a la militància sobre els assumptes d'actualitat política que seran regulades al Reglament de Desenvolupament Estatutari aprovat pel Consell Nacional
- 935 j) Designar els càrrecs públics no electius i de representació que siguin competència del Partit. En qualsevol cas, la Comissió Executiva retrà comptes al Consell Nacional sobre la idoneïtat d'aquestes designacions.
- 936 k) Correspon també a la Comissió Executiva la coordinació amb la Comissió Executiva de la Joventut Socialista de Catalunya, donant suport a la seva actuació política.
- 937 l) Establir en cada moment l'articulació parlamentària més adequada i eficaç perquè s'expressi amb claredat el perfil propi del socialisme català, però aquesta sempre haurà d'estar d'acord amb els programes aprovats pel Partit i amb la Resolució Política del Congrés.
- 938 m) Organitzar i dirigir les campanyes electorals.
- 939 n) Mantenir relacions amb altres grups polítics, sindicals i socials.
- 940 o) Altres facultats que aquests Estatuts i el Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit li atorguin
- 941 p) Nomenament de Comissions Gestores a federacions i agrupacions
- 942 q) Aprovar les mocions de censura contra governs a qualsevol nivell. Les mocions de censura al president de la Generalitat i el Consell Executiu hauran de ser ratificades pel Consell Nacional.

943 Article 43. Composició

- 944 La Comissió Executiva del Partit s'estructura en un plenari i una comissió permanent elegida pel Plenari.
- 945 La composició de la Comissió Executiva estarà formada pel nombre de secretaris i secretàries que siguin elegides pel Congrés i es podrà modificar per acord del Consell Nacional.
- 946 • Seran membres nats de la Comissió Executiva els militants del PSC següents:
- 947 • El o la cap de llista del PSC per Barcelona a les Eleccions Generals
- 948 • Els i les alcaldables del PSC a les ciutats de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona
- 949 • Els membres de la Comissió Executiva Federal del PSOE
- 950 • Els o les membres del Consell de Ministres

- 951 • El coordinador o la coordinadora dels diputats i diputades, i dels senadors i senadores del PSC a les Corts Generals
- 952 • El coordinador o la coordinadora dels eurodiputats del PSC al Parlament Europeu
- 953 • Els o les portaveus socialistes a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis
- 954 • Els o les representants del PSC a la Comissió Executiva de la Federación Española de Municipios y Provincias
- 955 I també:
- 956 • El primer secretari o la primera secretària de la JSC
- 957 • Un o una representant d'Unitat d'Aran
- 958 El mandat dels membres de la Comissió Executiva serà el temps que transcorri entre Congrés Ordinari i Congrés Ordinari, llevat dels casos previstos a l'article 40.
- 959 Per tal de fomentar el debat d'idees, la Comissió Executiva podrà convidar de manera puntual i específica, sense necessitat d'acord del Consell Nacional, experts i persones de reconegut prestigi o trajectòria professional i/o personal que puguin exposar temes concrets d'interès de la Comissió Executiva.
- 960 A proposta del primer secretari o primera secretària, la Comissió Executiva podrà nomenar delegats i delegades per desenvolupar tasques polítiques concretes de les quals hauran de donar compte a la mateixa Comissió Executiva.
- 961 Amb caràcter bimensual es podrà celebrar una reunió entre una delegació de l'Executiva amb les primeres secretàries de les Federacions.
- 962 **Article 44. Convocatòria i acords**
- 963 El plenari de la Comissió Executiva es reunirà almenys una vegada al mes de manera ordinària a instàncies del primer secretari o de la primera secretària i de manera extraordinària quan l'actualitat política així ho demani.
- 964 La convocatòria ordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de set dies naturals a la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic. A la convocatòria s'hi ha d'adjuntar l'ordre del dia i la documentació necessària amb l'extracte dels acords de la sessió anterior.
- 965 Els acords del plenari de la Comissió Executiva del Partit es prenen per majoria simple
- 966 La Comissió Executiva elaborarà el seu propi Reglament de funcionament intern, que haurà de contemplar obligatòriament la periodicitat i la modalitat de les seves reunions, el sistema de convocatòria i el mètode d'adopció de les seves decisions, i el presentarà per al seu

coneixement en la primera reunió ordinària del Consell Nacional. Es valorarà que les reunions de la Comissió Executiva es descentralitzin per a facilitar el contacte directe amb les Federacions del Partit.

967 La Comissió Permanent de la Comissió Executiva es reunirà setmanalment de manera ordinària a instàncies del primer secretari o de la primera secretària, i de manera extraordinària quan l'actualitat política així ho demani.

968 La convocatòria ordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de dos dies naturals a la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic. A la convocatòria s'hi ha d'adjuntar l'ordre del dia i la documentació necessària amb l'extracte dels acords de la sessió anterior.

969 CAPÍTOL III. DELS ÒRGANS DE CONTROL

970 **Article 45.**

971 Els òrgans de control del Partit són:

972 1. Comissió de Garanties i Registre

973 2. Comissió de Control Financer

974 3. Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu

975 Secció 1. **LA COMISSIÓ DE GARANTIES I REGISTRE**

976 **Article 46. Naturalesa i funcions**

977 La Comissió de Garanties i Registre és l'encarregada de:

978 a) Preservar el compliment dels Estatuts i del Reglament de Desenvolupament Estatutari.

979 b) Defensar els drets dels afiliats i afiliades quan aquests hagin estat lesionats per algun òrgan del Partit o per algun altre afiliat o afiliada.

980 c) Tutelar les garanties democràtiques en els processos d'elecció i de decisió en totes les instàncies del Partit, incloent-hi les eleccions primàries i els referèndums.

981 d) Fer respectar el pluralisme intern i la llibertat d'opinió, d'expressió i de debat, i defensar els drets dels corrents, grups d'opinió, clubs, fòrums i plataformes de debat.

982 e) Vetllar pel correcte desenvolupament dels procediments disciplinaris.

983 f) Vetllar per l'aplicació dels principis inclosos en el Codi Ètic del Partit.

- 984 g) Vetllar perquè els candidats i les candidates a càrrecs públics electes o de designació per part del Partit presentin una declaració de béns i activitats en el moment de la seva elecció o designació.
- 985 El pressupost del Partit preveurà els mitjans materials i personals necessaris perquè la Comissió de Garanties i Registre pugui desenvolupar les seves funcions.
- 986 La Comissió de Garanties i Registre podrà actuar d'ofici o a partir del requeriment de qualsevol afiliat o afiliada. La Comissió de Garanties i Registre podrà anul·lar els procediments interns que hagin vulnerat allò que s'estableix en els Estatuts i en el Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit.
- 987 La Comissió de Garanties i Registre podrà suspendre cautelarment de militància qualsevol afiliat o afiliada a qui s'hagi obert expedient, sempre que es pugui argumentar la necessitat d'adoptar aquesta mesura per tal d'evitar danys a l'organització. Si la resolució de la Comissió de Garanties i Registre és negativa o no es pronuncia en el termini establert a l'acord de suspensió, la persona recuperarà la plenitud dels seus drets d'afiliació en cas que li hagin estat suspesos. En tots els casos, l'afiliat o afiliada afectada podrà tenir accés a tota la informació disponible a l'expedient corresponent.
- 988 Les Comissions Executives de qualsevol nivell seran executores de les decisions adoptades per la Comissió de Garanties i Registre. Només en cas de circumstàncies d'especial gravetat, la Comissió Executiva del Partit podrà adoptar, amb caràcter preventiu, mesures que consisteixin en la dissolució o cessament en les seves funcions dels òrgans o col·lectivitats del Partit que hagin adoptat decisions o actituds que perjudiquin o puguin perjudicar el Partit.
- 989 Igualment, si es produeixen aquests tipus de circumstàncies, la Comissió Executiva del Partit podrà acordar, amb caràcter preventiu, la suspensió de militància d'un afiliat o afiliada. En aquest cas, haurà de tramitar les actuacions a la Comissió de Garanties i Registre per tal que obri l'expedient corresponent com més aviat millor. En qualsevol dels dos casos, la decisió de la Comissió Executiva del Partit podrà ser recorreguda davant de la Comissió de Garanties i Registre i, la d'aquesta, davant del Consell Nacional.
- 990 **Article 47. Composició**
- 991 La Comissió de Garanties i Registre estarà formada per un president o una presidenta, deu vocals i cinc suplents. Els i les integrants de la Comissió de Garanties i Registre hauran de tenir un mínim de quatre anys d'antiguitat en el Partit.
- 992 Els i les membres de la Comissió de Garanties i Registre no podran:
- 993 a) Treballar o prestar serveis professionals per al Partit
- 994 b) Ser membres de la Comissió Executiva del Partit

- 995 Tots els membres de la Comissió de Garanties i Registre seran elegits pel Congrés i només retrans comptes davant del següent Congrés Ordinari del Partit. El Consell Nacional podrà elegir un nou o una nova membre en cas de baixa.
- 996 El mandat dels membres de la Comissió de Garanties i Registre comprendrà des de Congrés Ordinari fins al següent Congrés Ordinari.
- 997 **Article 48. Convocatòria i acords**
- 998 El funcionament de la Comissió de Garanties i Registre vindrà determinat pel Reglament de Desenvolupament Estatutari, aprovat pel Consell Nacional.
- 999 Les resolucions de la Comissió de Garanties i Registre han de ser motivades i són apel·lables davant del Consell Nacional i, en darrera instància, davant del Congrés Ordinari del Partit.
- 1000 Secció 2. **LA COMISSIÓ DE CONTROL FINANCER**
- 1001 **Article 49. Naturalesa i funcions**
- 1002 La Comissió de Control Financer és l'òrgan que s'encarrega de supervisar l'administració econòmica i patrimonial del partit, i de comprovar que s'ajusta a les resolucions dels òrgans competents.
- 1003 Per al correcte desenvolupament de les seves tasques, podran sol·licitar la col·laboració d'experts comptables.
- 1004 La Comissió de Control Financer elaborarà un informe previ a la presentació, per part de la Comissió Executiva del Partit, del pressupost anual del Partit i del compte liquidat de l'exercici anterior.
- 1005 **Article 50. Composició**
- 1006 La Comissió és elegida pel Congrés i està integrada per un president o una presidenta i 4 vocals, coneixedors de la matèria.
- 1007 El mandat dels membres de la Comissió de Control Financer comprendrà des de Congrés Ordinari fins al següent Congrés Ordinari.
- 1008 Els i les membres de la Comissió de Control Financer no podran:
- 1009 a) Treballar o prestar serveis professionals per al Partit
- 1010 b) Ser membres de la Comissió Executiva del Partit

1011 Article 51. Convocatòria i acords

1012 El Consell Nacional aprovarà el Reglament de Desenvolupament Estatutari on es regularà el funcionament de la Comissió de Control Financer. En qualsevol cas, la Comissió retrà compte de la seva gestió:

- 1013** • Davant del Congrés Ordinari del Partit
- 1014** • Un cop a l'any, davant del Consell Nacional
- 1015** • Cada vegada que ho demani el Consell Nacional

1016 Secció 3. ÒRGAN DE CONTROL DEL MODEL DE COMPLIMENT NORMATIU

1017 Article 52. Naturalesa i funcions

1018 L'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu és l'encarregat de la coordinació dels diferents recursos existents en el Partit per a la prevenció i detecció de riscos penals.

1019 El Reglament de Desenvolupament Estatutari, aprovat pel Consell Nacional, regularà les funcions i el funcionament d'aquest òrgan.

1020 Les funcions de l'òrgan de control del Model de Compliment Normatiu són:

- 1021** 1. Impulsar i supervisar la implementació i eficàcia del sistema de gestió de Compliment Normatiu.
- 1022** 2. La supervisió i control del compliment del Model de Compliment Normatiu per part dels membres del PSC.
- 1023** 3. Realitzar auditoria interna.
- 1024** 4. Gestionar el canal de denúncies i vetllar per la correcta aplicació de les garanties inherents al canal de denúncies.
- 1025** 5. Vetllar pels drets i interessos del denunciant i per la seva confidencialitat.
- 1026** 6. Presentar davant del Consell Nacional els informes corresponents a la seva gestió.

1027 Pel correcte funcionament de la comissió de l'òrgan de control del Model de Compliment Normatiu, el partit haurà de facilitar-ne els mitjans materials, tècnics i personals necessaris.

1028 Article. 53. Composició

1029 La composició de l'òrgan de control del Model de Compliment Normatiu és:

- 1030** • Oficial de Compliment
- 1031** • El o la responsable economicofinancer del Partit
- 1032** • El o la responsable dels serveis jurídics del Partit

- 1033 L'oficial de Compliment serà elegit pel Congrés i podrà ser substituït, en cas de renúncia o per defunció, per aprovació del Consell Nacional. L'oficial de Compliment no podrà:
- 1034 1. Ser treballador o treballadora del Partit
- 1035 2. Prestar serveis tècnics al Partit
- 1036 3. Ostentar cap càrrec electe o de designació
- 1037 4. Ostentar cap càrrec orgànic dins de l'estructura del Partit
- 1038 El mandat de l'oficial de Compliment comprendrà des del Congrés Ordinari fins al següent Congrés Ordinari.
- 1039 **Article. 54. Convocatòria i acords**
- 1040 L'Òrgan de Control del Model de Compliment Normatiu es reunirà amb l'assiduitat que consideri necessari, o almenys, un cop al trimestre. De cada reunió s'aixecarà una acta amb els acords adoptats pels assistents de manera unànime.
- 1041 La metodologia i format de les reunions estarà regulat pel Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit.
- 1042 TÍTOL V. ESTRUCTURA DEL PARTIT
- 1043 **Article 55. Principis generals de l'organització territorial**
- 1044 El Partit dels Socialistes de Catalunya s'organitza territorialment en els àmbits d'Agrupació i de Federació.
- 1045 Les organitzacions territorials del Partit estan subjectes políticament i organitzativament als òrgans de direcció del Partit.
- 1046 L'organització territorial (Agrupacions i Federacions) tindrà com a mínim una Comissió Executiva i una assemblea.
- 1047 CAPÍTOL I. LES FEDERACIONS
- 1048 **Article 56. Naturalesa i funcions**
- 1049 Les Federacions són la representació del Partit en el seu àmbit d'actuació. Les Federacions estan formades per les Agrupacions del seu territori. Així mateix, podran crear regions, o organitzacions comarcals, segons les seves realitats territorials, que es dotaran dels òrgans que es considerin adients per millorar l'eficiència de l'organització.

- 1050 Els objectius de les Federacions són:
- 1051 a) Impulsar la implantació i descentralització territorial
  - 1052 b) Aplicar en el seu àmbit la política general i específica del Partit
  - 1053 c) Establir mecanismes de relació i presència al territori
  - 1054 d) Impulsar el creixement del Partit en el seu àmbit territorial
  - 1055 e) Mantenir les relacions amb les organitzacions del Partit d'àmbit superior
- 1056 Les Federacions estan dotades de recursos i de capacitat normativa per a la consecució dels seus objectius. Al Partit existeixen les Federacions següents:
- 1057 I. Comarques Gironines (Gironès, Garrotxa, Alt Empordà, Baix Empordà, Selva, Ripollès, Cerdanya i Pla de l'Estany)
  - 1058 II. Maresme
  - 1059 III. Vallès Oriental (Vallès Oriental i Moianès)
  - 1060 IV. Vallès Oest
  - 1061 V. Barcelonès Nord
  - 1062 VI. Barcelona
  - 1063 VII. L'Hospitalet
  - 1064 VIII. Baix Llobregat
  - 1065 X. Alt Penedès – Garraf
  - 1066 XI. Bages, Berguedà, Solsonès
  - 1067 XII. Anoia
  - 1068 XIII. Osona
  - 1069 XVI. Terres de l'Ebre (Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta)
  - 1070 XVII. Camp de Tarragona (Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat, Tarragonès)
  - 1071 XVIII. Comarques de Lleida. Formada per la Regió Terres de Ponent (Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell) i Regió dels Pirineus (Alt Urgell, Alta Ribagorça, Pallars Jussà i Pallars Sobirà)
  - 1072 XXIV. Vallès Occidental Sud
- 1073 **Article 57. Dels òrgans de la Federació**
- 1074 Els òrgans de direcció política i execució de les Federacions són:
- 1075 1. Congrés o Assemblea de Federació

1076 2. Consell de la Federació

1077 3. Comissió Executiva de la Federació

1078 Secció 1. **EL CONGRÉS O ASSEMBLEA DE FEDERACIÓ**

1079 **Article 58. Naturalesa i funcions**

1080 L'Assemblea o Congrés de Federació és l'òrgan màxim del Partit en el seu àmbit territorial d'actuació. És competència de l'Assemblea o Congrés de Federació:

1081 a) Elegir la Comissió Executiva de la Federació i fixar-ne el domicili.

1082 b) Establir la línia política del Partit a la Federació, d'acord amb les resolucions del Congrés.

1083 c) Elegir i, si escau, revocar els i les representants de la Federació al Consell Nacional procurant la representació al Consell del màxim nombre d'Agrupacions. Els consellers i conselleres nacionals elegits hauran d'informar de les deliberacions i acords presos a les sessions del Consell Nacional al Consell de Federació. També ho hauran de fer a la sessió de l'Assemblea de la seva Agrupació immediatament posterior a la del Consell Nacional.

1084 d) Elegir els delegats i delegades al Congrés Federal del PSOE o, si escau, nomenar els candidats i les candidates a delegats i delegades d'acord amb les normatives vigents.

1085 e) Aprovar les propostes de Reglament de funcionament intern.

1086 f) Aprovar o rebutjar la gestió del Consell i de la Comissió Executiva de la Federació, així com la rendició de comptes. Elegir la Comissió de Control Financer de la Federació i avaluar-ne la gestió.

1087 **Article 59. Composició**

1088 L'Assemblea o Congrés de Federació estarà formada per la totalitat de militants, o bé per delegats i delegades de les Agrupacions que hagin estat elegits democràticament en proporció al cens; la ràtio delegat/militant s'establirà en la convocatòria del Congrés de Federació.

1089 **Article 60. Convocatòria i acords**

1090 L'Assemblea o Congrés de Federació es reunirà obligatòriament fins a 60 dies posteriors al Congrés Ordinari del Partit a convocatòria del Consell de Federació.

1091 A la convocatòria figurarà l'ordre del dia provisional i la ràtio delegat/militants. El Congrés o Assemblea de Federació Ordinària es convocarà amb una antelació mínima de 15 dies naturals abans de la seva celebració.

1092 L'Assemblea o Congrés de Federació es pot reunir de manera extraordinària a convocatòria de la Comissió Executiva del Partit, de la Comissió Executiva de la Federació, del Consell de Federació o bé quan ho sol·licitin un terç dels i les militants o un terç de les Agrupacions que representin, com a mínim, el 30% dels i les militants de la Federació. El Congrés o Assemblea de Federació extraordinària es convocarà 7 dies naturals abans de la seva celebració.

1093 Els acords del Congrés o Assemblea de Federació es prenen per majoria simple.

1094 El Reglament de Desenvolupament Estatutari regularà tots els aspectes presents en aquests Estatuts i altres que se'n derivin sobre el Congrés o Assemblees de Federació.

1095 Secció 2. **EL CONSELL DE FEDERACIÓ**

1096 **Article 61. Naturalesa i funcions**

1097 El Consell de Federació és l'òrgan màxim de direcció política de la Federació, mentre no estigui reunida l'Assemblea o el Congrés.

1098 És competència del Consell de Federació:

1099 a) Vetllar pel compliment del programa d'actuació política de la Federació aprovat a les resolucions de l'Assemblea o del Congrés.

1100 b) Regular la periodicitat de les convocatòries ordinàries de l'Assemblea o el Congrés de la Federació.

1101 c) Controlar la gestió de la Comissió Executiva de la Federació i revocar-la, si escau, totalment o parcialment.

1102 d) Cobrir les vacants que es produeixin a la Comissió Executiva de la Federació per dimissió, revocació o altres causes, així com les vacants que es produeixin en el Consell Nacional. El Consell podrà cobrir vacants de la Comissió Executiva fins a un 50% del total dels seus membres. Si el nombre de vacants produïdes és superior a aquest 50%, així com en el cas de dimissió del primer secretari o primera secretària, s'haurà de convocar Assemblea o Congrés de Federació Extraordinari per procedir a una nova elecció de la Comissió Executiva en un termini màxim de 60 dies.

1103 e) Aprovar els pressupostos de la Federació en el marc dels pressupostos generals del Partit.

1104 f) Aprovar els ingressos extraordinaris amb finalitat específica.

1105 g) Reconèixer les Agrupacions de nova creació i aquelles que es puguin constituir fruit de la divisió o unió d'agrupacions existents.

1106 h) Elevar propostes de candidats i candidates a càrrecs de representació pública al Consell Nacional d'entre les propostes de les Agrupacions. Els candidats o

candidates han de venir avalats per l'informe de la Secretaria de Finances assegurant que estan al corrent de pagament

- 1107 i) Elaborar el seu propi Reglament de funcionament.
- 1108 j) Cedir competències a les Regions, Organitzacions Comarcals i a Organismes de Coordinació entre comarques, si se'n creen.
- 1109 k) Proposar al Consell Nacional la convocatòria de consultes sobre decisions polítiques puntuals d'importància cabdal.
- 1110 l) Discutir i aprovar, si escau, mocions proposades per les agrupacions. Prèviament, aquestes mocions han d'haver estat aprovades a l'Assemblea de l'Agrupació que fa la proposta

1111 Article 62. Composició

1112 Són membres del Consell de Federació:

- 1113 a) Els primers secretaris i primeres secretàries de les Agrupacions que no hagin estat elegits o elegides per cap altre concepte, sempre que el Reglament de la Federació ho contempli.
- 1114 b) Els consellers i conselleres elegides democràticament per les Agrupacions en proporció al cens, tot garantint que totes les Agrupacions tinguin representació en una quantitat que es fixarà en el Congrés o en l'Assemblea de Federació.
- 1115 c) Entre 5 i 15 representants de la JSC, en funció de la seva realitat organitzativa.
- 1116 d) Un representant de cada comissió sectorial constituïda en el seu àmbit.
- 1117 e) El primer secretari o la primera secretària de la JSC de la Federació corresponent.
- 1118 f) Els i les membres de la Comissió Executiva de la Federació seran considerats membres del Consell de Federació, però no podran exercir el dret a vot quan se n'examini la gestió.
- 1119 g) Els diputats i les diputades provincials, els i les portaveus socialistes dels diferents Consells Comarcals que tinguin la Federació o en el seu cas el president o la presidenta del Consell Comarcal que sigui militant del PSC i els parlamentaris i les parlamentàries afiliats de la Federació.

1120 El mandat dels membres del Consell de Federació serà el comprès entre Congrés Ordinari i Congrés ordinari de la Federació.

1121 Article 63. Convocatòria i acords

1122 El Consell de Federació es reunirà en sessió ordinària una vegada cada tres mesos a instàncies de la Mesa del Consell de Federació, i en sessió extraordinària, a instàncies de la Comissió Executiva de Federació, del mateix Consell a través de la Mesa o mitjançant instància consignada per escrit i signada per una quarta part d'aquest.

- 1123 La convocatòria ordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic. A la convocatòria s'hi ha d'adjuntar l'ordre del dia i la documentació necessària amb l'extracte dels acords de la sessió anterior. La convocatòria extraordinària s'ha de fer amb una antelació mínima de vint-i-quatre hores abans de la seva celebració i es farà preferentment per correu electrònic.
- 1124 Els acords del Consell de Federació es prenen per majoria simple. Totes les resolucions i conclusions aprovades pel Consell de Federació són vinculants per a totes les persones afiliades, per a tots els òrgans, càrrecs orgànics i càrrecs institucionals del Partit.
- 1125 El Consell Nacional del Partit aprovarà un Reglament de desenvolupament on es regularan tots els aspectes presents en aquests Estatuts i altres que se'n derivin, respecte als Consells de Federació.
- 1126 Secció 3. **LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE FEDERACIÓ**
- 1127 **Article 64. Naturalesa i funcions**
- 1128 La Comissió Executiva de la Federació executa els acords de l'Assemblea o Congrés i les decisions del Consell de Federació, i aplica en el seu àmbit la política general del Partit decidida pels òrgans d'àmbit nacional. Actuarà col·legiadament, si bé els seus i les seves integrants tindran responsabilitats individualment assignades, i retrà comptes al Consell de Federació un cop a l'any.
- 1129 Són funcions específiques de la Comissió Executiva de Federació:
- 1130 a) Elaborar i mantenir el cens dels i les militants i el registre de simpatitzants de la Federació, d'acord amb allò que indiquen els presents estatuts, en especial allò que diu l'article 10.2.b, i al Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 1131 b) Administrar, en nom dels òrgans nacionals, els béns del Partit en el seu àmbit.
- 1132 c) Mantenir relacions amb altres grups polítics, sindicals i socials en el seu àmbit.
- 1133 d) Fomentar la formació i la capacitació política dels i les militants, organitzant de forma regular i sistemàtica activitats pròpies, col·laborant amb les Agrupacions i aprofitant els recursos de formació del Partit.
- 1134 e) Coordinar i promoure l'acollida dels nous afiliats i les noves afiliades en les diferents Agrupacions del seu territori, amb especial èmfasi en la generació d'un adequat material d'acollida, en la formació de les persones que fan aquesta acollida a les Agrupacions i en el seguiment de la bona inserció dels nous afiliats i les noves afiliades en el Partit.
- 1135 f) Promoure, realitzar, fomentar la celebració d'activitats obertes a la ciutadania en general que contribueixin a crear espais de debat i de diàleg social dins del seu àmbit d'actuació.

- 1136 g) Coordinar amb els o les responsables nacionals de les organitzacions sectorials l'activitat política del Partit en els àmbits específics d'actuació de cada sectorial, en el territori de la Federació corresponent.
- 1137 h) Fomentar la implantació i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, tant en el si del Partit com en la seva relació amb la societat.
- 1138 i) Organitzar i dirigir les campanyes electorals en el seu àmbit, d'acord amb la seva planificació general.
- 1139 j) Realitzar totes les activitats necessàries per al compliment de les finalitats i els principis organitzatius del Partit en l'àmbit de la Federació.
- 1140 k) Coordinar l'activitat dels càrrecs públics electes adscrits a l'àmbit de la Federació.
- 1141 l) Coordinar els programes de vertebració de l'espai electoral socialista.
- 1142 m) Dinamitzar la comunicació entre les diferents agrupacions del seu àmbit per crear sinergies de treball entre comissions executives i grups municipals, augmentant el treball en xarxa.
- 1143 n) Facilitar el contacte entre les Agrupacions del seu àmbit i les institucions del seu territori.
- 1144 o) Establir mecanismes de relació amb altres Federacions per treballar aspectes d'interès comú.
- 1145 p) Proposar a la Comissió Executiva del Partit el cessament de les funcions de Comissions Executives de les Agrupacions en casos d'especial gravetat, i assumir-ne les funcions mentre no hi hagi resolució.
- 1146 q) Convocar, en cas de dimissió del primer secretari o primera secretària o del 50% de la Comissió Executiva d'una Agrupació del seu àmbit, l'Assemblea extraordinària que elegirà una nova Comissió Executiva d'Agrupació i, entretant, designar, si escau, una comissió gestora.
- 1147 r) Donar suport a la JSC en el seu àmbit.
- 1148 s) Donar suport als afiliats i les afiliades vinculats al moviment associatiu.

1149 Article 65. Composició

- 1150 La Comissió Executiva de la Federació estarà formada pel nombre de secretaris i secretàries que considerin oportuns l'Assemblea o el Congrés de la Federació i pel primer secretari o primera secretària de la JSC de la Federació, o bé per la persona en qui la Comissió Executiva de la Federació de la JSC delegui, en cas que la primera secretaria de la JSC ostenti un càrrec executiu a la Comissió Executiva de Federació del Partit. En el cas de les federacions pluricomarcals, assistiran a les seves reunions els coordinadors o coordinadores comarcals.

1151 El seu mandat està comprès entre Congrés i Congrés, excepte en cas de rebre un vot de censura per la seva gestió o de ser revocada pel Consell o l'Assemblea o el Congrés de la Federació.

1152 **Article 66. Convocatòria i acords**

1153 La Comissió Executiva de Federació elaborarà el seu propi Reglament de funcionament intern, que haurà de contemplar, entre d'altres, la periodicitat de les seves reunions i el mètode d'adopció de les seves decisions, i el presentarà per al seu coneixement al primer Consell de Federació ordinari posterior al Congrés de Federació.

1154 La Comissió Executiva de Federació presentarà un Pla de Treball o Document Estratègic, que es configurarà com a instrument de planificació. Serà el Reglament de funcionament intern el que reguli la periodicitat amb què la Comissió Executiva de Federació ha de presentar al Consell de Federació el nivell d'acompliment i la consecució dels objectius marcats.

1155 CAPÍTOL II. LES AGRUPACIONS

1156 **Article 67. Naturalesa i funcions**

1157 L'Agrupació és el nucli bàsic d'organització, del debat polític i del desenvolupament de l'acció i participació dels afiliats i les afiliades.

1158 Són funcions de les agrupacions:

1159 a) Impulsar, en el seu àmbit, la política global del Partit

1160 b) Prendre el pols de la societat, recollir les seves problemàtiques i inquietuds i traslladar als òrgans de debat intern les seves conclusions. Constitueix l'eix vertebrador del Partit

1161 **Article 68. De la constitució d'Agrupacions**

1162 Les Agrupacions es podran constituir quan el nombre de militants de l'àmbit territorial corresponent sigui superior a 10, o per circumstàncies especials i amb informe afirmatiu de la Comissió Executiva del Partit, es podran crear agrupacions amb un nombre inferior de militants.

1163 Una Agrupació tindrà com a àmbit d'actuació el municipi. Quan el nombre de militants o bé d'altres criteris ho aconsellin, es podran crear diverses agrupacions dins d'un mateix municipi, o bé reunir diversos municipis en una única Agrupació.

1164 Quan en un mateix municipi existeixin més d'una Agrupació, la Comissió Executiva i el Consell de Federació coordinaran l'acció política del Partit en l'àmbit del municipi.

- 1165 La constitució de noves Agrupacions o la divisió o unió d'Agrupacions preexistents correspon als Consells de Federació, a proposta de les Comissions Executives de Federació, sense perjudici de les facultats del Consell Nacional per a la modificació del nombre i l'àmbit de les Agrupacions.
- 1166 Les Agrupacions podran designar "activistes socialistes" d'entre els seus i les seves militants i simpatitzants amb la finalitat de dinamitzar els seus territoris, interactuar amb la ciutadania, animar a la participació i a l'apropament al Partit, i fomentar i reforçar la seva presència en el teixit associatiu de proximitat, tot combinant l'acció directa al territori com la dinamització de les xarxes socials amb més impacte de la zona.
- 1167 Les Agrupacions podran constituir grups de treball específics, fòrums, clubs d'opinió, de lleure o d'activitats, i tota mena de grups i d'associacions que facilitin l'activitat i la participació dels i les militants i dels i les simpatitzants i de la ciutadania dins del seu àmbit d'actuació.
- 1168 **Article 69. Dels òrgans de l'Agrupació**
- 1169 Els òrgans de direcció política i execució de les agrupacions són:
- 1170 1. Assemblea d'Agrupació
- 1171 2. Comissió Executiva de l'Agrupació
- 1172 Secció 1. **L'ASSEMBLEA D'AGRUPACIÓ**
- 1173 **Article 70. Naturalesa i funcions**
- 1174 L'Assemblea d'Agrupació és l'òrgan màxim de decisió en el seu àmbit. Són funcions de l'Assemblea d'Agrupació:
- 1175 a) Elegir delegats i delegades als Congressos o Assemblees del Partit i aprovar-ne aportacions, proposicions i esmenes. Les Agrupacions elegiran els seus delegats i les seves delegades al Congrés en una Assemblea que es convocarà expressament. El nombre de delegats i delegades es fixarà en funció del cens de militants, d'acord amb el Reglament de Desenvolupament Estatutari. Es garantirà que cada Agrupació enviï, com a mínim, un delegat o una delegada al Congrés, si el seu nombre de militants és superior a la fracció aprovada pel Consell Nacional en el moment de la convocatòria. Una vegada el Consell Nacional ha convocat el Congrés, els i les militants que es donin d'alta al Partit no tindran el dret a ser ni electors o electrores ni elegibles, segons el cas, en el procés d'elecció dels delegats i les delegades.
- 1176 b) Elegir la Comissió Executiva d'Agrupació.
- 1177 c) Aprovar o rebutjar la gestió de la Comissió Executiva de l'Agrupació.

- 1178 d) Aprovar els pressupostos ordinaris i extraordinaris de l'Agrupació, excepte si el Reglament de Federació ho regula d'una altra manera.
- 1179 e) Elevar al Consell de Federació propostes de candidats i candidates a càrrecs de representació pública, en cas que així s'especifiqui als Reglaments d'Elecció de Càrrecs.
- 1180 f) Prendre coneixement de les altes i baixes produïdes.
- 1181 g) Cobrir, d'entre els seus membres, les vacants que es produeixin a la Comissió Executiva per dimissió, revocació o altres causes. Si el nombre de vacants produïdes és superior al 50%, així com en el cas de la dimissió del primer o primera secretària, s'haurà de convocar per part de la Comissió Executiva de Federació corresponent, una Assemblea Extraordinària per procedir a una nova elecció de la Comissió Executiva en un termini màxim de 60 dies.
- 1182 h) Establir el programa d'actuació política de l'Agrupació, d'acord amb les línies generals del programa establert pel Consell Nacional i el Consell de Federació.
- 1183 i) Elaborar els programes electorals del Partit en el seu àmbit.
- 1184 j) Fer el seguiment del grup municipal i dels càrrecs públics adscrits a la seva Agrupació.
- 1185 k) Cobrir les vacants dels i les representants de l'agrupació al Consell de Federació.

1186 **Article 71. Composició**

- 1187 L'Assemblea d'Agrupació està integrada per tots els i les militants de l'agrupació.
- 1188 Els i les simpatitzants podran participar en les assemblees amb veu, però sense vot, llevat de les Assemblees que tinguin caràcter de tancades.

1189 **Article 72. Convocatòria i acords**

- 1190 L'Assemblea d'Agrupació es reunirà almenys una vegada cada tres mesos de forma ordinària a instàncies de la Comissió Executiva d'Agrupació. La convocatòria es farà amb un mínim de 15 dies naturals abans de la celebració de l'assemblea i s'hi detallarà l'ordre del dia de la sessió. La convocatòria es farà per mitjans electrònics, si el o la militant en disposa, i per via ordinària en cas contrari. Podran ser convocades Assemblees de caràcter extraordinari per part de la Comissió Executiva del Partit, la Comissió Executiva de Federació, la Comissió Executiva d'Agrupació o quan ho demanin per escrit el 25% de la militància de l'Agrupació. L'assemblea extraordinària es convocarà amb 24 hores d'antelació.
- 1191 Les convocatòries de les Assemblees d'Agrupació es faran arribar a les seves respectives Comissions Executives de Federació dins el termini i en la forma escaient.
- 1192 Els acords de l'Assemblea d'Agrupació es prenen per majoria simple.

1193 El Consell Nacional del Partit aprovarà un Reglament de Desenvolupament Estatutari on es regularan tots els aspectes presents en aquests Estatuts i altres que se'n derivin, respecte a les Assemblees d'Agrupació.

1194 Secció 2. LA COMISSIÓ EXECUTIVA D'AGRUPACIÓ

1195 Article 73. Naturalesa i funcions

1196 La Comissió Executiva de l'Agrupació executa, en l'àmbit de l'Agrupació, les resolucions de l'Assemblea i aplica la línia política definida pels òrgans del Partit a nivell superior. La Comissió Executiva de l'Agrupació informarà de la gestió almenys un cop a l'any.

1197 Són funcions específiques de la Comissió Executiva d'Agrupació:

1198 a) Admetre i acollir les noves afiliacions.

1199 b) Mantenir actualitzat el cens de militants i simpatitzants de l'Agrupació.

1200 c) Controlar el cobrament de quotes retornades.

1201 d) Promoure i mantenir relacions amb altres grups polítics, sindicals i socials del seu àmbit.

1202 e) Organitzar i promoure el debat intern i impulsar el treball en equip.

1203 f) Fomentar la formació i la capacitació política dels i les militants, organitzant de forma regular i sistemàtica activitats pròpies, i aprofitant els recursos de formació de la Federació i del Partit, fent especial èmfasi en la formació d'acollida dels nous i les noves militants.

1204 g) Organitzar i dirigir les campanyes electorals en el seu àmbit, d'acord amb la planificació general.

1205 h) Organitzar la presència externa del Partit i coordinar l'actuació dels i les militants en els diferents àmbits d'acció política i social.

1206 i) Establir els mecanismes de relació i de coordinació amb els Grups Municipals Socialistes que reglamenti el Consell Nacional.

1207 j) Coordinar l'activitat dels càrrecs públics adscrits a l'Agrupació.

1208 k) Vetllar per la incorporació dels simpatitzants a l'activitat de l'Agrupació.

1209 l) Organitzar i impulsar en el seu àmbit tots els programes de vertebració de l'espai electoral socialista que s'estableixin.

1210 m) Organitzar i impulsar tots els programes i activitats necessaris per al compliment de les finalitats i dels objectius del Partit en l'àmbit de l'Agrupació.

1211 n) Promoure la participació dels militants i simpatitzants en el teixit associatiu de la ciutat.

1212 Article 74. Composició

1213 La Comissió Executiva d'Agrupació estarà integrada per un mínim de tres membres.

1214 Podran assistir a les reunions de la Comissió Executiva d'Agrupació l'alcalde o alcaldessa, el cap de llista i el portaveu del Grup Municipal Socialista. En el cas d'Agrupacions que estiguin integrades per diversos municipis, tots els i les militants que ostentin els càrrecs anteriorment mencionats tindran el dret d'assistència a les Comissions Executives d'Agrupació, així com el regidor adscrit o de districte en els casos de les Federacions de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.

1215 En aquelles agrupacions en què la JSC tingui presència orgànica, el seu primer secretari o la seva primera secretària també formarà part de la Comissió Executiva d'Agrupació o bé per la persona en qui la Comissió Executiva d'Agrupació de la JSC delegui, en cas que la primera secretaria de la JSC ostenti un càrrec executiu a la Comissió Executiva d'Agrupació del Partit. On no hi hagi presència orgànica de la JSC, però existeixi la figura del referent jove, aquest també formarà part de la Comissió Executiva d'Agrupació, amb veu però sense vot. Per altra banda, el PSC tindrà entre els seus objectius prioritaris constituir l'Agrupació de la Joventut Socialista de Catalunya.

1216 El mandat de la Comissió Executiva de l'Agrupació està comprès entre Congrés i Congrés, exceptuant els casos en què rebí un vot de censura per la seva gestió o en què sigui revocada per l'Assemblea de l'Agrupació. El seu mandat s'acaba amb la convocatòria d'una Assemblea d'Agrupació que s'ha de reunir en un termini màxim de 45 dies a comptar des de la reunió de l'Assemblea o Congrés de Federació.

1217 Article 75. Convocatòria i acords

1218 La Comissió Executiva d'Agrupació elaborarà el seu propi Reglament de funcionament intern, que haurà de contemplar, entre altres temes, la periodicitat de les seves reunions i el mètode d'adopció de les seves decisions, i el presentarà per al seu coneixement a l'Assemblea d'Agrupació en l'Assemblea ordinària següent a l'elecció de la nova Comissió Executiva d'Agrupació. La Comissió Executiva d'Agrupació presentarà un Pla de Treball o Document Estratègic, instrument de planificació. Serà el Reglament de funcionament intern qui reguli la periodicitat amb què la Comissió Executiva ha de presentar a l'Assemblea d'Agrupació el nivell d'acompliment i la consecució dels objectius marcats.

1219 CAPÍTOL III. ALTRES ORGANITZACIONS TERRITORIALS

1220 Article 76. Les organitzacions comarcals

1221 Les federacions pluricomarcals podran constituir Organitzacions Comarcals, amb un òrgan de direcció que tindrà un coordinador o coordinadora. Les seves funcions seran les de

coordinar, amb el corresponent grup socialista, l'actuació en el Consell Comarcal, així com impulsar l'acció política i la dinamització de les Agrupacions. Aquestes organitzacions comarcals, mitjançant els seus coordinadors o les seves coordinadores, informaran el Consell de Federació de les activitats que realitzin, així com de les polítiques que duen a terme en els Consells Comarcals, ja estiguin al govern o a l'oposició.

1222 CAPÍTOL IV. LES ORGANITZACIONS SECTORIALS

1223 **Article 77. Naturalesa i funcions**

1224 Es crearan, per acord de la Comissió Executiva un cop escollida al congrés del Partit, Consells Sectorials sota la coordinació, dinamització i responsabilitat de la secretaria responsable d'aquestes polítiques. Tindran caràcter consultiu, propositiu, de debat i reflexió sobre la matèria en qüestió. Promouran la participació i dinamització dels diferents sectors en la vida interna del Partit.

1225 La presidència dels Consells Sectorials correspon al o a la titular de la Secretaria responsable d'aquestes polítiques o a la secretaria que s'assigni en cas de no existir correspondència.

1226 Els Consells Sectorials estaran compostos pels i les representants institucionals i els i les responsables orgànics de cada àmbit de treball, i convidaran a participar-hi aquells companys i aquelles companyes, així com persones externes al Partit, que hi tinguin relació directa per la seva formació, professió, vinculació o interès.

1227 Els Consells Sectorials podran organitzar les seves tasques en els grups de treballs que es considerin per a cada mandat, o encàrrec específic de la Comissió Executiva. Els consells sectorials/grups de treball tindran la mateixa durada que l'executiva de partit i serà aquesta qui determini el nombre i els àmbits necessaris per a desenvolupar l'acció política del partit que ha mandatat el congrés.

1228 Els Consells Sectorials tindran les següents funcions:

1229 a) Contribuir a definir els eixos estratègics d'actuació política del partit en els seus respectius àmbits específics de treball.

1230 b) Col·laborar i participar en els documents temàtics, la redacció de programes electorals i de govern en el seu respectiu àmbit de treball.

1231 c) Col·laborar i participar de les tasques de formació específiques del partit arreu del territori

1232 d) Col·laborar i assessorar, en la seva especialitat, els Grups Parlamentaris i els organismes de govern de tipus municipal, comarcal i nacional.

1233 e) Presentar esmenes i ponències del seu àmbit al Congrés del Partit.

1234 f) Els grups de treball podran organitzar sessions obertes als sectors socials progressistes i/o experts en la matèria que estiguin interessats a participar del partit a través dels debats temàtics concrets.

1235 g) Donar suport als afiliats i les afiliades vinculades al moviment associatiu

1236 CAPÍTOL V. LES ORGANITZACIONS ADHERIDES I ASSOCIADES

1237 Article 78.

1238 El partit s'obrirà a escoltar en els seus òrgans de decisió (grups parlamentaris, grups municipals, Consell Nacional, Consell de Federació i Executives) aquelles plataformes, entitats i/o col·lectius, formalment organitzats o no, que es mobilitzin a favor de la justícia i igualtat d'oportunitats. Així mateix, convidarà experts i/o activistes socials en moments determinats quan el motiu o ocasió es consideri que ho requereix.

1239 Es podran adherir al Partit les associacions culturals, professionals, recreatives, cooperatives, centres d'estudis, clubs d'opinió o similars i col·lectius sectorials, sempre que ni en els seus Estatuts ni a les seves finalitats no hi hagi cap contradicció amb els principis ideològics del Partit. L'adhesió es formalitzarà mitjançant un conveni subscrit amb la Comissió Executiva del Partit en què s'especificaran els drets i deures de les organitzacions adherides, entre els quals hi podrà haver la participació en el Congrés del Partit i en el Consell Nacional, així com les modalitats d'aquesta participació. El Consell Nacional haurà de ratificar aquests convenis.

1240 Es podran establir acords semblants en l'àmbit de Federació previ acord, en qualsevol cas, del Consell de Federació corresponent i ratificació per part del Consell Nacional.

1241 El Partit podrà establir protocols de col·laboració i treball conjunt amb les associacions de finalitats politicoculturals i formes organitzatives afins. Correspon a la Comissió Executiva del Partit sotmetre al Consell Nacional aquests convenis, en els quals s'establirà la forma de relació, per a la seva aprovació. Acords semblants es podran establir a la Federació i Agrupació previ acord, en qualsevol cas, del Consell de Federació corresponent, i ratificació per part del Consell Nacional.

1242 TÍTOL VI. JOVENTUT SOCIALISTA DE CATALUNYA

1243 Article 79. Relacions i representació de la JSC

1244 La Joventut Socialista de Catalunya és l'organització juvenil socialista sorgida el 1978 de la voluntat unitària de les tres organitzacions juvenils socialistes de Catalunya. La JSC és l'organització dels i de les joves socialistes de Catalunya i, com a tal, es relaciona amb el PSC compartint l'opció estratègica global i els principis ideològics definits pels Congressos i òrgans de direcció d'aquest.

- 1245 El Partit reconeix com a política de joventut l'elaborada per la JSC, i en coordina l'actuació política amb la JSC, sempre respectant la seva línia política i independència orgànica.
- 1246 Les relacions entre el Partit i la JSC seran fixades per un protocol que el Consell Nacional establirà amb la JSC, on s'especificaran les relacions entre els corresponents òrgans en tots els àmbits.
- 1247 El Partit dels Socialistes de Catalunya incorporarà membres de la Joventut Socialista de Catalunya en els òrgans de direcció i execució del Partit, a més d'aquells que ja ho siguin per la seva condició de membres nats, tal com estableixen els presents Estatuts.
- 1248 La participació en els Congressos i Conferències del PSC serà amb veu i vot amb una delegació pròpia d'un màxim d'un 2% del total de delegats i delegades.
- 1249 En els Congressos o Consells de Federació hi haurà una participació d'entre 5 i 15 representants, que es determinarà segons el cens de la JSC regularitzat segons el procediment establert pel cens del Partit sota la supervisió de la Secretaria d'Organització del PSC, utilitzant el mateix barem que l'aplicat per a l'estructura territorial del Partit.

1250 TÍTOL VII. DELS CÀRRECS PÚBLICS

1251 CAPÍTOL I. DE L'ELECCIÓ DELS CÀRRECS INSTITUCIONALS DEL PARTIT

1252 **Article 80. Designació**

- 1253 La designació dels membres del Partit candidats o candidates a càrrecs de representació pública correspondrà sempre al Consell Nacional, a proposta de la Comissió Electoral, prèvia signatura d'acceptació formal dels estatuts, el Codi Ètic, el Model de Compliment Normatiu i el Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 1254 La proposta de candidat o candidata del PSC a la Presidència de la Generalitat i els caps de llista a les eleccions locals es realitzarà mitjançant un procés de primàries. Aquest procés serà establert pel Reglament de Desenvolupament Estatutari.
- 1255 A les eleccions de caràcter local, en cas d'existir discrepàncies per part de la Comissió Electoral del Partit, aquesta demanarà a l'organisme del Partit que hagi fet la proposta un informe raonat sobre la candidatura proposada, el qual serà examinat abans de prendre la resolució definitiva.
- 1256 El resultat d'aquestes eleccions s'eleva al Consell Nacional per a la seva ratificació.
- 1257 L'Assemblea de regidors i regidores es reunirà de manera immediata després de la presa de possessió dels càrrecs electes per tal de proposar i elegir els membres que formaran part de

la Diputació Provincial, Consell Metropolità de Barcelona i dels Consells Comarcals, sempre del seu àmbit territorial, en mode de discussió i votació presencial, sent ratificada per les Agrupacions i Federacions corresponents.

1258 CAPÍTOL II. DELS CÀRRECS PÚBLICS DEL PARTIT

1259 **Article 81. Relacions dels i les electes i càrrecs públics amb el Partit**

1260 La relació dels i les electes i dels càrrecs públics amb el Partit estarà regulada pel Reglament de Desenvolupament Estatutari, dintre de les normes previstes en aquests Estatuts.

1261 Els càrrecs de representació pública assistiran a les reunions de l'òrgan de direcció de l'àmbit corresponent, i hi tindran veu.

1262 Un cop designats els càrrecs electes al Parlament de Catalunya, a les Corts Generals i al Parlament Europeu, la Comissió Executiva del Partit haurà d'informar a cada Federació l'adscripció dels membres corresponents a aquests àmbits territorials. Així mateix, la Federació haurà d'informar a les Agrupacions per tal que tots els nivells de l'organització sàpiguen quins són els representants institucionals que hi ha en el seu àmbit territorial.

1263 L'agenda pública dels càrrecs públics del Partit serà oberta i accessible a la ciutadania.

1264 Les persones que ocupin càrrecs públics en representació del Partit i les seves coalicions electorals, tant si són electes com de lliure designació, estan obligades a lliurar una aportació econòmica en funció dels criteris que s'estableixin al Reglament de Desenvolupament Estatutari.

1265 Els càrrecs públics elegits sota les sigles del PSC i les seves coalicions electorals, un cop establerts uns barems salarials adequats que es fixaran al Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit, no podran acumular més d'un sou per l'exercici del càrrec.

1266 Els càrrecs públics, en el moment del seu nomenament i en el del seu cessament, hauran de lliurar a la Comissió d'Ètica i Registre una declaració de béns i activitats que hauran d'actualitzar en cas de modificacions substancials. En un exercici de transparència, en el moment del seu nomenament, els càrrecs públics autoritzaran el Partit a fer públiques aquestes declaracions de béns i activitats i de renda i patrimoni en aquells mitjans propis que consideri adients.

1267 Els grups parlamentaris al Parlament de Catalunya, a Corts Generals i els grups municipals hauran de fer balanç de la seva feina, un mínim d'una vegada a l'any davant del òrgans de direcció corresponent (Consell Nacional, Consell de Federació, Assemblees d'Agrupació).

1268 El Reglament de Desenvolupament Estatutari establirà els mecanismes de seguiment i avaluació continuada de l'activitat que realitzen els càrrecs de representació institucional del Partit.

1269 La relació dels grups parlamentaris i municipals amb l'estructura del Partit, així com la seva composició vindrà regulada en els reglaments del Partit.

1270 **Art. 82. Els Grups Parlamentaris i Municipals**

1271 Els membres de les candidatures del Partit que ocupin càrrecs electes de representació pública formaran grups parlamentaris, municipals o de qualsevol altre tipus. La seva actuació i relació amb l'organització s'ajustarà als punts següents:

1272 1. Cada grup actuarà de comú acord amb l'òrgan executiu del seu nivell, i designarà d'entre els seus membres un o una portaveu i, en el cas dels grups parlamentaris, una Comissió Permanent, d'acord amb els respectius reglaments. El grup coordinarà i impulsarà la política parlamentària o municipal, sota la direcció dels òrgans corresponents de Partit a cada nivell.

1273 2. El primer secretari o la primera secretària, el secretari o la secretària de Coordinació Institucional i el o la de Política Municipal i Territorial corresponents, assistiran a les reunions del Grup quan no en siguin membres.

1274 3. La Comissió Executiva de l'àmbit corresponent arbitrarà les mesures oportunes perquè regularment els grups parlamentaris i municipals informin de la seva gestió i, en general, sobre la política parlamentària o municipal realitzada. Com a mínim una vegada a l'any, els Grups Municipals informaran l'Assemblea de l'àmbit corresponent de la seva gestió i objectius futurs.

1275 **TÍTOL VIII. DEL RÈGIM JURÍDIC, ADMINISTRATIU I ECONÒMIC**

1276 CAPÍTOL I. DEL RÈGIM JURÍDIC I ADMINISTRATIU

1277 **Article 83. Representació legal**

1278 La representació legal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) l'ostenta la Comissió Executiva del Partit. La Comissió Executiva pot atorgar els poders generals o especials que cregui convenient per al bon funcionament de l'administració del Partit.

1279 **Article 84. Règim de contractació**

1280 El Partit dels Socialistes de Catalunya ha d'elaborar unes instruccions de contractació que ha d'aplicar als contractes destinats a obres i serveis i a adquirir béns en nom del Partit. Les instruccions de contractació s'han d'inspirar en els principis de publicitat, concurrència,

transparència, confidencialitat, igualtat i no discriminació, sense perjudici del respecte a l'autonomia de la voluntat i de la confidencialitat quan sigui procedent. Aquestes instruccions s'han de publicar al web del Partit.

1281 Article 85. Règim de documentació

1282 Les dades dels i les militants, dels i les simpatitzants al Partit formen part d'un fitxer informatitzat, sota la responsabilitat del responsable economicofinancer del Partit.

1283 Les actes de les reunions del Congrés del Partit, del Consell Nacional i de la Comissió Executiva del Partit, resten sota la custòdia de la Comissió Executiva del Partit.

1284 CAPÍTOL II. DEL RÈGIM ECONÒMIC

1285 Article 86. Recursos econòmics

1286 El Partit dels Socialistes de Catalunya ostenta plena capacitat jurídica i d'obra. Els seus recursos econòmics provenen de:

1287 1. Finançament privat:

1288 a) Les quotes ordinàries dels i les militants.

1289 b) Les aportacions econòmiques dels càrrecs públics.

1290 c) Les aportacions econòmiques extraordinàries que puguin acordar els òrgans de direcció.

1291 d) Les aportacions econòmiques dels i les simpatitzants.

1292 e) Els rendiments del propi patrimoni.

1293 f) El producte de les activitats pròpies.

1294 g) Les herències o llegats que pugui rebre.

1295 h) Els fons dels préstecs i crèdits que es concertin.

1296 i) Les donacions en diners o en espècie, que percebi en els termes i condicions previstos a la Llei Orgànica, 8/2007, de 4 de juliol, de finançament dels partits polítics.

1297 Tothom qui vulgui tenir la condició de militant estarà obligat a abonar una quota que ell o ella mateixa definirà i comunicarà a la Comissió Executiva de la seva Agrupació. Aquesta quota no serà inferior als 70 euros anuals, llevat en cas de greus dificultats econòmiques, en què no podrà ser inferior a 12 euros anuals. La reducció de quota s'ajustarà al principi de progressivitat. La quota podrà ser abonada en quota semestral o anual. Els jubilats que percebin la pensió mínima tindran reconeguda aquesta quota especial.

- 1298 Correspon a la Comissió Executiva d'Agrupació proposar les reduccions de quota, mitjançant un acord d'Executiva que haurà de transmetre a la Federació. Aquesta valorarà l'acord, el tramitarà i el comunicarà a la Comissió Executiva del Partit. Un cop l'any les executives d'agrupació han de revisar les quotes reduïdes, per posar de manifest si els militants amb aquestes quotes continuen en la situació que les van originar o, per contra, revertir la quota reduïda i tornar a pagar la quota normal.
- 1299 2. Finançament públic:
- 1300 Les subvencions públiques que per a despeses electorals i despeses de funcionament ordinari s'estableixen en els termes previstos en la Llei Orgànica 5/1985, de 9 de juny, del règim electoral general, la Llei Orgànica 8/2007, de 4 de juliol, de finançament dels partits polítics i altres lleis de comunitats autònomes, grups parlamentaris de les Cambres de les Corts Generals i Assemblees Legislatives de les comunitats autònomes i dels grups de representants en els òrgans de les administracions locals, que puguin correspondre.
- 1301 **Article 87. El o la responsable de la gestió economicofinancera**
- 1302 La direcció i la gestió de l'operativa economicofinancera del Partit serà responsabilitat del o la responsable economicofinancer, qui, anualment, presentarà per l'aprovació d'un Consell Nacional, els resultats de l'exercici anterior, així com els pressupostos anuals ordinaris i extraordinaris, si escau.
- 1303 En el o la responsable economicofinancer hi ha de concórrer la condició d'honorabilitat i ha de respondre de la regularitat comptable de l'activitat reflectida en els comptes anuals del Partit.
- 1304 Són funcions del o de la responsable de la gestió economicofinancera les següents:
- 1305 a) L'elaboració dels comptes anuals i la seva presentació davant el Tribunal de Comptes.
- 1306 b) Les funcions en matèria d'ordenació de pagaments i autorització de despeses.
- 1307 c) Supervisar el cobrament efectiu de les quotes dels i les militants a fi de fer efectives les previsions dels articles 9.f i 10.2.b. De la mateixa manera, haurà de supervisar el cobrament efectiu de les aportacions dels càrrecs públics.
- 1308 d) La contractació externa de béns i serveis.
- 1309 e) Qualsevol altres funcions que atribueixin els Estatuts, el Congrés del Partit o la Comissió Executiva del Partit.
- 1310 Per dur a terme les seves funcions, disposarà dels més amplis poders mercantils, excepte per a operacions relacionades amb el patrimoni, facultat reservada a la Comissió Executiva del Partit, segons l'article 41 d'aquests Estatuts.

- 1311 Per delegació expressa de la Comissió Executiva del Partit, el o la responsable de Finances ostentarà la representació judicial i extrajudicial en tota classe d'actes i contractes inherents a la gestió econòmica del Partit.
- 1312 El o la responsable de la gestió economicofinancera elaborà, conjuntament amb la Comissió de Control Financer, un sistema de control intern per garantir l'adequada intervenció i comptabilització de tots els actes i documents dels quals es derivin drets i obligacions de contingut econòmic.
- 1313 El o la responsable de la gestió economicofinancera del Partit és elegit per la Comissió Executiva del Partit.
- 1314 **Article 88. Règim de comptabilitat**
- 1315 El Partit dels Socialistes de Catalunya ha de portar una comptabilitat que permeti conèixer la seva situació financera i patrimonial i el compliment de les obligacions previstes en la legislació en vigor.
- 1316 El Partit dels Socialistes de Catalunya ha de portar els Llibres de Comptabilitat, Tresoreria i d'Inventaris i Balanços. La comptabilitat s'ha de gestionar d'acord amb la normativa que li sigui d'aplicació i, en especial, d'acord amb el Pla de Comptabilitat Adaptat a les Formacions Polítiques aprovat pel Tribunal de Comptes.
- 1317 El Partit dels Socialistes de Catalunya consolida els estats comptables del Partit mitjançant l'agregació de la comptabilitat de les seves unitats organitzatives.
- 1318 **Article 89. Pressupost i comptes anuals**
- 1319 L'exercici econòmic és anual i es tanca a 31 de desembre de cada any.
- 1320 La persona responsable de Finances ha d'elaborar anualment el pressupost, la liquidació de l'exercici i els comptes anuals i els ha d'eleva a la Comissió Executiva del Partit i a la Comissió de Control Financer.
- 1321 La Comissió de Control Financer ha d'emetre un informe previ a l'aprovació dels comptes davant el Consell Nacional, convocat a aquest efecte.
- 1322 El Consell Nacional ha d'aprovar el pressupost anual abans del 31 de desembre de l'any anterior a l'exercici pressupostari i la liquidació de l'exercici anterior i els comptes anuals abans del 30 de juny.
- 1323 Una vegada els comptes anuals han estat aprovats pel Consell Nacional, el responsable de Finances els ha de remetre, dins el termini legalment establert, al Tribunal de Comptes.

1324 Eventualment, i si la situació així ho requereix, s'ha de sol·licitar l'aprovació del Consell Nacional per a pressupostos de caràcter extraordinari.

1325 Article 90. Del patrimoni

1326 El Partit dels Socialistes de Catalunya no disposa de patrimoni fundacional.

1327 El patrimoni del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) està constituït pels béns i drets de qualsevol classe, adquirits per qualsevol títol legal, i és indivisible. L'expulsió, suspensió o dimissió dels i les militants, o la dissolució de Federacions o Agrupacions territorials o Comissions Sectorials no confereix el dret de reemborsament de cap mena de quota o divisió del patrimoni, el qual és sempre de l'exclusiva titularitat del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE).

1328 La formalització de les operacions de venda, pignoració o hipoteca dels béns patrimonials del Partit serà acordada, prèvia aprovació del Consell Nacional, per la Comissió Executiva del Partit. No caldrà l'aprovació prèvia del Consell Nacional per a la compra ni per a la constitució d'hipoteca, sempre que aquesta es constitueixi de manera simultània a l'adquisició de l'immoble gravat per aquesta.

1329 TÍTOL IX. DE LA DISSOLUCIÓ DEL PARTIT I DESTÍ DEL PATRIMONI

1330 Article 91.

1331 Serà causa d'extinció o de dissolució del Partit la resolució adoptada pel Congrés convocat amb caràcter extraordinari i per decisió de 2/3 de vots dels delegats i les delegades que el formin, sempre que la dissolució figuri a l'Ordre del Dia i la convocatòria s'hagi fet sis mesos abans de la celebració del Congrés.

1332 Les funcions de liquidació i execució dels acords adoptats seran de la competència de la Comissió Executiva del Partit, tret del cas que el mateix Congrés del Partit designi una Comissió Liquidadora.

1333 TÍTOL X. DISPOSICIONS DIVERSES

1334 Article 92. Congrés Federal del PSOE

1335 El Partit enviarà els seus delegats i les seves delegades i les seves delegacions al Congrés Federal del PSOE perquè participin en les sessions i els debats, i per a l'adopció dels programes i resolucions pertinents d'àmbit estatal. Així mateix, el Partit estarà representat en el Comitè Federal, d'acord amb aquests Estatuts i en virtut de criteris de proporcionalitat

derivats de l'afiliació existent. Els membres del Partit que optin a formar part de la Comissió Executiva Federal del PSOE seran presentats o, si escau, ratificats pel Partit, a través dels mateixos delegats i les mateixes delegades que siguin presents al Congrés Federal.

1336 L'elecció dels delegats i les delegades del Partit al Congrés Federal correspon a les Assemblees o Congressos de Federació. Correspon al Consell Nacional fer la proposta de candidats i candidates del Partit al Comitè Federal. La proposta de membres a la Comissió Executiva Federal correspondrà a una Conferència de delegats i delegades constituïda d'acord amb les normes que fixi el Consell Nacional. Es garantirà la participació, el debat dels documents i la possibilitat de fer esmenes a totes les agrupacions en tots els òrgans federals on el PSC tingui representació.

1337 Article 93. Limitació de mandats i incompatibilitats

1338 Sempre que la realitat territorial i el nombre de militants ho permeti, no es podrà exercir la mateixa responsabilitat pública o orgànica executiva durant més de tres mandats consecutius sencers. Així mateix, cap membre del Partit podrà exercir de forma simultània més de dos càrrecs institucionals o executius en el si del Partit, llevat que la simultaneïtat sigui obligada per raons legals o estatutàries. Les excepcions a aquest criteri hauran de ser raonades i exposades per l'òrgan competent davant del Consell Nacional.

1339 Per garantir la continuïtat en el temps del projecte socialista, es garantirà la presència de joves menors de 35 anys a les candidatures segons la fórmula 2/10 en les llistes electorals, i es recomanarà en els municipis menors de 20.000 habitants.

1340 Article 94. La democràcia paritària

1341 Es garantirà que cap dels dos gèneres tingui una presència inferior al 50% en els òrgans de direcció i execució del Partit, tant a les secretaries com a les vocalies. A les primeres cinc secretaries de la comissió executiva, excloent-hi secretaries adjuntes i honorífiques, a més a més, s'assegurarà la màxima paritat. A les candidatures electorals es garantirà la confecció de llistes cremallera.

1342 En qualsevol procés d'elecció i en el cas que es presenti una candidatura completa de la totalitat de llocs a cobrir, la presentació d'aquesta candidatura atindrà els criteris de paritat, sempre que la realitat organitzativa ho permeti. En cas que qualsevol de les llistes orgàniques o institucionals no compleixin el principi descrit (paritat o cremallera) els òrgans de direcció del partit donaran compte a l'Observatori de la Paritat perquè en faci els informes i recomanacions pertinents.

1343 Consell del Feminisme Socialista

- 1344 El Consell del Feminisme Socialista neix de la necessitat d'impulsar polítiques públiques específiques d'acció positiva que afavoreixin la participació de la vida pública, social, econòmica i política de les dones en la societat.
- 1345 La seva composició inclourà els i les secretaries de polítiques feministes del Partit del territori, així com els regidors i regidores dels municipis que ocupen els càrrecs de polítiques feministes, d'igualtat, de dones o similars, així com els i les diputades, senadores, i consellers comarcals. També podran participar aquelles persones afiliades i/o simpatitzants interessades a participar-hi.
- 1346 Està sota la direcció i coordinació de la secretaria responsable de les polítiques feministes del partit, qui ocuparà el lloc de presidenta del Consell del Feminisme Socialista.
- 1347 D'entre els i les seves membres, s'escollirà una mesa del Consell formada per una presidència i dues vicepresidències. El/la secretaria del partit presidirà el Consell i com a mínim una de les seves dues vicepresidències haurà d'ocupar-la un home del partit. Participarà del Consell Nacional a través de l'elecció d'un conseller o consellera.
- 1348 El Consell del Feminisme Socialista treballarà en les comissions que es decideixi per a cada mandat i vetllarà per impulsar l'Observatori de la Paritat amb la funció d'elaborar mapes de paritat en els àmbits orgànics i institucionals i elaborarà informes públics amb recomanacions de caràcter intern. En aquest sentit, avaluarà l'evolució de la participació política de les dones socialistes tant en l'àmbit orgànic com institucional del Partit. Aquest Observatori dependrà orgànicament de la Secretaria de Polítiques Feministes i la seva direcció correspondrà a una coordinadora o coordinador de la comissió de paritat del Consell del Feminisme Socialista.
- 1349 Les funcions del Consell del Feminisme Socialista són les següents:
- 1350 a) Assessorament, debat i impuls del feminisme socialista i de les polítiques d'igualtat efectiva entre dones i homes
- 1351 b) Promoure la participació política de les dones en els àmbits orgànics i institucionals, vetllant per l'aplicació de la democràcia paritària.
- 1352 c) Impulsar mesures de conciliació familiar, laboral i personal dels i les afiliades
- 1353 d) Treballar la perspectiva de gènere en cadascun dels àmbits del partit
- 1354 e) Participar dels treballs de redacció dels programes, plans i accions del PSC
- 1355 f) Fomentar la participació dels homes igualitaris

1356 Article 95. Revisió i elaboració de Reglaments

1357 El Consell Nacional unificarà tots els reglaments que té el Partit i elaborarà el Reglament de Desenvolupament Estatutari necessari per desenvolupar aquests Estatuts, dels quals se'n garantirà la publicitat.

1358 Elaborar un protocol per prevenir i actuar contra l'assetjament sexual, l'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, expressió de gènere, i la violència masclista que hauran de complir tots els militants, càrrecs electes i treballadors i treballadores del PSC.

1359 S'habilitarà un lloc accessible al web del Partit on es penjaran, de manera endreçada, tots els documents aprovats pel Partit: Estatuts, Codi Ètic, reglaments, programes polítics, ponències marc, resolucions aprovades, etc.

1360 Article 96. Normes de funcionament de les organitzacions del Partit

1361 Les organitzacions del Partit, en els diferents àmbits, podran elaborar les seves pròpies normes de funcionament intern. Les normes s'ajustaran a les disposicions d'aquests Estatuts, en el marc d'aquelles que regulen el funcionament dels òrgans d'àmbit superior, i hauran de ser aprovades per l'òrgan de direcció d'àmbit superior a proposta de l'assemblea corresponent. En cap cas no es podran incloure clàusules que comportin, directament o indirecta, una modificació, ampliació o restricció dels drets, o bé obligacions que aquests Estatuts estableixen amb caràcter general per a tots els membres del Partit. Es considerarà nul·la de ple dret qualsevol norma que contradigui allò que es disposa en aquests Estatuts.

1362 Article 97. La presència de membres d'òrgans executius del Partit a altres organismes

1363 Els membres dels òrgans executius dels diferents nivells podran participar en tots els òrgans de direcció i d'execució d'àmbits territorials inferiors, amb veu i sense vot. Per tal de no limitar aquest dret, els òrgans del Partit sempre hauran de fer arribar les convocatòries de les seves reunions als òrgans dels àmbits territorials superiors.

1364 Article 98. Vall d'Aran

1365 S'han de tenir en compte les realitats diferenciades dins de Catalunya, com és el cas de l'Aran. L'existència d'una cultura i llengua pròpies, promoguda aquesta per la Llei de l'occità, aranès a l'Aran, de 2010, del principi d'autonomia política recollit per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 i per la Llei 1/2015, del 5 de febrer, del règim especial d'Aran, i d'institucions i d'una organització política de partits específics de l'àmbit aranès, reclamen un tractament particular per al cas de l'Aran. Per tant, el PSC, atenent aquesta singularitat, mantindrà una vinculació orgànica amb el partit polític Unitat d'Aran, el qual, segons el protocol signat entre aquests dos partits el 16 de desembre de 2022, assumeix la

representació del PSC en el territori de l'Aran i, per tant, aquest no queda vinculat a cap altra Federació.

1366 S'an d'auer en compde es desparières realitats laguens de Catalonha, com ei eth cas d'Aran. Era existència d'ua cultura e lengua pròpies, prebotjada aguesta pera lei der occitan, aranés en Aran de 2010; deth principi d'autonomia politica recuelhut per Es- tatut d'Autonomia de Catalonha de 2006 e pera Lei 1/2015, de 5 de hereuèr, deth regim especiau d'Aran; d'institucions e d'ua organizacion politica de partits especifics der encastre aranés, reclame un tractament particular entath cas d'Aran. Per tant, eth PSC, en tot atier aguesta singularitat, mantierà ua vinculacion organica damb eth partit politic Unitat d'Aran, eth quau, segontes eth protocòl signat entre aguesti dus partits damb data d'16 de deseme de 2022, assumís era representacion deth PSC en territòri d'Aran, e, per tant, aquest non demore estacat a cap d'auta Federacion.

1367 Article 99. Coordinació de les Federacions XVI i XVII

1368 Un organisme elegit per les Federacions XVI i XVII, d'acord amb el respectiu nombre d'afiliats i afiliades, coordinarà la seva actuació pel que fa a la Diputació Provincial i qualsevol altre organisme d'abast provincial, així com per elevar propostes de candidats i candidates a càrrecs de representació pública al Consell Nacional.

1369 Article 100. Procediment de votació

1370 En totes les eleccions de delegats i delegades i òrgans de direcció a tots els nivells, quan hi hagi més candidats o candidates que llocs a cobrir, es farà servir un sistema de votació majoritari corregit, consistent a votar, com a màxim, el 75% dels llocs a cobrir. La votació es farà individualment, de forma secreta i mitjançant llistes obertes.

1371 Totes i tots els militants tenen dret a votar de forma individual. Totes les votacions que suposin elecció de persones s'han de dur a terme per vot secret en cas que ho demani un o una militant assistent a l'Assemblea. La resta de votacions seran secretes quan ho demani un 10% de l'Assemblea.

1372 Article 101. Procediment de convocatòria

1373 Es consideraran convocatòries vàlides les realitzades per missatgeria de telèfon mòbil, correu electrònic o correu postal, sempre que incloguin la data, hora i lloc de l'esdeveniment convocat.

1374 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

1375 Les modificacions estatutàries aprovades al 14è Congrés del PSC seran d'aplicació obligatòria des de la seva aprovació.

1376 Continuaran en vigor els actuals reglaments i normativa interna del Partit en allò que no contradiguin les modificacions estatutàries aprovades en el 14è Congrés fins al moment de l'aprovació d'un Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit.

1377 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

1378 Els presents Estatuts seran implementats pel Reglament de Desenvolupament Estatutari del Partit, que s'aprovarà pel Consell Nacional a proposta de la Comissió Executiva del Partit, en el termini màxim de 12 mesos. La regulació dels òrgans de representació i govern col·legiats que elabori aquest reglament haurà d'indicar els requisits exigits als articles 3.2 i) i 7 de la Llei Orgànica 6/2002, modificada per la Llei Orgànica 3/2015, de 30 de març.

1379 La Comissió Executiva del Partit garantirà l'adequada publicitat del text resultant, que en tot cas haurà de ser accessible a través del lloc web del PSC.

1380 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA

1381 La Comissió Executiva crearà una comissió de treball que s'encarregarà d'elaborar una proposta de reestructuració de les organitzacions sectorials del Partit que serà aprovada pel Consell Nacional en el termini de màxim de 12 mesos.

1382 El resultat de la reforma de les organitzacions sectorials del Partit es plasmarà en el Reglament de desenvolupament estatutari i en una reforma dels Estatuts del Partit. La Comissió Executiva presentarà el Model de Compliment Normatiu al Consell Nacional per tal que sigui aprovat en el termini màxim de nou mesos. D'aquest es donarà coneixement al conjunt de l'organització del Partit i als afiliats i les afiliades.

1383 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA QUARTA

1384 La Regió de l'Alt Pirineu i la Regió de les Terres de Lleida esdevindran Federacions en el moment d'entrada en vigor de la nova ordenació territorial a Catalunya.

1385 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA CINQUENA

1386 Mentre no sigui aprovat el Reglament de Desenvolupament Estatutari pel Consell Nacional del Partit, el procediment d'afiliació al Partit serà l'establert a l'article sisè dels Estatuts aprovats en el 13è Congrés del Partit.

1387 DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SISENA

1388 Les candidatures al Consell Nacional del Partit -que podran ser totals o parcials, i en aquest cas es cobrirà la totalitat dels llocs a elegir- hauran de ser presentades per un mínim del 20% dels delegats i delegades.

1389 DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

1390 La reforma extraordinària dels Estatuts podrà ser acordada per tres cinquenes parts del Consell Nacional, a proposta de la Comissió Executiva, previ dictamen favorable de la Comissió de Reglaments i Organització del Consell Nacional, en sessió extraordinària convocada expressament a tal efecte. Qualsevol canvi acordat entrarà en vigor de manera immediata.

1391 DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

1392 Aquests Estatuts han estat aprovats per les resolucions del 14è Congrés del Partit celebrat a Barcelona els dies 13, 14 i 15 de desembre de 2019 i entraran en vigor el dia de la seva aprovació.

1393 DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

1394 El Model de Compliment Normatiu del Partit s'incorporarà com a annex als presents Estatuts i serà d'obligat compliment tant per als afiliats i les afiliades.

1395 Codi Ètic

1396 DISPOSICIONS GENERALS

- 1397 1/ El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) acorda un Codi Ètic que regula el comportament públic dels seus i les seves militants i simpatitzants, i que reuneix molts dels principis no escrits, observats reiteradament en la tradició socialista i democràtica.
- 1398 2/ Aquest Codi Ètic té la consideració d'annex als Estatuts del Partit i, per tant, expressa la voluntat d'obligar tots els i les militants i, en especial, els seus i les seves dirigents i càrrecs públics. Informa del contingut de tots els reglaments del Partit. La seva modificació és competència exclusiva del Congrés del Partit.
- 1399 3/ El respecte dels preceptes d'aquest Codi i, per tant, l'acceptació de la seva voluntat d'obligar, és exigible a tots els afiliats i les afiliades. Seran particularment curosos en la seva observança els i les militants que assumeixin responsabilitats polítiques orgàniques o institucionals, els quals es distingiran, també, per complir i fer complir de manera estricta la legalitat vigent.
- 1400 4/ La interpretació de les disposicions d'aquest Codi recau en la Comissió de Garanties i Registre del Partit.

1401 PRINCIPIS GENERALS

1402 EL SOCIALISME DEMOCRÀTIC, UNA ACTITUD ÈTICA

- 1403 5/ El socialisme democràtic és tant un projecte polític com una actitud ètica. Els i les militants al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) han de defensar i practicar uns criteris ètics, com a manera d'accedir al socialisme entès com un moviment de reforma progressista de la societat. En conseqüència, l'activitat política dels i les socialistes es basa en una concepció del poder polític com a instrument de reforma social, que rebutja la noció del poder pel poder.
- 1404 6/ Els criteris ètics i normes d'aquest Codi expressen no només un fre a actuacions mancades de valors socialistes, sinó també el rebuig més absolut a qualsevol actitud de permissivitat que pugui acabar legitimant formes de corrupció. L'obertura de judici oral per l'acusació de comissió de delictes dolosos greus i que puguin suposar penes privatives de llibertat comportarà la suspensió temporal de militància.
- 1405 No es permetran comportaments de cap mena d'assetjament, seran excloses i rebutjades totes les actituds masclistes i no seran permeses opinions o conductes denigrants sobre persones per raó de tendència sexual, naixement o procedència.

- 1406 Tanmateix, el Partit adopta el compromís d'implementar els mecanismes interns i externs per tal de rescabalar les persones afectades injustament o indegudament imputades o investigades, i restablir-les en el seu lloc i dignitat.
- 1407 7/ Els i les militants socialistes han de tenir una conducta personal íntegra, tant en la seva activitat pública com en l'activitat privada. Han de ser veritables exemples personals de ciutadania.
- 1408 8/ Com a expressió d'aquesta integritat, han de tenir i practicar una ètica del treball basada en l'esforç personal l'afany de superació i en la satisfacció de viure amb el fruit del propi treball.
- 1409 9/ D'acord amb aquesta ètica del treball, els afiliats i les afiliades socialistes han de saber que les retribucions i els honors a què puguin accedir en funció de les responsabilitats públiques que lliurement hagin acceptat, són de naturalesa pública i corresponen als càrrecs que ocupen i, per tant, són sempre provisionals i, en conseqüència, reversibles per a les persones i subjectes a control i a crítica interna. L'accés als càrrecs públics no pot ser objecte d'interessos parcials personals, si no es vol desvirtuar el caràcter reformador del projecte socialista.
- 1410 10/ L'exercici d'un càrrec no és mai un privilegi. Ha de ser sempre un servei als interessos generals i a les persones a les quals es representa o que es governen. No poden existir responsabilitats indefinides i il·limitades. Totes estan subjectes a un termini i a unes incompatibilitats.
- 1411 11/ Els i les dirigents del Partit tenen una responsabilitat especial. El seu capteniment ha de ser exemplar en tots els aspectes. Han d'escoltar i promoure el consens. Han de conèixer l'organització i promoure'n l'enfortiment. Han d'exercir un lideratge social des de les senyes d'identitat socialista. Han de contribuir a la difusió democràtica del poder, lluny de temptacions dirigistes, oligàrquiques o elitistes.
- 1412 **EL PSC, PATRIMONI DE LA SOCIETAT**
- 1413 12/ El Partit no és patrimoni de ningú en particular. Ni tan sols ho és del conjunt dels seus afiliats i les seves afiliades. És patrimoni de la societat i, molt especialment, dels amplis sectors que desitgen una societat més lliure, més justa i més fraternal. Els i les militants han d'anteposar els interessos generals als particulars, els interessos de la societat als interessos personals, i han de fer prevaler els interessos dels sectors més desfavorits o disminuïts injustament per tal de fer avançar els valors de la llibertat, la igualtat, la solidaritat i la justícia social.
- 1414 13/ La generalització d'una consciència crítica i d'una desconfiança progressiva envers els partits polítics obliga tots els i totes les militants del PSC a treballar per fer-lo mereixedor d'una nova credibilitat, que eviti caure en inèrcies burocràtiques i

oligàrquiques, i que el potencii com a instrument adequat per col·laborar a resoldre els reptes que té plantejats la societat.

1415 14/ Els i les militants actuaran per fer del Partit dels Socialistes de Catalunya una organització oberta, en permanent renovació i connectada amb els sectors socials que desitgen construir una societat sense discriminacions, desigualtats o injustícies.

1416 EL PSC, UN PARTIT PLURAL, LLIURE I TOLERANT

1417 15/ Cal accentuar i reforçar la diversitat enriquidora del pluralisme del Partit i avançar en el consens d'afinitats bàsiques, per tal d'enfortir l'acord permanent en què es fonamenta el Partit. El PSC és un partit unit en la diversitat.

1418 16/ La tolerància, com a actitud general, s'ha de practicar tant a l'interior del Partit com en les relacions amb la ciutadania. La tolerància és garantia de llibertat i enforteix la convivència que fa possible la vida democràtica. Pressuposa el respecte a la dignitat personal, el respecte a les diferències i a les idees dels altres. Exigeix que ningú no hagi de renunciar a les pròpies conviccions. Comporta una decidida voluntat pràctica d'igualtat i una actitud i una capacitat permanents d'escoltar, que reforcen tant les actituds per al diàleg com les possibilitats de dissentir.

1419 17/ Tots els i les militants s'han de trobar còmodes al Partit, fent realitat en la feina de cada dia que tots i totes hi som necessaris i que al PSC no sobra ningú.

1420 EL PSC, UN PARTIT DEMOCRÀTIC

1421 18/ Tot militant té dret a dir sempre allò que creu. És condició de llibertat basada en la dignitat personal. Per tant, ningú al Partit no pot ser privat del dret a la llibertat d'expressió.

1422 19/ La democràcia interna es basa en el dret i deure de tots els i totes les militants a participar en la vida quotidiana del Partit, a exposar i defensar els seus punts de vista i les seves propostes. Els acords sempre han de ser presos després d'un debat. Tots els i les militants també tenen garantits el dret a vot i el dret a ser candidats i candidates en els processos electorals del Partit.

1423 20/ El sistema de majories i minories és el desenllaç natural dels processos democràtics. Afirmat això, els i les militants han de ser conscients que és preferible la recerca d'acords com més amplis millor que no pas l'aplicació estricta del principi de la majoria. En tot cas, les posicions minoritàries han de ser respectades. Les decisions preses democràticament pels organismes competents vinculen el conjunt d'afiliats i afiliades.

1424 EL PSC, UN PARTIT GARANTISTA

1425 21/ El ple respecte pels preceptes estatutaris i reglamentaris i la seva aplicació ha de ser assumit en tot moment per tots els i les militants i per tots els òrgans del Partit. Pel que fa a tot allò que està relacionat amb els drets i deures dels i les militants, que regeixen les seves relacions amb els diferents òrgans del Partit, s'establirà i es donarà a conèixer un sistema de protecció especial per tal que siguin sempre escrupolosament respectats. Tota vulneració relativa als drets i deures dels i les militants haurà de ser considerada d'ofici per l'òrgan immediat superior de l'àmbit en què s'hagi produït l'anomalia.

1426 22/ S'ha de tenir especial cura en tots els procediments relatius a la participació dels i les militants en la vida interna del Partit: convocatòria de reunions, processos electorals, comissions de llistes, cens del Partit, processos congressuals, etc. Més enllà de les actuacions dels òrgans ordinaris del Partit, que han de garantir el compliment dels Estatuts i Reglaments del Partit, la Comissió de Garanties i Registre vetllarà per evitar abusos de poder i tutelarà les garanties democràtiques.

1427 UNA MANERA DE FER EN L'ACCIÓ INTERNA I EXTERNA

1428 23/ El debat polític aporta idees, projectes, propostes i lideratges. Els acords polítics generen consens, lleialtat i respecte col·lectiu. Per contra, els debats personalistes provoquen divisió i desconfiances. En el debat polític ha de prevaler el rigor i la raó. Les decisions s'han de basar en un debat previ. Una vegada adoptada una decisió democràticament, s'assoleix la posició que els òrgans executius del Partit han d'aplicar i que obligarà tothom.

1429 24/ La lleialtat en les decisions polítiques del Partit ha de ser permanent. La discrepància s'ha de manifestar des de la lleialtat, i el Partit l'ha de canalitzar democràticament. Cal saber fer ús de les discrepàncies sense perjudicar el Partit i els i les discrepants.

1430 25/ El PSC es compromet a rebutjar i a no admetre en el seu grup polític cap càrrec de representació política integrat a la candidatura d'una altra formació, mentre mantingui el càrrec aconseguit en la seva candidatura original. Així mateix, es compromet a impedir la utilització de trànsfuges per constituir, mantenir activament o canviar les majories de govern de les institucions públiques, a no donar suport cap iniciativa que hi provingui, i a desincentivar el transfuguisme polític mitjançant l'adopció de mesures de dissuasió de caràcter reglamentari i protocol·lari tot acomplint el Pacte antitransfuguisme regulat pels acords del 7 de juliol de 1998, 26 de setembre de 2000 i 23 de maig de 2006.

1431 26/ És reprobable que un militant profereixi insults i desqualificacions personals, així com expressions masclistes, com també ho és que faci un ús sectari o esbiaixat

d'informacions, o bé que realitzi imputacions de finalitats ocultes o inexistents a altres companys o companyes. Tampoc no és tolerable la marginació deliberada i la persecució encoberta d'idees o de persones.

- 1432 27/ És deure de tots i totes les militants fer-se responsable, amb el seu nom i cognoms, de les opinions o informacions referents al Partit que apareguin als mitjans de comunicació. Els i les militants rebutjaran tota pràctica, directa o indirecta, d'informació o de filtració anònima en els mitjans de comunicació. Aquestes conductes i actituds enrareixen la vida democràtica de qualsevol partit o grup humà.
- 1433 28/ Els procediments que permeten evitar pràctiques improcedents són el debat, la tolerància, la llibertat d'expressió, la igualtat, la capacitat de diàleg, saber escoltar i la garantia democràtica de les decisions.
- 1434 29/ El i la militant ha de ser capaç de combinar la integritat personal amb la generositat i la responsabilitat. Aquesta exigència ha d'assolir el més alt nivell per als càrrecs orgànics i els càrrecs públics. Aquests últims han d'assumir el compromís d'exercir amb honestat, correcció, transparència, dedicació, equitat i eficàcia les seves responsabilitats públiques.
- 1435 30/ Un càrrec públic no és, pel fet de ser-ho, ni superior ni diferent de la resta dels ciutadans i les ciutadanes. Els i les socialistes que es dediquen a la política, així com les persones que desenvolupen responsabilitats de gestió a empreses o organismes per decisió institucional, no poden oblidar mai que estan al servei de la ciutadania, la qual n'espera una actitud i un comportament personal i polític exemplars, especialment pel que fa al respecte, la transparència, el rigor, el diàleg i el comportament democràtic. Els i les socialistes en el desenvolupament de l'activitat institucional hem de marcar un caràcter diferenciat en les formes de fer i entendre la política. De manera que fem de la proximitat, la interlocució permanent, i la prioritització del debat de principis per sobre dels interessos partidistes les nostres senyes d'identitat.
- 1436 31/ L'acció política dels i les militants socialistes defensarà els valors del socialisme democràtic i, gràcies a l'enfortiment del Partit, cercarà la millor defensa dels interessos de la ciutadania que li fa confiança.

1437 NORMES DE CONDUCTA

1438 IMPULS DE LA RENOVACIÓ

- 1439 32/ L'actitud dels i les militants, tant pel que fa a la seva disponibilitat com a la seva responsabilitat, ha de ser d'acceptació de la responsabilitat que els sigui confiada, així com d'acceptació del final de la responsabilitat encomanada.

- 1440 33/ El final d'un mandat públic ha de comportar la renúncia automàtica al càrrec del responsable polític.
- 1441 34/ Són necessàries mesures que estimulin la renovació de les persones i les idees amb la finalitat d'incorporar nous companys i companyes, així com noves propostes en l'acció política i les responsabilitats. Com a principi general, s'aplicarà la limitació de mandats i s'evitarà l'acumulació de càrrecs, tant públics com orgànics.
- 1442 **SISTEMA D'INCOMPATIBILITATS**
- 1443 35/ El Partit establirà un sistema d'incompatibilitats internes i externes.
- 1444 36/ Els i les militants afectats per la legislació sobre incompatibilitats s'acolliran, en tot cas, a la normativa més estricta i restrictiva.
- 1445 37/ L'activitat derivada de la propietat o de l'alta direcció d'una empresa mercantil, que suposi la contractació directa d'obres, subministraments, serveis, contractes d'assistència tècnica, amb una administració pública o empresa pública, serà causa d'incompatibilitat en tot càrrec de responsabilitat orgànica o pública, sigui electe, de lliure designació o confiança, en l'àmbit que es desenvolupi l'activitat privada. En el cas dels concursos públics, tot i actuar sempre d'acord amb la legalitat vigent, cal, a més a més, prendre totes les mesures per evitar que pugui néixer qualsevol sospita d'hipotètics avantatges privats.
- 1446 **RETRIBUCIONS DELS CÀRRECS PÚBLICS**
- 1447 38/ Els càrrecs públics i de designació política elegits sota les sigles del PSC i les seves coalicions electorals, un cop establerts uns barems salarials adequats que es fixaran al Reglament de Desenvolupament Estatutari, no podran acumular més d'un sou per l'exercici del càrrec.
- 1448 39/ Els i les càrrecs públics socialistes i de designació política tenen l'obligació de contribuir a les finances del Partit en proporció als seus ingressos. Tots els candidats i totes les candidates a càrrecs públics, en el moment d'acceptar la seva designació, estan obligats a presentar una declaració de béns i activitats que hauran de repetir en el moment de deixar el càrrec, i que haurà de ser actualitzada quan es produeixin canvis significatius. Aquestes declaracions seran controlades per la Comissió de Garanties i Registre. En qualsevol moment de l'exercici del seu càrrec, el Partit els podrà demanar l'actualització de la seva declaració.
- 1449 40/ Els càrrecs públics socialistes actuaran en tot moment amb austeritat i moderació amb relació a les despeses derivades de l'exercici de les seves funcions, llevat les que siguin estrictament necessàries per raons institucionals i de protecció i seguretat.

1450 TRANSPARÈNCIA

- 1451 41/ A efectes d'allò que s'estableix al punt 35, la Comissió Executiva del Partit elaborarà el model unificat de document que caldrà emplenar. La Comissió d'Ètica i Registre, que en tindrà la custòdia, garantirà que, sota sanció de suspensió de militància a partir d'un mes des de la presa de possessió, tots els i les càrrecs públics socialistes lliuraran les dades completes al registre. Cada any lliuraran còpia de la seva Declaració de Renda i del Patrimoni a l'esmentada Comissió.
- 1452 42/ El PSC s'obliga a la publicació dels comptes anuals de resultats (ingressos i despeses), juntament amb l'informe de la Comissió de Control Financer, que concorda amb la documentació tramesa al Tribunal de Comptes. En particular, cal un estat detallat dels ingressos per evitar qualsevol ombra de dubte sobre finançament irregular del Partit.
- 1453 43/ Per tal d'assolir la màxima fiabilitat del cens, clau i mesura de la democràcia interna del Partit, els i les militants han de col·laborar activament en la seva actualització permanent. El Partit s'obliga a fer públic anualment un resum del cens dels seus afiliats i les seves afiliades.
- 1454 44/ L'atribució de responsabilitats interiors o exteriors als i les militants comporta un procés de selecció que s'ha de basar en uns principis que garanteixin la igualtat de tots els i totes les militants. Aquests han de tenir la seguretat que en la democràcia interna –de base a les Agrupacions i delegada a les Federacions i al Consell Nacional– s'apliquen criteris de selecció objectius i preestablerts que, en tot cas, tindran en compte: la capacitat personal i l'eficàcia previsible per exercir les funcions, la valoració de l'impacte públic de la designació, la representativitat social, les pràctiques de relleu i de renovació, les limitacions temporals i els sistemes rotatoris, l'activitat militant interna i/o l'acció política exterior.

1455 RESOLUCIÓ DELS CONFLICTES

- 1456 45/ Tots i totes les militants, i sobretot aquells que tinguin càrrecs i responsabilitats públiques o orgàniques, que quedin afectats per una mesura o resolució judicial, n'han d'informar els òrgans executius del Partit de què depenguin, els quals hauran d'analitzar el cas. Si el o la militant fos condemnat, en sentència ferma, per delictes dolosos greus i que comportin penes privatives de llibertat, té l'obligació de posar el seu càrrec a disposició del Partit. La Comissió Executiva del Partit en podrà acceptar la renúncia si ho considera convenient. La decisió serà comunicada al Consell Nacional. En cas que el o la militant inculpat i processat no posi el seu càrrec a disposició del Partit, previ dictamen de la Comissió de Garanties i Registre, haurà de ser cessat, encara que sigui provisionalment, de les seves funcions i responsabilitats fins que recaigui sobreseïment, arxivament o sentència ferma del procediment. Si el

processat o processada és absolt, serà reposat en les seves funcions amb tots els honors.

1457 46/ La conducta pública d'un o una militant que no s'ajusti als principis del Codi Ètic, encara que no sigui sancionable judicialment, podrà ser estudiada per la Comissió de Garanties i Registre, si així es decideix per una majoria de dos terços dels seus membres.

1458 Per tal de preservar la seguretat jurídica, l'expedient es tramitarà sota el principi de secret, i s'assegurarà el ple coneixement per part de l'afectat o l'afectada i la total garantia dels seus drets individuals. La resolució de l'expedient serà raonada i, sempre i en tot cas, les proves de càrrec o descàrrec hauran de ser sotmeses a verificació objectiva.

1459 LA COMISSIÓ DE GARANTIES I REGISTRE

1460 47/ La Comissió de Garanties i Registre consagra la divisió real de poders a l'interior del Partit. Té com a missió evitar abusos de poder i garantir que tots els i totes les militants socialistes compleixin les normes internes. És essencial la seva funció de tutelar les garanties democràtiques. Els seus mandats són irrevocables. Les seves resolucions seran apel·lables davant del Consell Nacional, en sessió extraordinària i tancada, i davant del Congrés Ordinari en darrera instància.

1461 DISPOSICIÓ FINAL

1462 48/ Aquest Codi Ètic, aprovat pel 8è Congrés del PSC, modificat pel 15è Congrés del PSC i acceptat com a annex als seus Estatuts, és la pauta de comportament que obliga tots els i les militants del Partit. En el moment d'incorporar-se al Partit, els nous i les noves militants rebran una còpia dels Estatuts del Partit i del Codi Ètic. Tots els i les militants, prèviament a l'acceptació i assumpció de qualsevol càrrec orgànic o públic, manifestaran que en coneixen els continguts. El Codi Ètic serà vigent des del moment de la seva aprovació, i desplegarà els seus plens efectes en el temps, d'acord amb els principis de l'article 9è de la Constitució espanyola.